Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ

(30 iunie)

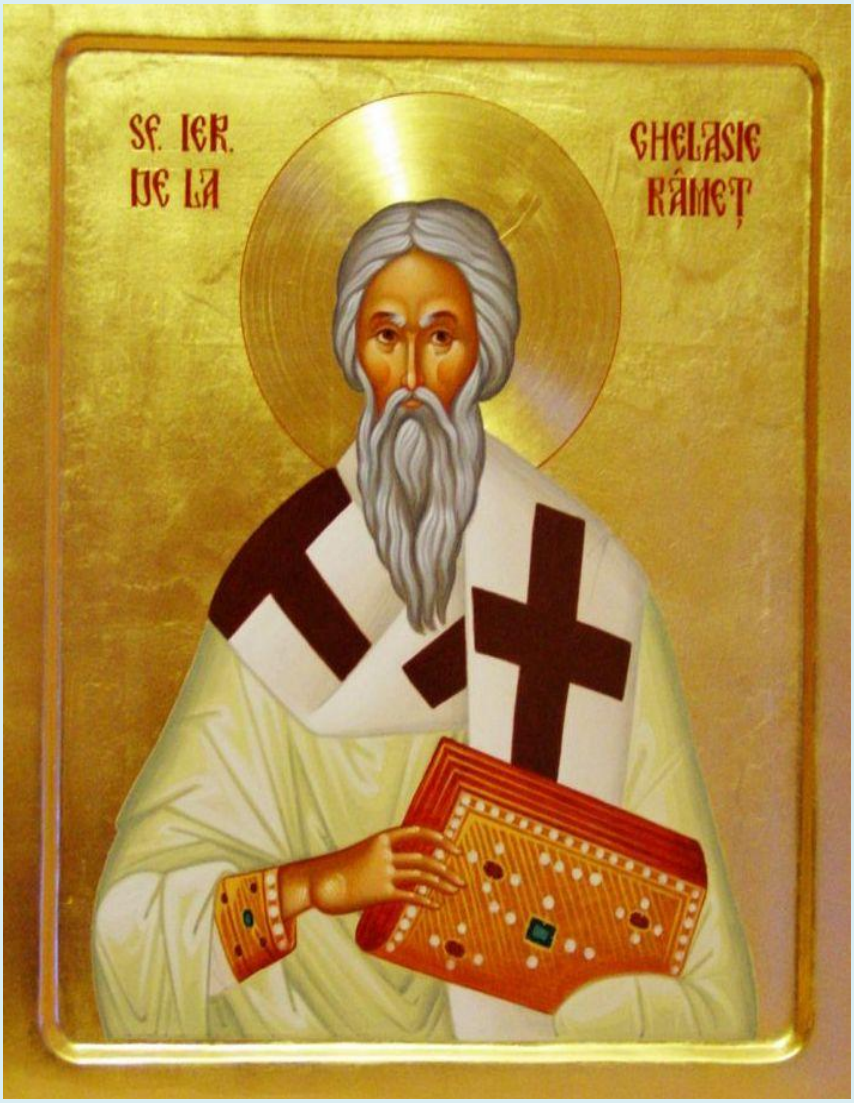

Materiale despre Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-Ghelasie-de-la-R%C3%A2me%C5%A3-(30-iun)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ghelasie+R%C3%A2me%C5%A3

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Ghelasie+

***

Sfântul ierarh Ghelasie s-a nevoit în veacul al XIV-lea, mai întâi ca sihastru pe valea pârâului Râmeţ din Munţii Apuseni şi, apoi, ca egumen al Mănăstirii Râmeţ din judeţul Alba, având o viaţă duhovnicească îmbunătăţită şi învrednicindu-se încă din tinereţe cu darul facerii de minuni. Era originar din partea locului. Luând din tinereţe jugul lui Hristos, a deprins de la cei mai iscusiţi eremiţi meşteşugul luptei duhovniceşti. Apoi, curăţindu-şi mintea de cugetele cele rele şi învrednicindu-se de darul facerii de minuni, a coborât în obşte şi a ajuns vestit povăţuitor de suflete, întemeind o obşte de monahi aleşi. În anii din urmă, s-au descoperit în chip minunat, prin bunătatea şi milostivirea lui Dumnezeu, în jurul mănăstirii, bucăţi din sfintele sale moaşte, prin care se fac nenumărate minuni în rândul credincioşilor veniţi la mănăstire pentru rugăciune şi închinare.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4
Slujba Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeţ 7
Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ 30
Acatistul Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeţ 38
Rugăciune către Sfântul ierarh Ghelasie 49
Acatistul Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeţ 51
Imnografie 61
Viaţa şi nevoinţele Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeţ 63
Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeț - drumul spre sfințenie 67
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Soborul Sfinţilor 12 apostoli; Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ 69
Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Soborul Sfinţilor 12 apostoli; Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ 71
Proloage - Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ (30 iunie/13 iulie) 76
Moaştele Sfântului Ghelasie de la Râmeţ 82
IPS Andrei, arhiepiscopul Alba Iuliei - Sfântul Ghelasie de la Râmeţ 89
Arhimandrit Ioanichie Bălan - Sfântul ierarh Ghelasie, mare egumen al Mănăstirii Râmeţ 92
Adrian Agachi - Cuviosul Ghelasie, primul arhiepiscop al Transilvaniei 95
Raluca Prelipceanu - Râmeţ, raiul din Apuseni 99
Laurențiu Cosmoiu - Sfântul Ghelasie de la Râmeț, o viață plină de miracole .. 116
orthodoxwiki - Ghelasie de la Râmeț 120
Oana Rusu - Sfântul Ghelasie şi izvorul duhovnicesc de la Râmeţ 123
Mănăstirea Râmeţ 130

Icoane.....182

Evanghelia şi Apostolul zilei

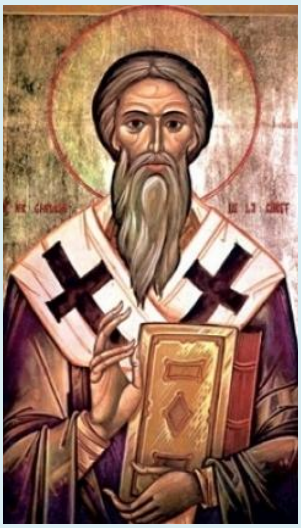

Evanghelia

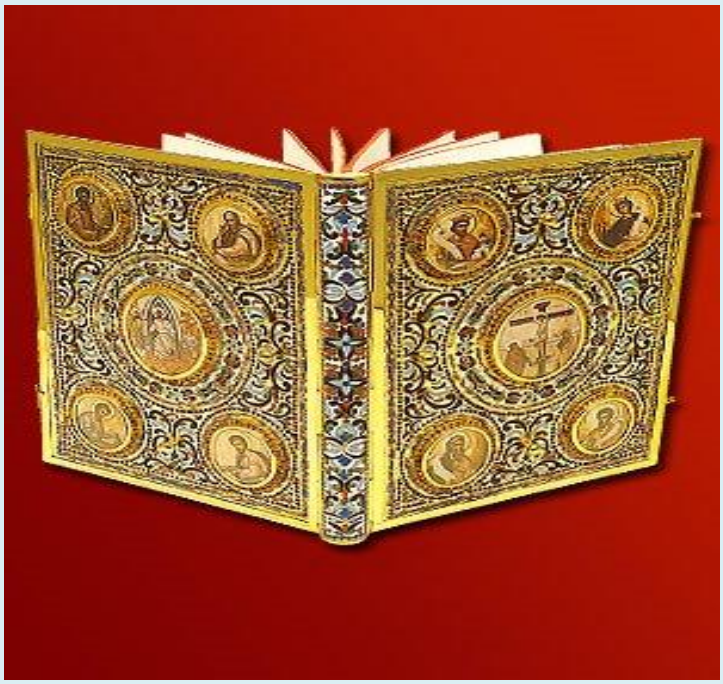

Ev. Ioan 10, 9-16

9.Eu sunt uşa: de va intra cineva prin Mine, se va mântui şi va intra şi va ieşi şi păşune va afla.
10.Furul nu vine decât ca să fure şi să junghie şi să piardă. Eu am venit ca viaţă să aibă şi din belşug să aibă.

11.Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun îşi pune sufletul pentru oile sale.
12.Iar cel plătit şi cel care nu este păstor şi ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind şi lasă oile şi fuge şi lupul le răpeşte şi le risipeşte.
13.Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit şi nu are grijă de oi.
14.Eu sunt păstorul cel bun şi cunosc pe ale Mele şi ale Mele Mă cunosc pe Mine.
15.Precum Mă cunoaşte Tatăl şi Eu cunosc pe Tatăl. Şi sufletul Îmi pun pentru oi.
16.Am şi alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Şi pe acelea trebuie să le aduc şi vor auzi glasul Meu şi va fi o turmă şi un păstor.

Apostol

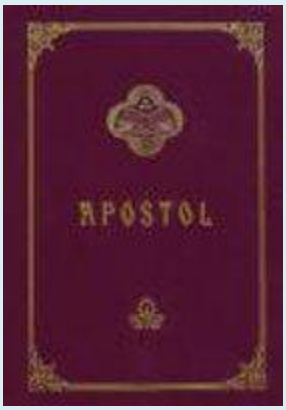

Epistola către Corinteni a Sfântului apostol Pavel

II Corinteni 7, 10-15

Fraţilor,
10.Căci întristarea cea după Dumnezeu aduce pocăinţă spre mântuire, fără părere de rău; iar întristarea lumii aduce moarte.
11.Că iată, însăşi aceasta, că v-aţi întristat după Dumnezeu, câtă sârguinţă v-a adus, ba încă şi dezvinovăţire şi mâhnire şi teamă şi dorinţă şi râvnă şi ispăşire! Întru totul aţi dovedit că voi înşivă sunteţi curaţi în acest lucru.
12.Deci, deşi v-am scris, aceasta n-a fost din cauza celui ce a nedreptăţit, nici din cauza celui ce a fost nedreptăţit, ci ca să se învedereze la voi sârguinţa voastră pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.
13.De aceea, ne-am mângâiat; dar pe lângă mângâierea noastră, ne-am bucurat peste măsură mai ales de bucuria lui Tit, căci duhul lui s-a liniştit din partea voastră a tuturor.

14.Căci dacă m-am lăudat înaintea lui cu ceva pentru voi, n-am fost dat de ruşine; ci precum toate vi le-am grăit întru adevăr, aşa şi lauda noastră pentru Tit s-a făcut adevăr.
15.Şi inima lui este şi mai mult la voi, aducându-şi aminte de ascultarea voastră a tuturor, cum l-aţi primit cu frică şi cu cutremur.

Slujba Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeţ

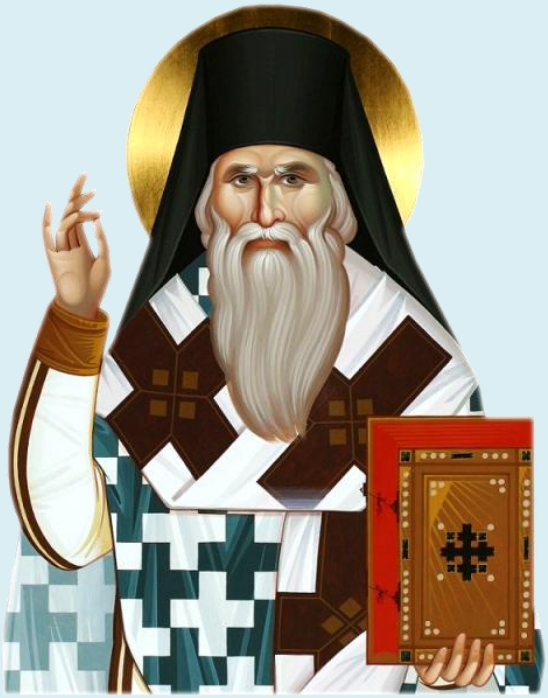

Slujba Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeţ:

https://www.academia.edu/49793540/Slujba_Sf%C3%A2ntului_ierarh_Ghelasie_de_la_R%C3%A2me%C5%A3

https://archive.org/details/slujba_20210712

https://www.slideshare.net/steaemy1/slujba-text

****

Seara la Vecernie

Fericit bărbatul… stihologia I. La Doamne strigat-am…, **stihirile** pe 6, glas 5: alcătuire a lui Teofan, mărturisitorul:

Podobie: Bucură-te, cămara…

Părinte ierarhe de Dumnezeu cugetătorule Ghelasie, care te-ai nevoit în viaţa aceasta cu postiri, cu privegheri şi cântări, făcându-te ucenicilor tăi chip de îndrumare spre viaţa cea îmbunătăţită, iar acum te veseleşti în ceruri de privirea lui Hristos,

care pentru noi S-a născut şi a suferit moarte pe Cruce. Pe Acela roagă-L să dea Bisericii unire, iar nouă pace şi mare milă. (de două ori)

Părinte ierarhe Ghelasie, harul Sfântului Duh aflând sufletul tău curat precum a dorit, s-a sălăşluit întru tine ca o lumină prea curată cu a cărei lucrare împodobit fiind neîncetat, slăveşti pe Hristos, pe care roagă-L să ne dăruiască nouă pace şi mare milă. (de două ori)

Părinte ierarhe Ghelasie de Dumnezeu purtătorule, cu cuviinţă te-ai învrednicit de viaţa cea îmbunătăţită, pe care ai aflat-o prin mari nevoinţe şi curăţie, că după viaţa de aici ai trecut la cea de sus şi cu cei fără de trupuri neîncetat slăveşti pe Hristos, pe care roagă-L să dea lumii pace şi mare milă. (de două ori)

Slavă…, glas 2

Părinte ierarhe Ghelasie, minunile pe care le-ai săvârşit în viaţa ta şi după trecerea la cele veşnice ne dau mare mângâiere sufletească, făcându-te ocrotitor al mănăstirii tale şi al tuturor celor care cu credinţă vin şi se închină sfintelor tale moaşte, pe care cu evlavie le cinstim şi multă izbăvire şi alinare în suferinţă luăm de la ele. Slăvim pe Dumnezeu care te-a înzestrat cu acest dar, pe care roagă-L să ne dea tuturor mântuire şi iertare de păcate.

Şi acum…, glas acelaşi

Preacurată Fecioară, poarta Cuvântului, Maica Dumnezeului nostru roagă-te să ne mântuim noi toţi.

Vohod: Lumină lină…, Prochimenul zilei

Paremiile

Din pildele lui Solomon, citire:

(Culegere de versete alese - (X, 8 si u.)

Pomenirea dreptului cu laude şi binecuvântarea Domnului peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înţelepciunea şi muritorul care a cunoscut priceperea; că mai bună este îndelednicirea cu acestea decât vistieriile de aur şi de argint. Şi mai scumpă este decât pietrele cele de mult preţ; şi tot ce este de preţ nu este vrednic de

ea. Pentru că lungimea de zile şi anii vieţii sunt în dreapta ei şi în stânga ei bogăţie şi mărire. Că din gura ei iese dreptatea; legea şi mila pe limbă le poartă.

Deci ascultaţi-mă pe mine, o, fiilor că lucruri de cinste vă voi grăi; şi fericit este omul care va păzi căile mele. Că ieşirile mele sunt ieşiri de viaţă şi vrerea se găteşte de la Domnul. Pentru aceasta vă rog pe voi şi pun glasul meu înaintea fiilor oamenilor. Că eu, înţelepciunea, am tocmit sfatul şi ştiinţa şi gândul eu l-am chemat. Al meu este sfatul şi statornicia, a mea este priceperea şi a mea este tăria. Eu iubesc pe cei ce mă iubesc pe mine, iar cei ce mă caută vor afla har. Înţelegeţi dar cei fără de răutate chibzuiala şi cei neînvăţaţi puneţi la inimă.

Ascultaţi-mă pe mine că iarăşi lucruri măreţe vă voi grăi. Şi voi scoate din buzele mele cele drepte; că gâtlejul meu va învăţa adevărul şi buzele mincinoase sunt urâte înaintea mea. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este într-însele strâmb, nimic încâlcit. Toate sunt drepte pentru cei ce înţeleg şi netede pentru cei ce află cunoştinţă. Că vă învăţ pe voi adevărul, ca nădejdea voastră să fie în Domnul şi să vă umpleţi de duh.

Din pildele lui Solomon citire:

(culegere de versete alese X)

Din gura dreptului picură înţelepciune, iar limba celui nedrept va pieri. Din buzele oamenilor drepţi picură daruri. Gura celor înţelepţi grăieşte înţelepciune. Iar dreptatea îi izbăveşte pe ei din moarte. Săvârşindu-se bărbatul drept, nu-i piere nădejdea; că fiu drept se naşte spre viaţă şi întru bunătăţile lui va culege roada dreptăţii. Lumina drepţilor este pururi şi de la Domnul vor afla har şi mărire. Limba înţelepţilor picură cele bune şi în inima lor odihneşte înţelepciunea.

Domnul iubeşte inimile cuvioase şi sunt primiţi de El toţi cei fără prihană în cale. Înţelepciunea Domnului luminează faţa celui priceput; că întâmpină pe cei ce o doresc, mai înainte de a o fi cunoscut pe dânsa. Cel ce mânecă la dânsa nu va obosi şi degrab fără de grijă va fi. Că celor vrednici de ea singură le umblă împrejur căutându-i, şi în cărări se arată lor cu bunăvoinţă.

Pe înţelepciune niciodată nu o va birui răutatea; pentru aceasta am îndrăgit frumuseţea ei şi am iubit-o şi am căutat-o din tinereţile mele, şi am încercat să mi-o aduc mireasă. Că Stăpânul tuturor o a iubit pe ea. Că ea este îndrumătoarea tainică a ştiinţei lui Dumnezeu şi alegătoare a lucrurilor Lui. Ostenelile ei sunt fapte bune;

ea învaţă cumpătarea şi cuminţenia, dreptatea şi bărbăţia, decât care nimic nu este mai de trebuinţă în viaţa oamenilor.

Şi de doreşte cineva multă cunoştinţă, ea ştie cele trecute şi pe cele viitoare le închipuie; ea pătrunde întorsăturile cuvintelor şi dezlegările tainelor; cunoaşte de mai înainte semnele şi minunile şi întâmplările vremilor şi ale anilor. Şi tuturor este sfetnic bun; că nemurire este într-însa şi mărire în împărtăşirea cu cuvintele ei: Pentru aceasta m-am rugat Domnului şi m-am umilit înaintea Lui, şi am zis din toată inima mea: *Dumnezeule al părinţilor şi Doamne al milei; Cel ce toate le-ai făcut cu Cuvântul Tău şi cu înţelepciunea Ta ai orânduit pe om ca să stăpânească peste toate făpturile cele făcute de Tine şi să cârmuiască lumea cu cuviinţă. Şi dreptate, dă-mi înţelepciunea care stă alături de scaunul Tău şi nu mă despărţi pe mine de robii Tăi; că robul Tău sunt eu şi fiul roabei Tale. Trimite-o pe ea din locaşul Tău cel sfânt, şi de la scaunul slavei Tale; ca fiind cu mine să mă înveţe ce este plăcut înaintea Ta; şi să mă călăuzească în cunoaştere şi să mă păzească întru slava sa. Că gândurile celor muritori toate sunt şovăielnice şi cugetele lor sunt pline de greşale.*

Din Înţelepciunea lui Solomon citire:

(IV,3-15)sau (IV, 7 si u.)

Dreptul de va ajunge să se sfârşească întru odihnă va fi. Că bătrâneţile sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Şi căruntele sunt înţelepciunea oamenilor şi vârsta bătrâneţilor viaţă nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, şi vieţuind între păcătoşi, a fost mutat. Răpit a fost, ca răutatea să nu schimbe mintea lui; sau viclenia să înşele sufletul lui. Că râvna răutăţii întunecă cele bune şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârşindu-se în scurt timp, a plinit ani îndelungaţi; că plăcut a fost Domnului sufletul lui. Pentru aceasta s-a grăbit a-l scoate din mijlocul răutăţii. Iar popoarele au văzut şi nu au priceput, nici nu au pus în gând una ca aceasta. Că har şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

La Litie

Stihirile, glas 2:

Părinte ierarhe Ghelasie săvârşindu-ţi viaţa în multe nevoinţe pustniceşti şi spălându-ţi cu lacrimi haina sufletului tău, te-ai făcut scară dumnezeiască, şi povăţuind

pe ucenicii tăi spre toată fapta cea bună, ai avut milă de cei bolnavi şi necăjiţi, mângâindu-i pe toţi cu blândeţe şi cu dragoste. Pentru aceasta te lăudăm şi te rugăm să mijloceşti la Domnul pentru mântuirea sufletelor noastre.
Părinte ierarhe Ghelasie cu minunile pe care le-ai săvârşit ai umplut de uimire şi de credinţă în Dumnezeu pe toţi credincioşii şi până azi lucrezi minuni, aducând tămăduiri de bolile sufleteşti şi trupeşti.

Pentru aceasta te-ai făcut sălaş al Sfântului Duh şi cu dumnezeiască lumină ne luminezi şi pe noi, care suntem întunecaţi şi cuprinşi de valurile cele înşelătoare ale acestei vieţi. De aceea cunoscându-ţi osârdia spre cele sfinte te lăudăm şi te slăvim în veci.

Slavă…, glas 5

Părinte ierarhe Ghelasie, ascultând glasul Evangheliei, lumea ai părăsit şi bogăţia şi slava întru nimic le-ai socotit. Pentru aceasta tuturor ai strigat: iubiţi pe Dumnezeu şi veţi afla dar veşnic; să nu doriţi mai mult decât dragostea Lui, că atunci când va veni întru slava Sa să aflaţi odihnă cu toţi Sfinţii. Cu ale căror rugăciuni, apără şi mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum…, glas acelaşi

Fericimu-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi te slăvim după datorie noi credincioşii pe tine, cetatea cea nemişcată şi zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea neclintită şi mântuirea sufletelor noastre.

La Stihoavnă

Podobie: Bucură-te, cămara…, glas 5

Bucură-te, părinte Ghelasie, cel ce ai fost cârmuitor al obştei călugăreşti şi al credincioşilor din Transilvania, nebiruit, luptător împotriva dezbinărilor Bisericii lui Hristos. Că uneltirile vrăjmaşilor ei văzuţi şi nevăzuţi grabnic le-ai tăiat cu Crucea lui Hristos; iar năvălirilor demonilor împotrivindu-te cu rugăciuni neîncetate, ai biruit, cu darul lui Hristos, neputinţa lor. Şi acum, pe Stăpânul roagă-L să dăruiască Bisericii Sale pace, iar nouă mare milă.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Stâlp luminos întărit cu fapte bune te-ai făcut obştii tale celei din Râmeţ şi cetelor eremiţilor celor din toată lumea, povăţuindu-i pe calea mântuirii, Ghelasie, părintele nostru, de Dumnezeu binecuvântate. Pentru aceea cu vieţuirea ta suire la cer ai aflat şi moştenire nestricăcioasă, stând cu cei fără de trupuri cu mare bucurie înaintea lui Hristos, pe care roagă-l să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate şi cuvioşii tăi se vor bucura.

Bucură-te, cel ce locuieşti întru cele de sus, împreună cu cetele îngereşti; că viaţa ţi s-a asemănat acelora cu adevărat nevoindu-te cu faptele cele bune. Încă şi minuni ai săvârşit în viaţă, un alt Moise cu adevărat arătându-te; că în semnul Crucii cu toiagul lovind pământul, îndată a izvorât izvor de apă, spre potolirea însetării trupeşti şi sufleteşti a ucenicilor tăi. Pentru aceea toţi slăvim pe Dumnezeu, care ţi-a dat ţie această putere, pe care roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă…, glas 8

Mulţimile călugărilor şi credincioşilor pe tine te cinstesc Ghelasie, părintele nostru, ca pe un călăuzitor, căci prin tine a umbla pe cărarea cea dreaptă cu adevărat au cunoscut. Fericit eşti că lui Hristos ai slujit şi ai biruit puterea vrăjmaşilor, cela ce eşti cu îngerii vorbitor, iar cu drepţii şi cu cuvioşii împreună locuitor. Roagă-te împreună cu dânşii Domnului să miluiască şi sufletele noastre.

Şi acum…

Fecioară nenuntită care pe Dumnezeu negrăit l-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, primeşte rugăciunile robilor tăi. Preacurată, ceea ce dăruieşti tuturor iertare de greşeale, primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

Acum slobozeşte…

Tropar, glas 1: De Dumnezeu purtătorule, părintele nostru Ghelasie, povăţuitorul călugărilor, preoţilor şi credincioşilor, podoaba cuvioşilor şi lauda arhiereilor, sprijinitorul celor în necazuri şi făcătorule de minuni, cu nevoinţele tale chip de sfinţenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii în ceruri te veseleşti. Cu aceştia roagă-L pe milostivul Dumnezeu să ne dăruiască nouă pace şi mare milă.

Slavă… Şi acum…

Gavriil zicând ţie, Fecioară, bucură-te, împreună cu glasul s-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine, sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David; arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău, Mărire Celui ce S-a sălăşluit întru tine, mărire Celui ce S-a născut din tine, mărire Celui ce ne-a slobozit pe noi prin naşterea Sa.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul…,

Slavă… Troparul sfântului de două ori, ***Şi acum…, al Născătoarei.***

După prima stihologie:

Podobie, glas 8: Pe înţelepciunea…

Legându-ţi sufletul de dragostea lui Hristos şi toate cele pământeşti neluându-le în seamă, te-ai sălăşluit în Muntele Râmeţului, care s-a arătat cu adevărat un alt Tabor, urcându-te tu cu Mântuitorul pe înălţimile nepătimirii. Având deci ochii minţii îndreptaţi numai spre cele de sus, te-ai învrednicit de descoperirea slavei celei dumnezeieşti. Şi sălăşluindu-se darul Duhului Sfânt întru tine, făcător de minuni te-ai arătat şi după moarte: că femeia pe care din depărtare ai chemat-o la Râmeţ s-a făcut sănătoasă atingându-se cu credinţă de sfintele tale moaşte. Pentru aceea ne rugăm ţie, părintele nostru Ghelasie, ca şi pe noi să ne izbăvească Domnul de toate relele ce ne împresoară şi să ne dăruiască pace şi mare milă.

Slavă… tot aceasta. ***Şi acum…***

Pe înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislindu-L fără de ardere, Maica lui Dumnezeu, negrăit ai născut pe Cel ce cuprinde toate şi din sânul tău ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea; pe Acela roagă-L, ceea ce eşti cu totul fără prihană, să mântuiască sufletele noastre.

După a doua Stihologie:

Podobie, glas 5: Pe cuvântul…

Pe arhiereul Domnului, pe făcătorul de minuni să-l cinstim, că pe cel ce cu adevărat a omorât toate năvălirile patimilor cu înfrânarea şi cu răbdarea, iar acum se roagă Domnului să miluiască sufletele noastre.

Slavă… tot aceasta. ***Şi acum…***

Bucură-te, uşa Domnului cea neumblată pe care te-au propovăduit toţi cei drepţi: proorocul Daniil, munte netăiat şi David dulce cântăreţ; şi ceilalţi prooroci, rug şi năstrapă, toiag şi nor, uşă şi scaun şi munte mare te-au arătat nouă.

După Polieleu

Mărimurile:

Mărimu-te pe tine, părinte ierarhe Ghelasie, şi cinstim ostenelile şi nevoinţele tale, povăţuitorule al călugărilor şi împreună vorbitorule cu îngerii.

Stih: Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi a căutat spre mine şi a auzit rugăciunea mea.

Veniţi cetele călugărilor şi ale credincioşilor să lăudăm pe ierarhul Ghelasie zicând: pe ocrotitorul Mănăstirii Râmeţ şi al drept credincioşilor creştini închinători.

Slavă… a Treimii. Şi acum… a Născătoarei:

Podobie: Pe înţelepciunea…

Părăsind tulburările lumeşti şi Crucea lui Hristos pe umere luând, întreg te-ai adus pe tine Domnului tău, părinte ierarhe Ghelasie. Şi te-ai făcut părtaş Duhului Sfânt, cu a cărui putere ai adus pe mulţi la adevărata credinţă şi slujire preoţească. Pentru aceasta în Transilvania pe mulţi preoţi şi călugări i-ai povăţuit ca un adevărat păstor pe calea desăvârşirii. Cinstindu-te cu evlavie pe tine te rugăm, nu ne părăsi pe noi, care cu credinţă ne rugăm ţie.

Slavă…, glas 4

Cu lumina cea neapropiată fiind luminat ierarhe Ghelasie, ca o stea ai strălucit întru învăţăturile duhovniceşti luminând pe credincioşii care cu sufletele împovărate au venit la tine şi aşteaptă uşurare întru dureri prin sfintele tale rugăciuni înălţate către Cel Atotputernic, Mântuitorul sufletelor noastre.

Şi acum…

Cu venirea Preasfântului Duh pe cel de un scaun cu Tatăl şi de o fiinţă, prin glasul îngerului L-ai zămislit, curată de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai fost primitoare a lui Hristos la venirea Sa în trup. Pentru aceasta mijlocitoare te avem către Mirele cel ceresc, prea curată.

Antifoanele, glas 4: Din tinereţile mele…

Prochimen, glas 4: Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Toată suflarea…

Evanghelia de la Ioan, cap. VI, 17-23: În vremea aceea a stat Iisus la loc şes…

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă…, glas 2

Pentru rugăciunile ierarhului tău Ghelasie, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum…

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.***

Stihiră, glas 6: Părinte ierarhe Ghelasie, păstor bun al Bisericii lui Hristos, risipind uneltirile vrăjmaşilor, ai ajuns în ceruri, unde ai aflat plata ostenelilor tale. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască curăţie de păcate şi sufletelor noastre pace şi mare milă.

Canoanele - Punem: Canonul Născătoarei de Dumnezeu, al Paraclisului din Ceaslov şi al Sfântului ierarh Ghelasie.

Canonul Sfântului ierarh Ghelasie

Cântarea 1

Adunându-ne credincioşii, să cinstim cu laude şi cu cântări după datorie pe Sfântul Ghelasie, făcătorul de minuni ca pe o podoabă a mănăstirii şi a laturii Râmeţului şi povăţuitor al călugărilor.

Stih: ***Sfinte părinte ierarhe Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu totul curăţindu-te pe tine însuţi prin înfrânare, prea fericite, te-ai arătat locaş lui Dumnezeu şi împreună locuitor cu îngerii.

Slavă…

În Mănăstirea Râmeţ ai vieţuit şi bună rânduială de slujbe dumnezeieşti ai aşezat pentru toată vremea. Aici prin osteneli de zi şi noapte te-ai făcut mare luminător al călugărilor, pentru care te cinstim cu evlavie, părinte ierarhe Ghelasie.

Şi acum…

Născătoare de Dumnezeu prea curată, ceea ce mai presus de fire ai născut întrupat pe Cuvântul cel veşnic şi mai presus de toate, pe tine te lăudăm.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maicii, şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Aţintindu-ţi ochii sufletului către Dumnezeu, pe Dânsul L-ai iubit părinte şi urând cele pământeşti, viaţă îngerească ai vieţuit în trup şi celei cereşti te-ai făcut părtaş.

Stih: ***Sfinte părinte ierarhe Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu ai suferit să vezi în mănăstirea ta lucruri potrivnice vieţii călugăreşti, aşezând bună rânduială în toate. De aceea ai mustrat cu asprime pe cei ce nu păstrau rânduiala vieţii de obşte pe care ai împodobit-o cu virtuţi, Sfinte ierarhe Ghelasie.

Slavă…

Sfinte Ghelasie, cu sfinţenie ai păstrat rânduiala călugărească şi nu ai îngăduit nimănui să săvârşească fapte necuviincioase în mănăstirea ta, pedepsind pe cei ce călcau porunca ta, vrednicule de laudă ierarhe.

Şi acum…

Ca pe un trandafir din Rai, plin de bună mireasmă, te-a aflat pe tine, Cel curat şi s-a sălăşluit în pântecele tău, umplând pe credincios de bună mireasmă duhovnicească.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, Izvorul cel viu şi îndestulat, cu care s-a împreunat ceata duhovnicească, întăreşte-i întru dumnezeiască slava ta, cununilor slavei învrednicindu-i.

Sedealna, glas 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Urând desfătările acestei lumi şi iubind din suflet numai pe Hristos, vrednicule de cinstire Ghelasie, ai socotit pustiul ca pe o cetate bună de locuit. Deci petrecându-ţi timpul în cugetări sfinte de folos obştii, te-ai arătat înger, vieţuind în trup, pentru care te cinstim cu evlavie.

Slavă…, glas 3

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Părăsind avuţia cea pământească şi slava cea trecătoare, ai dobândit, Părinte, avuţia cea cerească şi nepieritoare. Pentru aceasta strigăm către tine: Pomeneşte-ne şi pe noi ca unul care ai îndrăzneală către Dumnezeu, părinte ierarhe Ghelasie.

Şi acum…

Ca o vie nelucrată Fecioară ai odrăslit strugurele cel prea frumos care izvorăşte nouă vinul mântuirii şi veseleşte sufletele şi trupurile tuturor. Pentru aceasta, ţie, ca pricinuitoare a tuturor bunătăţilor, pururea îţi strigăm: Bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine.

A Crucii, Născătoarei de Dumnezeu

Curată şi cea neispitită de nuntă, Maica Ta Hristoase, văzându-Te pe Tine mort şi răstignit pe Cruce ca o Maică plângând striga: Ce Ţi-a răsplătit adunarea iudeilor cea fără de lege care s-a bucurat de binefacerile Tale, Fiul meu? Laud îngăduinţa Ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a

Fiind în casa lui Dumnezeu, ai odrăslit bună rodire a faptelor bune şi zburdălnicia trupului ai veştejit cu viaţa sihăstrească.

Stih: ***Sfinte părinte ierarhe Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu focul dragostei lui Hristos, ai ars spinii patimilor şi pe tine te-ai arătat lăcaş al Duhului Sfânt, vrednicule de pomenire Ghelasie.

Slavă…

Femeia cea paralizată fiind dusă prin multe mănăstiri ca să dobândească izbăvire, te-ai arătat ei în vis şi ai povăţuit-o să meargă la Râmeţ unde va fi tămăduită. Şi aflând ea acea vatră de trăire călugărească, a găsit alinare sufletului şi putere trupului dosădit.

Şi acum…

Mantie de porfiră tainică s-a ţesut Dumnezeului tuturor din prea curatele tale sângiuiri, Născătoare de Dumnezeu, cu care împodobindu-Se, ne-ai împreunat pe noi cu Dumnezeu Tatăl.

Catavasie: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Femeia cea bolnavă adusă la Mănăstirea Râmeţ, plângea şi se ruga: Sfinte Ghelasie ajută-mă, mă scapă şi mă mântuieşte.

Stih: ***Sfinte părinte ierarhe Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

La îndemn lăuntric stareţul mănăstirii purtând în mâini trei capete de vieţuitori scoase din vâltoarea apei şi oprite în chip minunat pe fereastra bisericii, le-a apropiat pe toate de bolnavă, iar la atingerea de capul Sfântului Ghelasie, femeia a fost scuturată ca de friguri, lăsând-o ca moartă. Şi îndată trezindu-se ca din somn greu, s-a făcut sănătoasă, slăvind puterea lui Dumnezeu.

Slavă…

Femeia vindecată mărturisea cum a scăpat de un chin aşa de mare şi cum i s-a arătat ei în chip minunat Sfântul Ghelasie, spunându-i că el este ocrotitor al Mănăstirii Râmeţ.

Şi acum…

Pe Emanuel, Stăpânul tuturor născându-l fără stricăciune, ai rămas Fecioară şi după naştere, pe care roagă-L să ne ocrotească sub sfânt acoperământul tău.

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască slava ta că tu Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste de toate şi ai născut pe Fiul cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Sfinte Ghelasie, adormirea ta s-a făcut în chip minunat, căci mergând la Hopagi te-au întâmpinat călugării foarte însetaţi, neavând apă să bea. Dar tu făcând semnul sfintei cruci pe pământ, îndată a izvorât apa, încât toţi s-au spăimântat, slăvind pe Dumnezeu de puterea cu care te-a învrednicit.

Stih: ***Sfinte părinte ierarhe Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vrând să te smereşti, părinte, şi să nu fi lăudat pentru o faptă ca aceasta, rugându-te lui Dumnezeu ai mers pe asin spre mănăstire, însă pe drum ai adormit şi cunoscând tainic vestea morţii celei sfinte, clopotele celor şapte biserici de primprejur au sunat singure. La sosirea ta la mănăstire, în faţa bisericii ca o mărturie peste timp săpată în piatră a rămas urma asinului tău, părinte ierarhe.

Slavă…

Adormirea ta o au slăvit oştile îngereşti şi ale sfinţilor şi toţi creştinii din satele aflate în jurul mănăstirii aduceau închinăciune lui Dumnezeu cel care ştie să înalţe pe cei smeriţi. Pentru aceasta roagă-te, Sfinte ierarhe, pentru toţi cei care te cinstim pe tine cu credinţă.

Şi acum…

Ceea ce ai născut pe Hristos cel prin cuvânt întrupat rugămu-ne, Fecioară, izbăveşte de cursele vrăjmaşului sufletele noastre.

Catavasie: Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu; Veniţi să batem din palme slăvind pe Dumnezeu, cel ce s-a întrupat dintru dânsa.

Condac, glas 4: Mărturisitor al Credinţei ortodoxe şi bun apărător al Bisericii lui Hristos, prea fericite părinte Ghelasie, purtătorule de biruinţă, ocroteşte cu rugăciunile tale pe bine credincioşii care îţi cântă pururea: ***Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru.***

Icos: Cine va putea spune cu adevărat toate nevoinţele tale, sfinte, cu care te-ai nevoit, ca să dobândeşti pe Hristos cel dorit al tău? Pentru aceasta te lăudăm zicând:
Bucură-te, că în sărăcie ai trăit;
Bucură-te, că în smerenie toate le-ai învins;
Bucură-te, că în feciorie ai vieţuit;
Bucură-te, că pe călugări ai povăţuit;
Bucură-te, că pe fraţii ardeleni duhovniceşte i-ai călăuzit;
Bucură-te, că având harul arhieriei pe mulţi preoţi i-ai hirotonit;
Bucură-te, că Mănăstirea Râmeţ o blagosloveşti;
Bucură-te, că pe cei credincioşi îi tămăduieşti;
Bucură-te, că pe toţi din nevoi îi izbăveşti;
Bucură-te, că eşti tuturor izvor de bunătăţi;
Bucură-te, cel cu pâinea vieţii îndestulat;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a 30-a, pomenirea sfinţitului părintelui nostru arhiepiscop Ghelasie de la Râmeţ.

Pe la mijlocul veacului al XIV-lea, Mănăstirea Râmeţ din munţii Apuseni era cârmuită de râvnitorul spre cele sfinte, stareţul Ghelasie, care mai apoi a fost ales arhiepiscop al Transilvaniei, fapt cunoscut dintr-o inscripţie ce se găseşte pe peretele care desparte naosul de pronaosul bisericii, în care se poate citi: *Scris-am eu mult greşitul robul lui Dumnezeu Mihul zugravul de la Crişul Alb în timpul arhiepiscopului Ghelasie, anul 1377, 2 iulie, în zilele regelui Ludovic.*

Din tradiţie se cunoaşte că această mănăstire a fost prădată şi părăsită în mai multe rânduri, fapt care explică şi pierderea oricărui fel de act din care s-ar fi putut afla ştiri despre trecutul ei. Localnicii din Râmeţ au păstrat totuşi prin viu grai ştirea potrivit căreia Sfântul Ghelasie a fost stareţ aici, iar spre sfârşitul vieţii a ajuns vlădică al românilor ardeleni.

Fiind sfântul foarte smerit şi ducând o viaţă aspră, s-au adunat în jurul lui mulţi ucenici, care râvneau la viaţa lui îmbunătăţită, având pe sfântul pildă de urmat în viaţa călugărească.

Mănăstirea avea pentru vieţuitorii ei pământ, fâneţe, unele la distanţe mari, cum era şi cel de la Hopagi, situat între comuna Râmeţ şi Ponor, cam la 20 km departe de mănăstire. Aici îşi făceau ascultarea ucenicii Sfântului Ghe-lasie îndeletnicindu-se îndeosebi cu cositul fânului. Era un loc lipsit de apă, nea-flându-se izvoare prin împrejurimi pentru potolirea setei ucenicilor săi, care găseau prilej de murmur şi nemulţumire.

***

Odată ducându-se Sfântul Ghelasie la Hopagi să-i vadă pe ucenici ostenind, în arşiţa zilei, l-au întâmpinat toţi cu plângere, arătându-şi pe feţe tristeţea că n-au apă de băut.

Atunci Sfântul Ghelasie, rugându-se lui Dumnezeu fierbinte a atins pământul de sub o stâncă şi îndată a izvorât apă curată, toţi călugării stâmpărându-şi setea.

La vederea acestei minuni ucenicii, nu numai că s-au spăimântat, dar s-au şi rugat de iertare pentru neliniştea avută şi necredinţa arătată.

De atunci şi până astăzi, izvorul este cunoscut sub numele de Fântâna Vlădicii şi credincioşii din satele străjuite de munţii Apuseni şi îndeosebi locuitorii de la Râmeţ au în mare evlavie acest izvor de apă.

&&&

După ce Sfântul Ghelasie a săvârşit minunea, în drum spre mănăstire şi-a dat obştescul sfârşit. În clipa aceea însă au sunat clopotele singure la şapte biserici din împrejurimi.

Când asinul cobora cu Sfântul de la Brădeşti spre mănăstire, în apropiere de Valea Uzii, urmele copitei au rămas săpate în piatră, putând fi văzute şi azi. Când asinul a

ajuns la mănăstire cu sfântul, din nou a rămas copita asinului imprimată pe lespedea de piatră din faţa Bisericii vechi.

După privegherea îndatinată, trupul sfântului a fost îngropat lângă Biserica veche cu cântări de înmormântare fiind petrecut cu multă jale la locul de veşnică odihnă.

A rămas în tradiţie amintirea lui sfântă şi mormântul presărat cu lumânări la fiecare dumnezeiască Liturghie de ucenicii săi care îi urmau pilda vieţii şi trăirii lui.

Anii au trecut şi secole de-a rândul vremea şi-a lăsat urmele pe această biserică veche, iar locul mormântului cu trupul nu s-a mai ştiut.

În anul 1925, mănăstirea a fost cuprinsă de furia pârâului Geoagiu, iar biserica veche după retragerea apei a rămas îngropată de aluviuni aproape doi metri. Dumnezeu a descoperit în chip minunat moaştele acestui nou odrăslit din neamul nostru. În timpul când biserica era împresurată de ape a ieşit la suprafaţă un cap de om care nu se depărta de altar, ci plutind pe apă a ocolit biserica de trei ori şi s-a aşezat singur pe fereastra de la altar. Capul avea culoarea galbenă şi răspândea o mireasmă bine plăcută. Tot în acea zi apele au mai scos la suprafaţă încă două capete.

Preotul Barbu din Geoagiu de sus, slujitor în acea vreme la mănăstire, a îngropat cu evlavia cuvenită cele trei cranii în partea dreaptă a bisericii vechi, păstrându-se în aceeaşi cinste tradiţia Sfântului Ghelasie.

***

În anul 1940 a venit la mănăstire un părinte călugăr de la Sfântul Munte Athos, de origine român ardelean din părţile locului şi a redeschis mănăstirea. Văzând biserica îngropată, a înlăturat pietrişul şi pământul aduse de ape, ridicând un zid de sprijin de piatră în jur.

Călugării au observat că iarna în partea dreaptă a bisericii vechi, deşi era zăpadă peste tot, într-un loc anumit, zăpada se topea, iar vara dispărea roua. Călugării dându-şi seama că acesta este un semn, au săpat şi au găsit cele trei cranii, pe care le-au spălat şi le-au aşezat în biserică după rânduiala mănăstirească.

În curând avea să se descopere în chip minunat capul Sfântului Ghelasie. O femeie cu numele Maria din Negreşti-Oaş s-a îmbolnăvit de epilepsie şi era atât de chinuită încât îi speria pe toţi. Mergând pe la mănăstiri în ţară şi rugându-se i s-a

arătat Sfântul Ghelasie poruncindu-i să meargă la mănăstirea Râmeţ şi acolo se va tămădui.

Femeia nu ştia unde este această mănăstire, dar călătorind şi tot întrebând a aflat drumul spre Râmeţ. Când a ajuns în apropiere de mănăstire, femeia a strigat cu glas mare: Sfinte Ghelasie, ajută-mă şi mă scapă din necaz.

Călugării auzind şi socotind aceste cuvinte un semn, s-au adunat în biserică şi au înălţat rugăciuni, săvârşind Taina Sfântului Maslu.

Cuviosul părinte stareţ cu bogată trăire în viaţa călugărească a atins pe rând cele trei capete de femeia bolnavă. Când a atins de femeie capul Sfântului Ghelasie, aceasta îndată s-a tămăduit şi au lăudat toţi pe Dumnezeu care s-a făcut minunat întru sfinţii săi.

Femeia a mărturisit călugărilor cum i s-a arătat Sfântul Ghelasie şi i-a zis: Eu sunt Ghelasie, ocrotitorul Mănăstirii Râmeţ.

Aşa a apărut evlavia pentru Sfântul Ghelasie, maicile mai bătrâne din mănăstire dând mărturie că au cunoscut pe această femeie Maria, care se vindecase în chip minunat de către ocrotitorul obştii călugăreşti.

***

O altă femeie din satul Albina, judeţul Timiş venea des la mănăstire pentru sfintele slujbe. Părintele stareţ obişnuia ca la sfârşitul slujbei să ţină capul sfântului pe o tavă pentru a primi închinarea credincioşilor.

Acestei femei venindu-i un gând urât în minte se întreba: Oare nu va mirosi urât capul sfântului? Şi în clipa aceea i s-a umplut mâna dreaptă de un miros greu şi nu-şi mai putea face sfânta cruce.

Dându-şi seama de îndată că a greşit faţă de sfântul, şi-a mărturisit păcatul faţă de toţi credincioşii din biserică şi se ruga plângând la sfântul s-o ierte de ceea ce a gândit.

După mai multe rugăciuni femeia s-a făcut sănătoasă şi n-a încetat să se roage Sfântului Ghelasie.

***

O altă minune s-a săvârşit cu un locuitor eretic din Cacova Aiudului, în părţile Albei, care era bolnav, suferind de paralizie. Auzind că se fac vindecări la Râmeţ prin Sfântul Ghelasie şi prin izvorul de sub Sfântul Altar, bolnavul a cerut să fie dus la mănăstire, făgăduind că se va lăsa de credinţa greşită şi va reveni la Ortodoxie, dacă se va face sănătos.

Familia aducând pe cel paralizat la mănăstire, preoţii i-au făcut Taina Sfântului Maslu, l-au atins de capul sfântului, i-au dat apă din izvor să bea şi îndată s-a făcut sănătos.

A plecat acasă pe picioarele lui, şi-a lăsat cârjele la biserica mănăstirii, el trecând cu toată familia la credinţa ortodoxă.

Multe cârje erau lăsate de cei ce se vindecau şi au fost păstrate până la o vreme în podul bisericii ca o dovadă a puterii tămăduitoare cu care Dumnezeu împodobise capul Sfântului Ghelasie.

&&&

Din capul sfântului se răspândea în toată mănăstirea o mireasmă plăcută pe care o simţeau şi maicile şi credincioşii, care veneau la mănăstire mai ales în timpul nopţii, la Utrenie. Mireasma apărea des, dar pentru scurtă durată.

Vestea despre minunile săvârşite de Sfântul Ghelasie a ajuns în multe părţi ale ţării. De aceea şi în zilele noastre, vin la mănăstire credincioşi să audă cuvânt de învăţătură şi mai ales să primească vindecări de boli şi neputinţe prin mijlocirea Sfântului Ghelasie şi prin izvorul de apă tămăduitoare care curge de sub piciorul Sfintei Mese din Sfântul Altar.

Pentru rugăciunile Sfântului ierarh Ghelasie şi ale tuturor Sfinţilor Tăi, Hristoase Dumnezeul nostru, mântuieşte-ne pe noi toţi. Amin.

Cântarea a 7-a

Râu de lacrimi ai vărsat, rugându-te lui Dumnezeu pentru toată lumea şi nevoindu-te cu mare asprime ţi-ai petrecut viaţa în post şi rugăciune, bine călăuzind spre mântuire turma ţie încredinţată. Pentru aceasta slăvim pe Dumnezeu care ţi-a dat această putere.

Stih: ***Sfinte părinte ierarhe Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce ai îndrăzneală către Hristos, turma Lui o povăţuieşti la împărăţia cea de sus, Sfinte ierarhe Ghelasie, iar nouă celor ce suntem împresuraţi de multe necazuri şi ispite ne dai mână de ajutor, ca neîncetat să te slăvim pe tine.

Slavă…

Sfinte Ghelasie, multe minuni ai săvârşit în viaţă şi după trecerea ta în locaşurile cele de sus nimeni nu le poate lăuda, cum se cuvine; căci auzind de tine Elisabeta din părţile Banatului, venind la mănăstire să-ţi aducă închinăciune şi rugă fierbinte nu s-a învrednicit de mila ta până ce mâna ei dreaptă nu s-a umplut de un miros greu nemaiputând să-şi facă sfânta cruce. Atunci cu mare plângere şi-a mărturisit păcatul ce-l gândise, rugându-te pe tine, sfinte, s-o ierţi, după multe lacrimi şi rugăciuni, s-a izbăvit vindecându-se.

Şi acum…

Cel ce ai făcut pe Fecioara cer şi dintr-însa ai strălucit ca soarele, bine eşti cuvântat în veci, Dumnezeul părinţilor noştri.

Catavasie: N-au slujit făpturii înţelepţii de Dumnezeu fără numai Făcătorului şi, groaza focului bărbăteşte călcându-o, s-au bucurat cântând: prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Cu roua înfrânării ai stins de tot cuptorul patimilor, părintele nostru Ghelasie, cu bună credinţă strigând: popoare prea înălţaţi pe Domnul întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte Părinte ierarhe Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

S-a auzit de minunile tale, Sfinte Ghelasie, în toate părţile, şi creştinii de pretutindenea vin cu mare evlavie, şi după credinţa lor le împlineşti cererile făcute cu multă stăruinţă.

Stih: ***Sfinte Părinte ierarhe Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Un eretic din Cacova Aiudului, fiind paralizat se purta în cârje. Auzind de vindecările ce se fac la Râmeţ, a cerut să fie adus la mănăstire. Aici rugându-se sfântului să-l ajute, a tăgăduit lepădarea de credinţa eretică şi trecerea la Ortodoxie. Şi prin lucrarea lui Dumnezeu mare minune s-a săvârşit căci atingându-se de capul tău

îndată s-a simţit sănătos cu trupul şi aruncând cârjele a mers pe picioarele lui acasă, trecând cu toată familia sa la Credinţa ortodoxă.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh.

Cu mare bucurie, sfinte, te lăudăm pe tine, că te avem ca pre o comoară de mare preţ în această mănăstire, pe care o binecuvântezi cu multe daruri, pentru care îl slăvim pe Dumnezeu.

Şi acum…

Râu pururea curgător ne izvorăşti nouă celor ce alergăm cu credinţă la tine, Preacurată, şi cei care ne împărtăşim de har din destul, lăudăm naşterea ta şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L întru toţi vecii.

Catavasie: Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum plinită, pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Luminător mare, părinte te-ai arătat că nu suferi să vezi nedreptatea şi urâciunea de patimi în locul sfânt al mănăstirii. Pe cei cuprinşi de gânduri necredincioase îi îndepărtezi de la acest locaş sfânt, ca pe unii ce nu răspund chemării la viaţa călugărească.

Stih: ***Sfinte părinte ierarhe Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pătruns de sfinţenia vieţii şi în sărăcie trăind, părinte, toţi credincioşii de pe aceste meleaguri se mirau de dosădirea cu nevoinţe aspre a trupului tău şi cu multă evlavie şi smerenie ascultau poveţele tale, sfinte.

Slavă…

Sfinte părinte ierarhe Ghelasie, de la sfântul tău sicriu izvorăşte bună mireasmă care poartă duhul sfinţeniei tale în sufletele vieţuitoarelor. Şi închinându-ţi-se ţie, dau slavă lui Dumnezeu cel care te-a încununat cu alese virtuţi.

Şi acum…

Curată Fecioară, poarta Cuvântului, Maica Dumnezeului nostru roagă-te să ne mântuim noi şi tot neamul omenesc din robia păcatului şi a morţii.

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte cu duhul fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: bucură-te, prea cinstită Născătoare de Dumnezeu, curată pururea Fecioară.

Luminânda

Împărtăşindu-te de harurile cele dumnezeieşti, Sfinte ierarhe Ghelasie, ai ajuns la înfiere cu toţi sfinţii şi ierarhii bine plăcuţi lui Dumnezeu, cu care pomeneşte-ne şi pe noi cei ce săvârşim sfântă pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi te roagă pentru mântuirea sufletelor noastre.

Slavă… Şi acum…

Prea lăudată Fecioară, tu ai născut pe Hristos, pe îngerul de mare Sfat al Tatălui, pe împăratul Slavei, a cărui Cruce ridicând-o pe umeri şi cuvioşii şi sihaştrii, au alergat după Dânsul primind cununa neveştejită cu care împreună roagă-te pentru noi, Născătoare de Dumnezeu.

La Laude

Stihirile pe 4, glas 5:

Bucură-te cămara…

Casă de fapte bune făcându-te, Sfinte Ghelasie, te-ai învrednicit a locui în sfânta mănăstire Râmeţ, unde ţi-ai îndreptat cugetul şi viaţa spre cele cereşti, pe care le-ai dorit, slăvind pe Hristos Dumnezeu. Pe acesta lăudându-L ziua şi noaptea roagă-L pentru noi care cu multă nevrednicie cântăm ţie.

Luptele vieţii duhovniceşti curăţindu-te pe tine însuţi următor te-ai făcut Stăpânului tău şi te-ai învrednicit de mari daruri a scoate demonii din cei chinuiţi şi a

vindeca mulţime de bolnavi, care vin cu credinţă şi cer ajutorul tău. Nu ne părăsi nici pe noi, care cerem ajutorul tău.

Aprinzând flacăra dragostei către Dumnezeu, ai primit în schimb darul facerii de minuni şi prin sfârşitul tău cel bun ai arătat sfinţenia vieţii tale pe pământ: minunea de la Hopagi, adormirea ta în chip minunat, sunetele clopotelor celor şapte biserici şi urmele lăsate în piatră de asinul ce te-a adus la mănăstire, sunt vrednice de pomenirea numelui tău şi cum ai dorit să fi smerit şi să nu-ţi ştie nimeni faptele tale, astfel te-a proslăvit pe tine Dumnezeu care înalţă pe cei smeriţi.

Cu adevărat, părinte Ghelasie, ai ajuns întru veselia şi bucuria sfinţilor lui Dumnezeu, unde este locaşul celor ce prăznuiesc neîncetat pe cel smerit, rugându-L şi pentru mântuirea sufletelor noastre.

Slavă…, glas 5

Scară de fapte bune şi pildă te-ai arătat celor de pe pământ că ai vieţuit cu adevărat şi te-ai făcut pildă pentru toţi arătând nemăsurată smerenie şi îndemnând turma ta cea duhovnicească cu aleasă râvnă către Dumnezeu cu de-adinsul strigăm ţie: Nu ne uita nici pe noi, turma ta, ci cu rugăciunile tale către Dumnezeu mijloceşte mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum…

Pe Maria cea prea curată şi Preasfântă să o lăudăm căci printr-însa ne izvorăşte nouă harul darurilor celor mai presus de minte, pentru care cu bună cucernicie o lăudăm.

Doxologia mare…

La Liturghie

Fericirile din Canonul sfântului, Peasna a 3-a şi a 6-a.gmm

Sursa:
http://acvila30.ro/30-iunie-sf-ghelasie-de-la-ramet-viata-slujba-acatistul-scrieri/

Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ

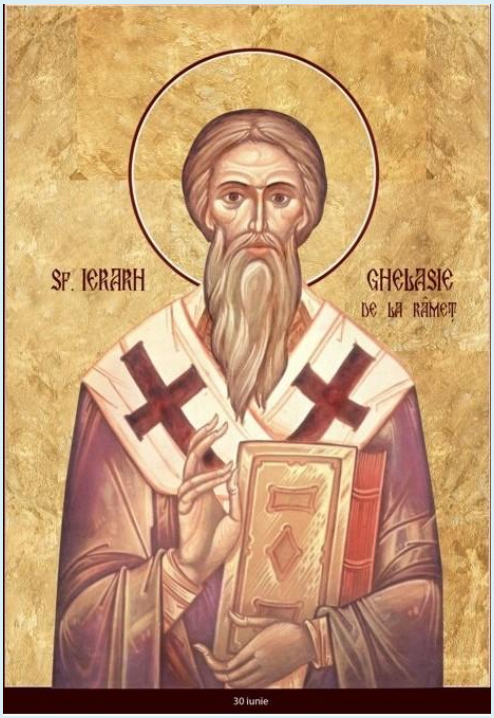

Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ (30 iunie):

https://www.academia.edu/122113671/Canon_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sf%C3%A2ntul_ierarh_Ghelasie_de_la_R%C3%A2me%C5%A3_30_iunie_

https://archive.org/details/canon_20240717

https://www.slideshare.net/slideshow/canon-de-rugaciune-catre-sfantul-ierarh-ghelasie-de-la-ramet-30-iunie/270288894

***

Troparul Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeţ, glasul 1: De Dumnezeu purtătorule, părintele nostru Ghelasie, povăţuitorul călugărilor, preoţilor şi credincioşilor, podoaba cuvioşilor şi lauda arhiereilor, sprijinitorul celor în necazuri şi făcătorule de minuni, cu nevoinţele tale chip de sfinţenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii în ceruri te veseleşti cu aceştia roagă-L pe milostivul Dumnezeu să ne dăruiască nouă pace şi mare milă.

Cântarea 1

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adunându-ne credincioşii, să cinstim cu laude şi cu cântări după datorie pe Sfântul Ghelasie, făcătorul de minuni ca pe o podoabă a mănăstirii şi a laturii Râmeţului şi povăţuitor al călugărilor.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu totul curăţindu-te pe tine însuţi prin înfrânare prea fericite, te-ai arătat locaş lui Dumnezeu şi împreună locuitor cu îngerii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În Mănăstirea Râmeţ ai vieţuit şi bună rânduială de slujbe dumnezeieşti ai aşezat pentru toată vremea. Aici prin osteneli de zi şi noapte te-ai făcut mare luminător al călugărilor, pentru care te cinstim cu evlavie părinte ierarhe Ghelasie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Născătoare de Dumnezeu prea curată, ceea ce mai presus de fire ai născut întrupat pe Cuvântul cel Veşnic şi mai presus de toate, pe tine te lăudăm.

Cântarea a 3-a

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aţintindu-ţi ochii sufletului către Dumnezeu, pe Dânsul L-ai iubit, părinte şi urând cele pământeşti, viaţă îngerească ai vieţuit în trup şi celei cereşti te-ai făcut părtaş.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu ai suferit să vezi în mănăstirea ta lucruri potrivnice vieţii călugăreşti, aşezând bună rânduială în toate. De aceea ai mustrat cu asprime pe cei ce nu păstrau rânduială vieţii de obşte pe care ai împodobit-o cu virtuţi, Sfinte ierarhe Ghelasie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinte Ghelasie, cu sfinţenie ai păstrat rânduială călugărească şi nu ai îngăduit nimănui să săvârşească fapte necuviincioase în mănăstirea ta, pedepsind pe cei ce călcau porunca ta, vrednicule de laudă ierarhe.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca pe un trandafir din Rai, plin de bună mireasmă, te-a aflat pe tine Cel curat şi s-a sălăşluit în pântecele tău, umplând pe credincios de bună mireasmă duhovnicească.

Cântarea a 4-a

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind în casa lui Dumnezeu, ai odrăslit buna rodire a faptelor bune şi zburdălnicia trupului ai veştejit cu viaţă sihăstrească.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu focul dragostei lui Hristos, ai ars spinii patimilor şi pe tine te-ai arătat lăcaş al Duhului Sfânt, vrednicule de pomenire, părinte Ghelasie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Femeia cea paralizată fiind dusă prin multe mănăstiri ca să dobândească izbăvire, te-ai arătat ei în vis şi ai povăţuit-o să meargă la Râmeţ unde va fi tămăduită. Şi aflând ea acea vatră de trăire călugărească, a găsit alinare sufletului şi putere trupului dosădit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mantie de porfiră tainică s-a ţesut Dumnezeului tuturor din prea curatele tale sângiuiri Născătoare de Dumnezeu, cu care împodobindu-Se, ne-ai împreunat pe noi cu Dumnezeu Tatăl.

Cântarea a 5-a

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Femeia cea bolnavă adusă la Mănăstirea Râmeţ, plângea şi se ruga: Sfinte Ghelasie ajută-mă, mă scapă şi mă mântuieşte.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

La îndemn lăuntric stareţul mănăstirii purtând în mâini trei capete de vieţuitori scoase din vâltoarea apei şi oprite în chip minunat pe fereastra bisericii, le-a apropiat pe toate de bolnavă, iar la atingerea de capul Sfântului Ghelasie, femeia a fost scuturată ca de friguri, lăsând-o ca moartă. Şi îndată trezindu-se ca din somn greu, s-a făcut sănătoasă, slăvind puterea lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Femeia vindecată mărturisea cum a scăpat de un chin aşa de mare şi cum i s-a arătat ei în chip minunat Sfântul Ghelasie, spunându-i că el este ocrotitor al Mănăstirii Râmeţ.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Emanuel Stăpânul tuturor născându-l fără stricăciune, ai rămas Fecioară şi după naştere, pe care roagă-L să ne ocrotească sub sfânt acoperământul tău.

Cântarea a 6-a

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinte Ghelasie, adormirea ta s-a făcut în chip minunat, căci mergând la Hopagi te-au întâmpinat călugării foarte însetaţi, neavând apă să bea. Dar tu făcând semnul Sfintei Cruci pe pământ, îndată a izvorât apă, încât toţi s-au spăimântat, slăvind pe Dumnezeu de puterea cu care te-a înrednicit.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vrând să te smereşti, părinte şi să nu fi lăudat pentru o faptă ca aceasta, rugându-te lui Dumnezeu ai mers pe asin spre mănăstire, însă pe drum ai adormit şi cunoscând tainic vestea morţii celei sfinte, clopotele celor şapte biserici de primprejur au sunat singure, iar la sosirea ta la mănăstire, în faţa bisericii ca o mărturie peste timp săpată în piatră a rămas urma asinului tău, părinte ierarhe Ghelasie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adormirea ta o au slăvit Oştile îngereşti şi ale Sfinţilor şi toţi creştinii din satele aflate în jurul mănăstirii aduceau închinăciune lui Dumnezeu cel care ştie să înalţe pe cei smeriţi pentru aceasta roagă-te sfinte ierarhe pentru toţi cei care te cinstim pe tine cu credinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce ai născut pe Hristos cel prin cuvânt Întrupat, rugămu-ne Fecioară, izbăveşte de cursele vrăjmaşului sufletele noastre.

Condac, glas 4: Mărturisitor al credinţei ortodoxe şi bun apărător al Bisericii lui Hristos, prea fericite părinte Ghelasie, purtătorule de biruinţă ocroteşte cu rugăciunile tale pe bine credincioşii care îţi cântă pururea: Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru.

Cântarea a 7-a

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Râu de lacrimi ai vărsat, rugându-te lui Dumnezeu pentru toată lumea şi nevoindute cu mare asprime ţi-ai petrecut viaţa în post şi rugăciune, bine călăuzind spre mântuire turma ţie încredinţată pentru aceasta slăvim pe Dumnezeu care ţi-a dat această putere.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce ai îndrăzneală către Hristos, turma Lui o povăţuieşti la Împărăţia cea de sus, Sfinte ierarhe Ghelasie, iar nouă celor ce suntem împresuraţi de multe necazuri şi ispite ne dai mână de ajutor, ca neîncetat să te slăvim pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinte Ghelasie, multe minuni ai săvârşit în viaţă şi după trecerea ta în locaşurile cele de sus nimeni nu le poate lăuda, cum se cuvine; căci auzind de tine Elisabeta din părţile Banatului, venind la mănăstire să-ţi aducă închinăciune şi rugă fierbinte nu s-a învrednicit de mila ta până ce mâna ei dreaptă nu s-a umplut de un miros greu ne mai putând să-şi facă Sfânta Cruce. Atunci cu mare plângere şi-a mărturisit păcatul ce-l gândise, rugându-te pe tine sfinte s-o ierţi, după multe lacrimi şi rugăciuni, s-a izbăvit vindecându-se.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce ai făcut pe Fecioara, Cer şi dintr-însa ai strălucit ca soarele, bine eşti cuvântat în veci Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu roua înfrânării ai stins de tot cuptorul patimilor, părintele nostru Ghelasie, cu bună credinţă strigând: popoare prea înălţaţi pe Domnul întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

S-a auzit de minunile tale, Sfinte Ghelasie, în toate părţile şi creştinii de pretutindenea vin cu mare evlavie şi după credinţa lor le împlineşti cererile făcute cu multă stăruinţă.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Un eretic din Cacova Aiudului, fiind paralizat se purta în cârje. Auzind de vindecările ce se fac la Râmeţ, a cerut să fie adus la mănăstire. Aici rugându-se sfântului să-l ajute, a făgăduit lepădarea de credinţa eretică şi trecerea la Ortodoxie. Şi prin lucrarea lui Dumnezeu mare minune s-a săvârşit căci atingându-se de capul tău îndată s-a simţit sănătos cu trupul şi aruncând cârjele a mers pe picioarele lui acasă, trecând cu toată familia sa la credinţa ortodoxă.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu mare bucurie, sfinte, te lăudăm pe tine, că te avem ca pe o comoară de mare preţ în această mănăstire, pe care o binecuvântezi cu multe daruri, pentru care Îl slăvim pe Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Râu pururea curgător ne izvorăşti nouă celor ce alergăm cu credinţă la tine, Preacurată şi cei care ne împărtăşim de har din destul, lăudăm naşterea ta şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-ţi cânte Ţie: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminător mare, părinte, te-ai arătat că nu suferi să vezi nedreptatea şi urâciunea de patimi în locul sfânt al mănăstirii. Pe cei cuprinşi de gânduri necredincioase îi îndepărtezi de la acest locaş sfânt, ca pe unii ce nu răspund chemării la viaţa călugărească.

Stih: ***Sfinte părinte Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pătruns de sfinţenia vieţii şi în sărăcie trăind părinte, toţi credincioşii de pe aceste meleaguri se mirau de dosădirea cu nevoinţe aspre a trupului tău şi cu multă evlavie şi smerenie ascultau poveţele tale sfinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinte părinte ierarhe Ghelasie, de la sfântul tău sicriu izvorăşte bună mireasmă care poartă duhul sfinţeniei tale în sufletele vieţuitoarelor şi închinându-ţi-se ţie, dau slavă lui Dumnezeu, cel care te-a încununat cu alese virtuţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Curată Fecioară, poarta Cuvântului, Maica Dumnezeului nostru roagă-te să ne mântuim noi şi tot neamul omenesc din robia păcatului şi a morţii.

Sedelna, glas 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mor-mânt la Unul Dumnezeul nostru.

Urând desfătările acestei lumi şi iubind din suflet numai pe Hristos, vrednicule de cinstire, Sfinte Ghelasie, ai socotit pustiul ca pe o cetate bună de locuit. Deci

petrecându-ţi timpul în cugetări sfinte de folos obştii, te-ai arătat înger, vieţuind în trup, pentru care te cinstim cu evlavie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Părăsind avuţia cea pământească şi slava cea trecătoare, ai dobândit, părinte Ghelasie, avuţia cea cerească şi nepieritoare pentru aceasta strigăm către tine: pomeneşte-ne şi pe noi ca unul care ai îndrăzneală către Dumnezeu, părinte ierarhe Ghelasie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca o vie nelucrată Fecioară, ai odrăslit Strugurele cel prea frumos care izvorăşte nouă Vinul mântuirii şi veseleşte sufletele şi trupurile tuturor pentru aceasta, ţie, ca pe o pricinuitoare a tuturor bunătăţilor, pururea îţi strigăm: Bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Curata şi cea neispitită de nuntă, Maica Ta, Hristoase, văzându-Te pe Tine mort şi Răstignit pe Cruce ca o Maică plângând striga: Ce Ţi-a răsplătit adunarea iudeilor cea fără de lege, care s-a bucurat de binefacerile Tale, Fiul meu? Laud îngăduinţa Ta cea dumnezeiască.

Acatistul Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeţ

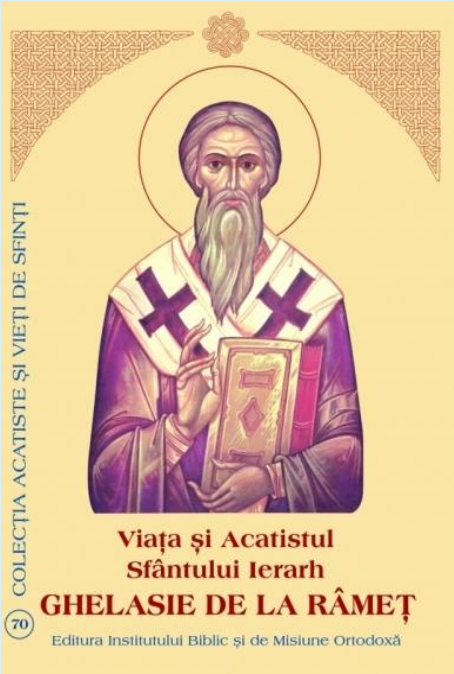

Acatistul Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeţ (30 iunie):

https://www.academia.edu/43735125/Acatistul_Sf%C3%A2ntului_ierarh_Ghelasie_de_la_R%C3%A2me%C5%A3_30_iunie_

https://archive.org/details/ac-sf.-ghelasie

https://www.slideshare.net/slideshow/acatistul-sfantului-ierarh-ghelasie-de-la-ramet-30-iunie/270288972

***

La Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă a Patriarhiei Române a apărut, lucrarea Viaţa şi Acatistul Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeţ.

***

În veacul al XIV-lea, s-a nevoit la Mănăstirea Râmeţ, din Transilvania, un monah cu viaţă îmbunătăţită, pe nume Ghelasie. Credincioşii din partea locului l-au cinstit pe acesta ca sfânt, din neam în neam, până în zilele noastre, iar vieţuitorii sfintei mănăstiri îi cinstesc cu mare evlavie sfintele moaşte, ştiind că acestea dăruiesc m-inunate vindecări de boli şi suferinţe.

În tradiţia locului se spune despre cuviosul Ghelasie că avea doisprezece ucenici cu care împreună se ruga şi postea, săvârşind sfintele slujbe cu mare osârdie şi frică de Dumnezeu. Toată săptămâna, cuviosul Ghelasie nu primea mâncare, îndestulându-se numai cu Preacuratele Taine. Ziua mergea cu ucenicii la muncă, iar noaptea făcea priveghere şi săvârşea Sfânta Liturghie. Numai sâmbăta şi Duminica mânca împreună cu călugării la trapeza mănăstirii.

Ceea ce s-a transmis prin tradiţia locului de generaţii întregi s-a adeverit în zilele noastre când, în anul 1978, s-a descoperit în biserica Mănăstirii Râmeţ o inscripţie de mare însemnătate pentru Biserica şi neamul românesc, mai ales din părţile Transilvaniei, şi care pomeneşte numele „arhiepiscopului Ghelasie", pe cel al zugravului „Mihul de la Crişul Alb", precum şi anul 1376. Acest arhiepiscop al Transilvaniei, primul atestat cu numele, este îmbunătăţitul Ghelasie pe care poporul, în evlavia sa, îl cinsteşte ca sfânt.

Sfântul ierarh Ghelasie a fost canonizat de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 1992, având zi de pomenire 30 iunie, iar moaştele sale se află acum în biserica nouă a Mănăstirii Râmeţ, unde sunt cinstite cu evlavie de monahiile din obşte şi de credincioşi.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.
Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Prea fericite părinte ierarhe Ghelasie, prinos de mulţumire îţi aducem noi nevrednicii, pentru folosinţele ce le dobândim de la tine neîncetat. Şi, ca unul care ne izbăveşti de tot necazul cu rugăciunile tale, primeşte de la noi cântare sfântă: ***Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru.***

Icosul 1

Îngerii cântând cu bucurie te-au primit pe tine Sfinte ierarhe Ghelasie, că îngereşte pe pământ ai vieţuit şi turma duhovnicească ţie încredinţată bine o ai păstorit, ca să dobândeşti veşnică bucurie în ceruri. Pentru aceasta primeşte de la noi smerite cântări:
Bucură-te, cel ce ai fost ca un înger în trup;
Bucură-te, cel ce ai fost îmbrăcat cu harul arhieriei;
Bucură-te, că lui Dumnezeu cu râvnă ai slujit;
Bucură-te, că trupul cu postiri şi privegheri ţi l-ai înfrumuseţat;
Bucură-te, căci sufletul cu virtuţi ţi-ai împodobit;
Bucură-te, cel ce eşti împreună vorbitor cu îngerii;
Bucură-te, că pentru biserica lui Hristos jertfă te-ai adus;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale duhurile necurate ai izgonit;
Bucură-te, că pe cei stăpâniţi de demoni ai tămăduit;
Bucură-te, căci apă din pământ ai izvorât;
Bucură-te, lauda cea prea iubită a călugărilor;
Bucură-te, podoabă sfinţită a meleagurilor Râmeţului;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru!

Condacul al 2-lea

Pe pământ ca un alt Moise te-ai arătat, sfinţite părinte Ghelasie, căci cu toiagul semnul crucii făcând, ai izvorât apă din loc pietros. Deci văzând minunea călugării şi credincioşii la Hopagi s-au bucurat dând mărire lui Dumnezeu celui ce ţi-a dat puteri şi au strigat: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Arătatu-te-ai în vis la mulţi credincioşi sfinţite părinte şi multe minuni ai făcut celor ce s-au apropiat cu credinţă de sfintele tale moaşte, pentru aceasta cu bucurie cântăm ţie:

Bucură-te, mângâierea celor întristaţi;
Bucură-te, tămăduirea celor bolnavi;
Bucură-te, ajutătorul celor împovăraţi;
Bucură-te, sprijinitorul celor ce sunt în necazuri;
Bucură-te, ajutătorul şi ocrotitorul Mănăstirii Râmeţ;
Bucură-te, al monahilor osârdnic povăţuitor;
Bucură-te, al preoţilor celor evlavioşi bun arhipăstor;
Bucură-te, al credincioşilor evlavios sprijinitor;
Bucură-te, al cerescului Stăpân vrednic slujitor;
Bucură-te, căci de multe dureri eşti izbăvitor;
Bucură-te, căci cu blândeţe şi smerenie lui Hristos ai urmat;
Bucură-te, căci cu nerăutatea ta duhurile răutăţii le-ai izgonit;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru!

Condacul al 3-lea

Arhanghelii şi îngerii se minunează sfinţite părinte de credinţa ta cea mare, care ai avut-o către Dumnezeu, când ai înfipt toiagul în pământ şi a izvorât apă. Pentru aceea şi noi cunoscându-ţi râvna spre cele sfinte, cu mulţumită strigăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Auzitu-s-au minunile tale sfinţite părinte până la hotarele pământului românesc, şi creştinii de pretutindenea aleargă la moaştele tale care sunt cinstite cu evlavie în Sfânta Mănăstire Râmeţ, căci de aici toţi dobândesc ajutor. De aceea primeşte şi de la noi această cântare:

Bucură-te, că pe creştini îi aperi întru nevoi;
Bucură-te, că orfanilor le aduci mângâiere;
Bucură-te, că şi văduvelor le aduci alinare sufletelor;
Bucură-te, grabnicule ajutător al celor bolnavi;
Bucură-te, cald folositor al celor întristaţi;

Bucură-te, hrănitorul celor flămânzi;
Bucură-te, bunule părinte al celor săraci;
Bucură-te, că taberele vrăjmaşilor le-ai surpat;
Bucură-te, că în cer odihnă veşnică ai aflat;
Bucură-te, că în mijlocul cetelor îngereşti ai ajuns;
Bucură-te, că plata ostenelilor tale de la Dumnezeu ai luat;
Bucură-te, că pe oameni cu Dumnezeu ai unit;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru!

Condacul al 4-lea

Prea sfinţite părinte Ghelasie, cea stăpânită de demoni din depărtare a alergat la sfântul tău sicriu şi credinţă având a luat tămăduire. Pentru aceasta minunându-ne de prea multa sa îndrăzneală cu umilinţă cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Adormind prea sfinţite părinte, pe asinul tău care te purta spre mănăstire, au rămas până astăzi urme neşterse pe piatră, şi clopotele celor şapte Biserici singure au început să sune ducând vestea trecerii tale din această viaţă. Pentru aceasta primeşte şi de la noi cuvinte de laudă:
Bucură-te, că pe asin precum odinioară Iisus, ai încălecat;
Bucură-te, că cele şapte Biserici din împrejurimi cu sunete de clopote te-au întâmpinat;
Bucură-te, că clopotele singure ţi-au vestit chemarea la cel de Sus;
Bucură-te, că multe minuni ai lucrat;
Bucură-te, că tu de atunci în Hristos odihnă cerească ai aflat;
Bucură-te, că viaţa ta lui Hristos ţi-ai închinat;
Bucură-te, căci mereu în trezvie lui Hristos ai slujit;
Bucură-te, că prin tine mulţi la credinţă au venit;
Bucură-te, că la înălţimea trăirii sfinte ai ajuns;
Bucură-te, al călugărilor minunat învăţător şi de Dumnezeu înţelepţit;
Bucură-te, al Sfintei Biserici laudă şi bucurie aleasă;
Bucură-te, cel ce cu lumina cea întreită ai fost luminat;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru!

Condacul al 5-lea

Plângem si ne tânguim, gândindu-ne la faptele noastre cele rele şi năzuim la tine prea sfinţite ierarhe Ghelasie, rugându-te să fii mijlocitor către Domnul pentru noi şi pentru toată lumea, ca să dobândim mântuire prin rugăciunile tale. Pentru aceea cântăm împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Ca să arăţi milostivirea ta cea către noi, prea sfinţite părinte ierarhe ai săvârşit multe minuni pentru cei ce au alergat cu credinţă la sfintele tale moaşte. Iar celor care nu te-au cinstit cu evlavie te-ai descoperit în chip minunat, arătându-le cele de mântuire; cu aceştia împreunând glasurile cu credinţă strigăm ţie:

Bucură-te, că ţie cu smerenie ne plecăm;
Bucură-te, că binecuvântare de la Dumnezeu prin tine cerem;
Bucură-te, că prin tine cu ochii sufletului în slava cerească te vedem;
Bucură-te, că de chinurile de veci ai scăpat multe suflete;
Bucură-te, că pe calea cea dreaptă ai umblat;
Bucură-te, că pe noi întru necazuri ne-ai mângâiat;
Bucură-te, cel ce eşti al Duhului Sfânt locaş împodobit;
Bucură-te, cel ce cu apa cea veşnică sufletele ai adăpat;
Bucură-te, că lui Hristos ai făcut ascultare desăvârşită;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru!

Condacul al 6-lea

Minunată s-a arătat părinte, trecerea ta de pe pământ la cereştile locaşuri, căci ai cunoscut din vreme apropierea sfârşitului tău. De aceea minunându-ne toţi de faptele tale cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Cine va putea spune cu adevărat toate nevoinţele tale sfinte ierarhe, cu care te-ai nevoit şi prin care ai dobândit pe Hristos cel dorit. De aceea îţi cântăm ţie:

Bucură-te, că în sărăcie de bună voie ai vieţuit;
Bucură-te, că în post şi rugăciune cu toţi ai trăit;
Bucură-te, că prin smerenie toate le-ai învins;
Bucură-te, că pe călugări bine i-ai călăuzit;
Bucură-te, că harul arhieriei având mulţi preoţi ai hirotonit;
Bucură-te, căci cu dogmele dreptei credinţe pe toţi i-ai povăţuit;
Bucură-te, că prin viaţa ta Mănăstirea Râmeţ ai blagoslovit;
Bucură-te, că pe cei credincioşi îi tămăduieşti;
Bucură-te, că din nevoi pe noi pe toţi ne izbăveşti;
Bucură-te, că eşti izvor nesecat de bunătăţi pământeşti;
Bucură-te, cel ce cu pâinea vieţii pe mulţi ai îndestulat;
Bucură-te, căci rugător neîncetat către Născătoarea de Dumnezeu te-ai arătat;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru!

Condacul al 7-lea

Izvor de apă vindecător izvorăşti sfinte ierarhe de sub Altarul Sfânt al Mănăstirii tale, vindecând toată boala şi neputinţa. De aceea minunându-ne de darul lui Dumnezeu de care ai fost învrednicit cu toţii strigăm ţie: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Pom cu bune roade eşti, părinte sfinţite ierarhe Ghelasie care aduce rod de mântuire tuturor celor ce cu dragoste te cinstesc pe tine şi cu stâlpări de rugăciuni în mâini cer să le vii în ajutor. De aceea şi noi cu smerenie şi cu dragoste te lăudăm zicând:
Bucură-te, alesule între arhierei;
Bucură-te, floarea cea cu bun miros;
Bucură-te, trandafir cu mireasmă prea dulce;
Bucură-te, rază pururea strălucitoare;
Bucură-te, păzitorule al fecioriei;
Bucură-te, iubitorule de curăţie;
Bucură-te, învăţătorule şi bun părinte;
Bucură-te, reazimul celor neputincioşi;
Bucură-te, vindecătorule al celor bolnavi;
Bucură-te, toiagul celor nevăzători;
Bucură-te, prea dulce liniştitor al sufletelor noastre tulburate;
Bucură-te, mustrătorule al greşelilor noastre ascunse;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru!

Condacul al 8-lea

Râu de lacrimi ai vărsat prea sfinţite ierarhe rugând pe Dumnezeu pentru lume şi te-ai nevoit cu asprime, fără de odihnă şi hrană, petrecându-ţi viaţa întru osteneli sfinte. Pentru aceasta noi toţi Îl slăvim pe Dumnezeu care ţi-a dat ţie putere, cântându-i: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Ca unul care ai îndrăzneală către Hristos, turma Lui ai povăţuit la Împărăţia cea de sus cu învăţăturile tale, Sfinte ierarhe Ghelasie. Iar nouă celor ce suntem bântuiţi de viforul multor necazuri şi ispite, dă-ne mână de ajutor, ca să te lăudăm zicând:
Bucură-te, izbăvitorule din necazuri al celor dosădiţi;
Bucură-te, dătătorule de mângâieri;
Bucură-te, că din multe ispite ne scoţi cu rugăciunile tale;
Bucură-te, că eşti izvor de bunătăţi;
Bucură-te, că pe necredincioşi cu dragoste îi îndrepţi;
Bucură-te, că pe pământ mult bine ai făcut celor credincioşi;
Bucură-te, vindecătorule neîntârziat al celor bolnavi;

Bucură-te, cela ce cu rugăciunile tale săgeţile vrăjmaşului le-ai oprit;
Bucură-te, cela ce de creştini eşti mult lăudat;
Bucură-te, căci prin tine Dumnezeu cel în Treime închinat se slăveşte;
Bucură-te, cel ce cu daruri duhovniceşti viaţa noastră ai îmbogăţit;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru!

Condacul al 9-lea

Cu mare bucurie prea sfinte ierarhe te lăudăm, căci pe tine te avem comoară de mult preţ şi dai tuturor cele de mântuire, povăţuindu-i pe calea cea dreaptă. Pentru aceasta cu multă bucurie slăvim şi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Cu ce cuvinte de laudă te vom cinsti pe tine pentru multa ta iubire ce arăţi şi astăzi celor care se închină ţie cu credinţă. De aceea cu dragoste aducând prea mărire lui Dumnezeu îţi cântăm ţie:
Bucură-te, stâlp de foc care luminezi pe cei dintru întuneric;
Bucură-te, făclie nestinsă ce luminează în întunericul necunoştinţei;
Bucură-te, stea cu raze strălucitoare;
Bucură-te, că prin viaţa ta ai binevestit pe Hristos;
Bucură-te, că ai îndreptat pe cei legaţi de cele pământeşti;
Bucură-te, că ai mustrat nedreptatea multora;
Bucură-te, că în toată viaţa ta pe Domnul ai slăvit;
Bucură-te, că şi pe noi ne-ai îndreptat pe calea virtuţilor;
Bucură-te, că prin tine multă linişte am aflat;
Bucură-te, că de multe necazuri ne-ai izbăvit;
Bucură-te, cel plin de blândeţe şi de smerenie;
Bucură-te, părinte iubitor de fii al celor ce aleargă la tine;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru!

Condacul al 10-lea

Văzând Dumnezeu nevoinţele tale, Sfinţite ierarhe Ghelasie, te-ai proslăvit pe pământ cu mari şi multe minuni săvârşite încă în trup fiind. Iar după trecerea ta la cele veşnice nu încetezi a-i împărtăşi de faceri de bine. Pentru care şi noi cu umilinţă cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Zid nebiruit de valurile ispitelor ai fost părinte ierarhe Ghelasie, că ai biruit cu darul lui Dumnezeu toate cursele şi ispitele care te împresurau în slujirea arhierească şi cu curgerile tale de lacrimi ai spălat haina sufletului tău părinte. Pentru aceasta cu dragoste îţi cântăm:

Bucură-te, căci prin priveghere de toată noaptea te-ai nevoit;
Bucură-te, că trupul cu post l-ai făcut vas ales sufletului;
Bucură-te, că pentru toate Dumnezeu te-a răsplătit cu cununa vieţii cereşti;
Bucură-te, că plutind pe apă capul tău înmiresmat a înconjurat biserica mănăstirii;
Bucură-te, că a treia oară pe fereasta bisericii el s-a oprit;
Bucură-te, că toţi credincioşii cu cinste te-au primit;
Bucură-te, că pe toţi cu mireasmă dulce i-ai făcut bineplăcuţi lui Dumnezeu;
Bucură-te, că din suflet curat pe tine te slăvim;
Bucură-te, că prin sfârşitul tău cel bun, sfinţenia vieţii tale o ai arătat;
Bucură-te, căci cununa nemuririi din mâna Atotţiitorului ai primit;
Bucură-te, că fericirea Raiului cu toţi sfinţii ai moştenit;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru!

Condacul al 11-lea

Femeia ce era bolnavă, în mare cinste pe tine te-a văzut prea sfinţite ierarhe şi în chip minunat te-ai descoperit că eşti ocrotitor al credincioşilor ardeleni şi al Mănăstirii Râmeţ, dând poruncă să se păstreze acel loc sfânt: Pentru aceasta şi noi mulţumire lui Dumnezeu aducând, îţi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Mare luminător te-ai arătat credincioşilor tăi din Ardeal şi îndreptător al credinţei celei drepte, că nu sufereai să vezi nedreptatea şi urâciunea de patimi în locul sfânt al mănăstirii şi în toată ţara noastră, şi cu asprime chiar şi acum pedepseşti pe cei ce calcă rânduiala statornicită, Sfinte ierarhe. Pentru aceasta te lăudăm zicând unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce te-ai arătat curăţitor spinilor celor răi ai păcatelor;
Bucură-te, iubitorule al vieţii în curăţie;
Bucură-te, blândule arhiereu al lui Hristos;
Bucură-te, floarea cea cu dulce mireasmă;
Bucură-te, că înseninezi sufletele credincioşilor;
Bucură-te, că luminezi minţile cele întunecate;
Bucură-te, că alungi gândurile cele viclene;
Bucură-te, alăută cu dulce viersuire;
Bucură-te, îndrumătorule al turmei celei duhovniceşti;
Bucură-te, că prin tine şi noi aflăm mântuire;
Bucură-te, veselia sufletului dornic de Hristos;
Bucură-te că altceva nu ştiu ce să grăiesc fără numai bucură-te;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru!

Condacul al 12-lea

Mintea ta Sfinte părinte ierarhe ziua şi noaptea o ai îndreptat la cereştile locaşuri şi ai fost ca o fecioară înţeleaptă cu candela aprinsă plină de untdelemnul dragostei nepieritoare. Pentru aceasta în veci petreci în ceruri cu toţi sfinţii, iar noi cinstindu-te cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Lăudăm sfinţite părinte ierarhe dragostea ta de pe pământ faţă de fiii duhovniceşti pe care i-ai păstorit ca şi multele minuni pe care le-ai săvârşit, tămăduind pe toţi cei ce cu dragoste te cinstesc pe tine Sfinte Ghelasie, zicând:
Bucură-te, slujitorule a lui Hristos;
Bucură-te, făcătorule de minuni, ierarhe;
Bucură-te, iubitorule de Hristos;
Bucură-te, izbăvitorule a tot felul de boale;
Bucură-te, cu cuvioşii împreună nevoitorule;
Bucură-te, povăţuitorul credincioşilor ardeleni;
Bucură-te, învăţătorule al dreptei credinţe;
Bucură-te, că toţi cu dragoste te cinstim;
Bucură-te, că prin tine pace sufletelor aflăm;
Bucură-te, că prin atingerea de sfintele tale moaşte ne vindecăm de neputinţe;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru!

Condacul al 13-lea (de trei ori)

O, prea minunate şi sfinte părinte, cu umilinţă strigăm şi cerem de la tine al tău sprijin în această vale a plângerii şi te rugăm primeşte această puţină rugăciune şi o înalţă la tronul lui Dumnezeu, ca prin mijlocirile tale să ne învrednicim şi noi veşnicei Împărăţii şi să cântăm cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zic iarăşi:

Icosul 1

Îngerii cântând cu bucurie te-au primit pe tine Sfinte ierarhe Ghelasie, că îngereşte pe pământ ai vieţuit şi turma duhovnicească ţie încredinţată bine o ai păstorit, ca să dobândeşti veşnică bucurie în ceruri. Pentru aceasta primeşte de la noi smerite cântări:
Bucură-te, cel ce ai fost ca un înger în trup,
Bucură-te, cel ce ai fost îmbrăcat cu harul arhieriei.
Bucură-te, că lui Dumnezeu cu râvnă ai slujit,
Bucură-te, că trupul cu postiri şi privegheri ţi l-ai înfrumuseţat,
Bucură-te, căci sufletul cu virtuţi ţi-ai împodobit,
Bucură-te, cel ce eşti împreună vorbitor cu îngerii,

Bucură-te, că pentru biserica lui Hristos jertfă te-ai adus,
Bucură-te, că prin rugăciunile tale duhurile necurate ai izgonit,
Bucură-te, că pe cei stăpâniţi de demoni ai tămăduit,
Bucură-te, căci apă din pământ ai izvorât,
Bucură-te, lauda cea prea iubită a călugărilor,
Bucură-te, podoabă sfinţită a meleagurilor Râmeţului,
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru.

Condacul 1

Prea fericite părinte ierarhe Ghelasie, prinos de mulţumire îţi aducem noi nevrednicii, pentru folosinţele ce le dobândim de la tine neîncetat. Şi, ca unul care ne izbăveşti de tot necazul cu rugăciunile tale, primeşte de la noi cântare sfântă: ***Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru.***

Şi apoi se citeşte îndată:

Rugăciune către Sfântul ierarh Ghelasie

Către tine, Sfinte ierarhe Ghelasie, înălţându-ne gândurile, cu umilinţă şi cu căldură ne rugăm: caută din înălţimea plină de slavă a cerului şi te milostiveşte de suferinţele, durerile, patimile, necazurile, amărăciunile şi strâmtorările noastre. Şi

roagă pe Stăpânul şi Dumnezeul nostru cel ceresc, să ne ierte păcatele pe care, cu ştiintă şi cu neştiintă, le săvârşim neîncetat, ca şi pentru puţina noastră dragoste faţă de El şi de aproapele nostru, rugându-L să fie pururea milostiv şi iertător şi să îndepărteze de la noi toată suferinţa şi durerea.

Fii povăţuitorul şi călăuzitorul nostru pe cărările cele necunoscute ale vieţii, pentru ca, urmând pilda credinţei şi a dragostei tale faţă de Hristos, să ne învrednicim de darurile Sale şi trecând din această viaţă să ne bucurăm împreună cu tine şi cu toţi cei bine plăcuţi din veac ai Domnului, de Împărăţia cea nesfârşită a cerurilor, ca acolo, înconjuraţi de cetele îngereşti, să aducem mărire, cinste şi închinăciune lui Dumnezeu celui în Treime închinat şi slăvit: Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Acatistul Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeţ

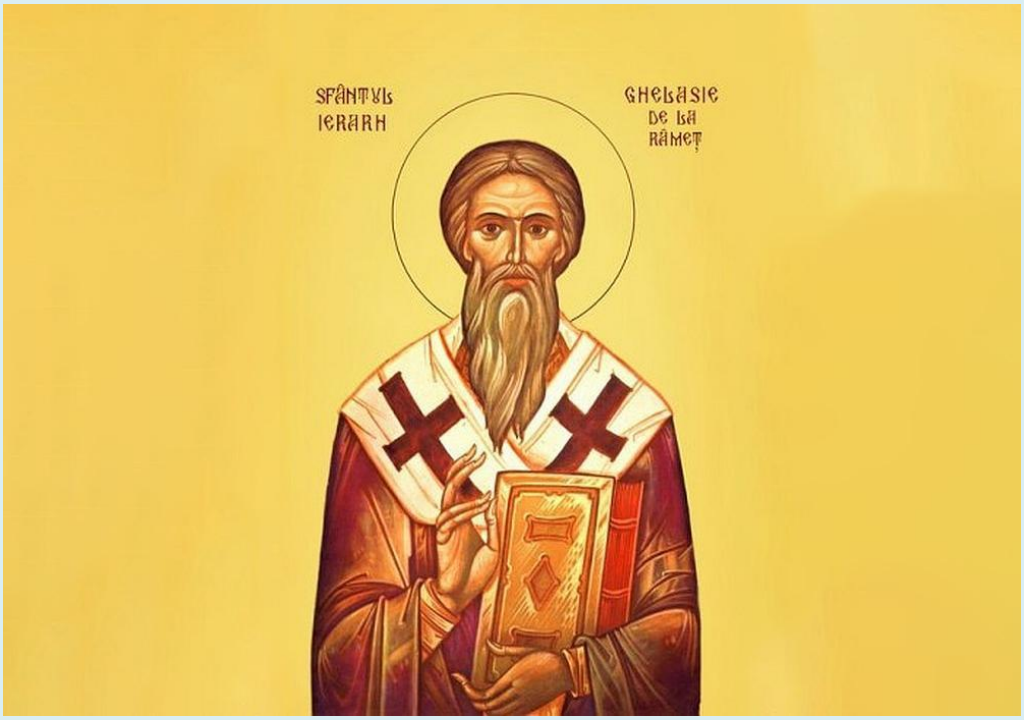

Acatistul Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeţ (al doilea) (30 iunie):

https://www.academia.edu/82848405/Acatistul_Sf%C3%A2ntului_ierarh_Ghelasie_de_la_R%C3%A2me%C5%A3_al_doilea_30_iunie_

https://archive.org/details/ac.-al-doilea_202207

https://www.slideshare.net/slideshow/acatistul-sfantului-ierarh-ghelasie-de-la-ramet-al-doilea-30-iunie/270289033

****

prăznuire la 30 iunie

Sfântul Ghelasie este sfântul cel mai reprezentativ al duhovniciei şi sfinţeniei din Munţii Carpaţi-Apuseni, unde după tradiţie au fost primii eremiţi-călugări pustnici, şi chiar mai mult, unde au fost aşezările monahale dacice. Sfântul Ghelasie este „chipul urmaşului" acestor eremiţi de demult. El însuşi a fost monah şi pustnic, apoi stareţ al Mânăstirii Râmeţ, o străbună aşezare monahală şi mai mult, a fost ales şi ca arhiereu-episcop al locului, ca „bază de apărare" a credinţei creştine împotriva năvălitorilor de tot felul. Sfântul Ghelasie este „urmaşul tradiţiei marelui

pustnic Neofit, purtătorul de icoană", patronul duhovnicesc tradiţional al întregii zone.

La Sfânta Mânăstire Râmeţ se păstrează „capul Sfântului Ghelasie", şi printr-o împrejurare fericită şi câteva „oseminte ale Sfântului Neofit, pustnicul din Stânişoara-Vâlcea".

După obişnuitul început se zice:

Tropar (glas 1): „De Dumnezeu purtătorule, părintele nostru Ghelasie, povăţuitorul călugărilor şi credincioşilor, podoaba cuvioşilor şi lauda arhiereilor, ajutătorul celor în nevoi şi făcătorule de minuni, cu nevoinţele tale chip de sfinţenie te-ai arătat şi cu Îngerii în Ceruri locuitor, de unde roagă pe Milostivul Dumnezeu să ne dăruiască pace şi mare milă".

Troparul Învierii, al Născătoarei de Dumnezeu: „Gavriil zicând ţie, Fecioară, «Bucură-te..." (glasul 1)

Doamne, miluieşte ! *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi: **Psalmul 50**

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Condacul 1

Ca celui cu îndoită iubire, de Dumnezeu şi de Biserica lui Hristos, cinstirea noastră îţi aducem, prin care şi noi te rugăm, pentru multele nevoi, ca părintelui nostru cel de aproape cântând: ***Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, chipul Sfinţilor părinţi de demult!***

Icosul 1

Ales dintre oameni şi ales de Dumnezeu, moştenitor al sfinţilor ai fost şi lucrător vrednic al darurilor lor, făcându-te astfel „comoara cea de Sus” pe pământ.
Bucură-te, alesul moştenirilor sfinte;
Bucură-te, urmaşul Sfinţilor părinţi de demult;
Bucură-te, fiul vrednic al pământului;
Bucură-te, ridicarea Pământului la Cer;
Bucură-te, făptură ce a căutat pe Făcătorul;
Bucură-te, făptură ce a găsit pe Ziditorul;
Bucură-te, cel înălţat la cele de sus;
Bucură-te, cel de Dumnezeu binecuvântat;
Bucură-te, dar aprins de duh;
Bucură-te, dorul cel mare al lui Hristos;
Bucură-te, părintele nostru de aproape;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, chipul Sfinţilor părinţi de demult!

Condacul al 2-lea

Văzând Dumnezeu că eşti pământ bun, în tine sămânţa Sa a semănat, şi aşa din tinereţe pom cu flori de taină ai crescut, ca să rodeşti darurile Sale, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Însuşi Dumnezeu alege dintre fiii Pământului pe cei cu inima curată, în care să reverse iubirea Sa nemăsurată, şi aşa în lume să coboare.
Bucură-te, vasul iubirii lui Dumnezeu;
Bucură-te, scara coborârii Lui;
Bucură-te, şi scara urcării noastre;
Bucură-te, primitorul lui Hristos;
Bucură-te, ascultarea cuvântului Său;
Bucură-te, carte în care scrie însuşi Dumnezeu;
Bucură-te, carte în care scrie şi făptura;
Bucură-te, altar de întâlnire;
Bucură-te, închinarea ce se cuvine;
Bucură-te, glasul ce trebuie grăit;
Bucură-te, răspunsul ce trebuie înfăptuit;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, chipul Sfinţilor părinţi de demult!

Condacul al 3-lea

De foarte tânăr, ucenic al unui sfânt părinte, învăţăturile cele înţelepţite de Duhul cel PreaSfânt le-ai întipărit în inima şi mintea ta, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Aprins de dumnezeiescul dor al lui Hristos, ca şi o pasăre spre cele înalte ai zburat, ca iarăşi să cobori cu cele de Sus.
Bucură-te, iubitorule de chip duhovnicesc;
Bucură-te, cel de tânăr înduhovnicit;
Bucură-te, că chipul călugăresc mult l-ai dorit;
Bucură-te, că chipul monahal de inimă l-ai lipit;
Bucură-te, înger pământesc;
Bucură-te, făclia Luminii de sus;
Bucură-te, cel aprins de lumina lui Hristos;
Bucură-te, cel umplut doar de lumină;
Bucură-te, şi luminătorul celorlalţi;
Bucură-te, părinte al luminii;
Bucură-te, chemat să fii şi stareţul cel luminat;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, chipul Sfinţilor părinţi de demult!

Condacul al 4-lea

Ales stareţ al Mânăstirii Râmeţ, unde mulţi călugări un povăţuitor iscusit aşteptau, te-ai dovedit cu adevărat cel mult dorit, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Încercat prin „focul ascultărilor duhovniceşti”, focul dumnezeiesc în Mânăstire ai aprins şi un „colţ de Rai” ai înfăptuit.

Bucură-te, chip părintesc;
Bucură-te, braţe de părinte prea iubitoare;
Bucură-te, dar de Sus pe pământ;
Bucură-te, dar de jos pentru cele de Sus;
Bucură-te, părinte prin care binecuvântarea se face;
Bucură-te, părinte născător de fii;
Bucură-te, părinte care aprinde duhul;
Bucură-te, părinte, chipul lui Dumnezeu Însuşi;
Bucură-te, părinte, chipul întreg al făpturii;
Bucură-te, părinte, unirea a toate;
Bucură-te, părinte, icoana de închinare;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, chipul Sfinţilor părinţi de demult!

Condacul al 5-lea

Ai dorit mult viaţa liniştitoare călugărească şi pustnicească, dar iubirea de Dumnezeu se dovedeşte prin iubirea de făpturile Sale, şi aşa la lucrarea Bisericii ai fost chemat, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Te-ai luptat cu propriile patimi şi cu urmele păcatului din suflet şi din trup, dar ai intrat şi în lupta ce se dă între oameni, ce este adesea şi mai amară.

Bucură-te, că odihna liniştii ai lăsat;
Bucură-te, că la chemarea Bisericii ai răspuns;
Bucură-te, că slujirea ei ai primit;
Bucură-te, că şi pe Hristos cel din lume L-ai urmat;
Bucură-te, că şi duhul prefacerii lumii ai primit;
Bucură-te, cel cu îndoită lucrare;
Bucură-te, cu îndoită dăruire;
Bucură-te, un sfânt printre oameni;
Bucură-te, plăcutul lui Dumnezeu;
Bucură-te, unirea cea mult aşteptată;
Bucură-te, răspunsul credinţei închinate;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, chipul Sfinţilor părinţi de demult!

Condacul al 6-lea

Păcatul lumii i-a adus şi suferinţa şi moartea, dar mila Domnului peste lume a rămas, şi tu Sfinte Ghelasie, cu milă pe toate le priveai, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

O, Sfinte Ghelasie, rază de milă a lui Dumnezeu te-ai făcut, spre care şi noi alergăm în multele noastre nevoi.

Bucură-te, rază de milostivire dumnezeiască;
Bucură-te, raza lui Hristos Însuşi;
Bucură-te, a mântuirii nădejde;
Bucură-te, a crucii izbăvire;
Bucură-te, a crucii biruinţă;
Bucură-te, omul prin care pământul nu piere;
Bucură-te, omul Pământului iertat;
Bucură-te, omul cel binecuvântat;
Bucură-te, chipul lui Adam cel dintâi;
Bucură-te, omul cu chipul lui Dumnezeu;
Bucură-te, omul ce a câştigat sfinţirea;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, chipul Sfinţilor părinţi de demult!

Condacul al 7-lea

Păcatul firea făpturii a stricat, şi doar minunea dumnezeiască o mai poate reface, şi aşa făcător de minuni te-ai făcut, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Doar lucrarea milei lui Dumnezeu face adevăratele minuni, şi tu slujitorul acesteia te-ai vădit, cu multa închinare şi smerenie.

Bucură-te, mila cea din nevoi;
Bucură-te, mângâierea cea din suferinţe;
Bucură-te, nădejdea celor asupriţi;
Bucură-te, cel în toate sprijinitor;
Bucură-te, a bolilor vindecare;
Bucură-te, a duhurilor rele alungare;
Bucură-te, al patimilor trupeşti uşurare;
Bucură-te, credinţă peste fire;
Bucură-te, credinţă ce toate le poate;
Bucură-te, credinţa adevărată a lui Hristos;
Bucură-te, izvorul încă al multor daruri;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, chipul Sfinţilor părinţi de demult!

Condacul al 8-lea

Ca un alt Moise, cu toiagul apă ai izvorât din piatră, la Mânăstirea Râmeţ, ca pe credincioşii însetaţi să-i adapi, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Ca spre un izvor de multe daruri şi noi alergăm la tine, Sfinte Ghelasie, că nimeni nu se lipseşte de ajutorul tău degrab.

Bucură-te, apa cea tămăduitoare;
Bucură-te, apa de suflet şi de trup curăţitoare;
Bucură-te, apa din piatra seacă,
Bucură-te, apa cu dar dumnezeiesc;
Bucură-te, că şi sub altarul Bisericii apă ai scos;
Bucură-te, că izvor de tămăduire ai făcut;
Bucură-te, naşterea din nou, din apă şi din duh;
Bucură-te, reînnoirea firii căzute;
Bucură-te, ştergerea blestemului strămoşesc;
Bucură-te, îmbrăcarea cu haina nouă;
Bucură-te, veşmântul noului Rai;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, chipul Sfinţilor părinţi de demult!

Condacul al 9-lea

Deodată călugăr-trăitor de taină şi povăţuitor-stareţ al multor fii duhovniceşti, şi încă păstor al Bisericii lui Hristos, în toate acestea bun lucrător te-ai arătat, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

O, mare dar al lui Dumnezeu pentru lume, că la „răscrucea de vremi” şi „oameni mari” trebuiesc, că altfel lumea ar pieri.

Bucură-te, omul cel de la „răscrucea de vremi”;
Bucură-te, omul lucrării de Sus;
Bucură-te, omul cel mai credincios;
Bucură-te, omul cel mai iubitor de Dumnezeu;
Bucură-te, omul cel mai iubitor de oameni;
Bucură-te, cel prin care vremurile se opresc pe loc;
Bucură-te, cel prin care şi timpul se pleacă;
Bucură-te, îngenuncherea celor răi;
Bucură-te, smerirea celor stăpânitori;
Bucură-te, dezlegarea celor asupriţi;
Bucură-te, părinte, înţeleptul lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, chipul Sfinţilor părinţi de demult!

Condacul al 10-lea

În petrecerea monahicească mult te-ai ostenit, dar şi în slujirea Bisericii ca arhiereu asemenea te-ai nevoit, prin multe primejdii trecând, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Ca păstor ce-şi pune sufletul pentru oi pe mulţi i-ai câştigat şi la Hristos i-ai adus, ca nimeni să nu piară.
Bucură-te, râvnitorule de cele sfinte;
Bucură-te, cel cu multă virtute;
Bucură-te, tămăduirea bolnavilor;
Bucură-te, sprijinitorul în toate necazurile;
Bucură-te, ocrotitorul cel mare al Mânăstirii Râmeţ;
Bucură-te, al chipului monahal cinste;
Bucură-te, al arhiereilor încununare;
Bucură-te, părinte între Sfinţii părinţi;
Bucură-te, că acum iei plata ostenelilor;
Bucură-te, că acum în Cer locuieşti;
Bucură-te, că în faţa Domnului Hristos stai;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, chipul Sfinţilor părinţi de demult!

Condacul al 11-lea

Ne-ai lăsat „capul" tău cel sfinţit, ca sfinte moaşte, comoară de mare preţ, prin care şi pe noi încă ne sprijineşti şi la Hristos ne conduci, ca un adevărat stareţ şi păstor ce nu-şi uită fiii care cântă: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Atât de mult ai ajutat pe cei necăjiţi că şi în ceasul mutării de pe pământ moartea ai oprit, ca pe un bolnav să-l cercetezi, adormind apoi pe măgar la întoarcere.
Bucură-te, părinte, iubire necuprinsă;
Bucură-te, că şi moartea ai oprit;
Bucură-te, că în sunetul a şapte clopote la Cer te-ai suit;
Bucură-te, că la şapte Biserici singure clopotele s-au tras;
Bucură-te, că toată făptura sfinţenia ta a vestit;
Bucură-te, că şi vremea senină s-a făcut;
Bucură-te, vrednicule monah şi arhiereu;
Bucură-te, împlinirea vieţii sfinte;
Bucură-te, minunatul chip al lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte părinte Ghelasie, nume frumos;
Bucură-te, nume de acum sfinţit;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, chipul Sfinţilor părinţi de demult!

Condacul al 12-lea

Şi noi cu mare cinstire cântări îţi aducem şi nu vom înceta a te lăuda, şi noi înge-nunchem la sfintele tale moaşte, şi noi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Nimeni nu pleacă nemângâiat de la sfintele tale moaşte, Sfinte părinte Ghelasie, că pe toţi îi asculţi ca odinioară, pe monahi ca un stareţ; pe femei şi pe copii ca un mare milostiv; pe cei în necazuri şi nevoi ca un părinte iubitor; şi chiar pe cei vicleni şi păcătoşi, care adesea se îndreaptă.
Bucură-te, părintele nostru cel de-aproape;
Bucură-te, părintele nostru cel bine cunoscut;
Bucură-te, părintele nostru cel bun;
Bucură-te, prin care şi noi ne întoarcem la Dumnezeu;
Bucură-te, prin care şi noi ne împăcăm cu Hristos;
Bucură-te, prin care de patimi ne izbăvim;
Bucură-te, că duhurile rele ni le alungi;
Bucură-te, că de vicleniile ascunse ne scapi;
Bucură-te, că ne povăţuieşti la iscusinţa vieţii duhovniceşti;
Bucură-te, dragostea fericită a lumii;
Bucură-te, bucuria peste toate întristările;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, chipul Sfinţilor părinţi de demult!

Condacul al 13-lea (de trei ori)

O, prea minunate părinte Ghelasie, chipul de cinste călugăresc şi arhieresc, părintele nostru te avem, că al pământului acesta fiu eşti, şi aşa îndrăznim să alergăm la sprijinul tău, că te ascultă Domnul Hristos pe care L-ai iubit, ca şi noi să cântăm cu mare glas: ***Aliluia!***

Se citeşte apoi din nou:

Icosul 1

Ales dintre oameni şi ales de Dumnezeu, moştenitor al sfinţilor ai fost şi lucrător vrednic al darurilor lor, făcându-te astfel „comoara cea de Sus” pe pământ.
Bucură-te, alesul moştenirilor sfinte;
Bucură-te, urmaşul Sfinţilor părinţi de demult;
Bucură-te, fiul vrednic al pământului;
Bucură-te, ridicarea Pământului la Cer;
Bucură-te, făptură ce a căutat pe Făcătorul;
Bucură-te, făptură ce a găsit pe Ziditorul;
Bucură-te, cel înălţat la cele de sus;
Bucură-te, cel de Dumnezeu binecuvântat;
Bucură-te, dar aprins de duh;
Bucură-te, dorul cel mare al lui Hristos;

Bucură-te, părintele nostru de aproape;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, chipul Sfinţilor părinţi de demult!

(Extras din cartea: Imnografie / Ieromonah Ghelasie Gheorghe. - Bucureşti: Platytera, 2016)

Imnografie

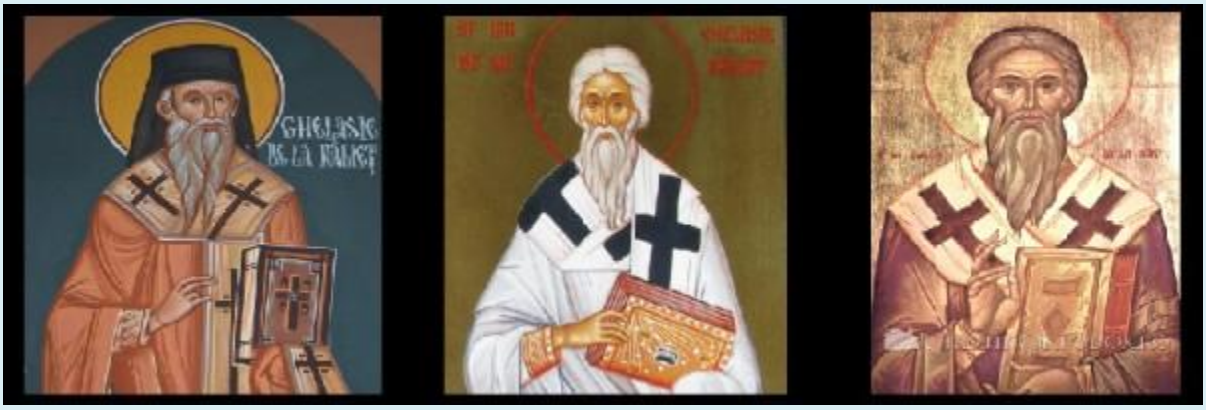

Troparul Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeţ: De Dumnezeu purtătorule, părintele nostru Ghelasie, povăţuitorul călugărilor, preoţilor şi credincioşilor, podoaba cuvioşilor şi lauda arhiereilor, sprijinitorul celor în necazuri şi făcătorule de minuni, cu nevoinţele tale chip de sfinţenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii în ceruri te veseleşti. Cu aceştia roagă-L pe milostivul Dumnezeu să ne dăruiască nouă pace şi mare milă.

Condacul Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeţ: Mărturisitor al credinţei ortodoxe şi bun apărător al Bisericii lui Hristos, prea fericite părinte Ghelasie, purtătorule de biruinţă ocroteşte cu rugăciunile tale pe bine credincioşii care îţi cântă pururea: Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru.

Sinaxar - Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeț - 30 iunie

https://www.trinitas.tv/sfantul-ierarh-ghelasie-de-la-ramet-30-iunie/

Nr. 26 - Mănăstiri Ortodoxe - Râmeț:

https://www.academia.edu/49793283/Nr_26_M%C4%83n%C4%83stiri_Ortodoxe_R%C3%A2me%C8%9B

https://www.slideshare.net/steaemy1/man-ortodoxe-nr-26-ramet/steaemy1/man-ortodoxe-nr-26-ramet

https://archive.org/details/man.-ortodoxe-nr.-26-ramet

Viaţa şi nevoinţele Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeţ

Până în anul 1978 se ştiau puţine lucruri despre acest sfânt trăitor pe pământ românesc, în străvechea mănăstire de la Râmeţ (jud. Alba), situată pe valea Geoagiului, într-o poziţie geografică de un farmec cu totul aparte. Biserica veche a mănăstirii - lucrată din piatră şi împodobită cu frumoase fresce - datează din veacul al XlV-lea. Prin anul 1762, din ordinul generalului austriac Bukow - trimisul împărătesei Maria Tereza - zeci de mănăstiri şi schituri româneşti din Transilvania au fost arse, distruse cu tunurile sau prefăcute în biserici parohiale. Între acestea se numără şi Râmeţul. A fost refăcută, dar în 1785 a fost distrusă din nou. Aşa se face că mănăstirea Râmeţ a fost închisă şi a rămas aproape pustie. Din când în când mai slujeau aici preoţi din satele învecinate. Abia după realizarea unităţii noastre de stat, deci după 1918, s-au reluat tradiţiile vieţii călugăreşti.

Vieţuitorii acestui sfânt lăcaş de închinare au aflat de la înaintaşii lor că aici, la Râmeţ, a trăit, cu veacuri în urmă, un monah cu viaţă îmbunătăţită, cu numele Ghelasie, pe care credincioşii din partea locului - cunoscuţi sub numele de mocani - l-au cinstit ca sfânt, din neam în neam, până în zilele noastre. Se relatează şi azi unele din minunile săvârşite de acest Ghelasie încă pe când era în viaţă. Călugării de aici - iar din 1955 încoace maicile -, păstrează cu aleasă veneraţie capul acestui „sfânt" canonizat de evlavia populară, ştiind că el are darul vindecării de boli şi

neputinţe în popor. Iată cum a fost descoperit acest craniu. ***Prin anul 1925, în timpul unor mari inundaţii, apele au scos la suprafaţă un craniu galben, frumos şi cu mireasmă plăcută, care a ocolit biserica de trei ori pe apă, după care s-a oprit pe creasta altarului. Tot atunci au fost găsite alte două cranii. Preotul dintr-un sat învecinat, care slujea şi la biserica mănăstirii, le-a îngropat în partea dreaptă a bisericii.***

În preajma izbucnirii celui de-al doilea război mondial, s-a aşezat la Râmeţ un călugăr venit de la Muntele Athos (originar, însă, din partea locului), cu gândul de a reface această străveche aşezare monahală, adunând în jurul său mai mulţi ucenici şi începând felurite lucrări de reparaţii. Dar apele vijelioase venite de la munte sau ieşite din pământ au dezgropat din nou cele trei cranii, despre care nimeni nu ştia ale cui sunt.

S-a descoperit curând prin minune dumnezeiască al cui era unul din ele, printr-o femeie, cu numele Maria, din Negreşti-Oaş. Venind această femeie la mănăstirea Râmeţ, i-a spus stareţului că a văzut în vis un porumbel, care a îndrumat-o la Râmeţ (de care nici nu auzise până atunci şi nu ştia unde se află), ca acolo să se atingă de craniul găsit cu ani în urmă, căci acela era al „Sfântului" Ghelasie şi se va vindeca. Într-adevăr, săvârşindu-i-se slujba maslului şi atingându-se de craniu, femeia s-a vindecat. Aceste fapte le mărturisea ea însăşi - venind mereu la mănăstire - până în anii din urmă, când a trecut la cele veşnice. Iată cum s-a descoperit în chip minunat al cui era acest craniu, care de-acum înainte este socotit ca o parte din „moaştele" acestui „sfânt" Ghelasie.

***

O altă minune s-a săvârşit cu o femeie cu numele Elisabeta, dintr-un sat din Banat (Albina, jud. Timiş), care venind la mănăstire şi dându-i-se spre sărutare moaştele Sfântului Ghelasie, s-a îndoit în sufletul ei de puterea acestora. Şi îndată i s-a umplut mâna dreaptă de un miros greu şi nu mai putea nici să o mişte pentru a se închina. Mărturisindu-şi păcatul, a stat trei zile şi trei nopţi în genunchi, în rugăciuni neîncetate, rugând pe Dumnezeu să o ierte. Rugăciunile ei şi ale stareţului i-au redat sănătatea şi au înlăturat acel miros greu. Şi această femeie venea apoi mereu la mănăstire, rugându-se la moaştele sfântului şi făcând tuturor cunoscută minunea care s-a săvârşit cu ea însăşi.

***

Tot în chip minunat s-a vindecat şi un sectar din satul Cacova (jud. Alba), care, fiind paralizat, a fost adus la mănăstire, într-un car cu boi. Rugăciunile lui şi ale

călugărilor i-au redat sănătatea, încât a plecat la casa lui singur. S-a reîntors, cu toată familia lui, la dreapta credinţă.

Cele transmise prin tradiţie, ca şi aceste vindecări minunate, au fost întregite de cercetările făcute la Râmeţ de un grup de specialişti, în decembrie 1978. Cu acest prilej, s-a descoperit, în biserica mănăstirii, o inscripţie de mare însemnătate pentru întreaga noastră istorie naţională şi bisericească. Este vorba de o inscripţie, redată în limba slavonă, pe un al doilea strat de zugrăveală, care consemna numele „arhiepiscopului" Ghelasie, al zugravului Mihul de la Crişul Alb şi data de 2 iulie 1377. Din această inscripţie se desprinde constatarea că biserica era zidită cu mult înainte de anul 1377 - de vreme ce suntem în faţa unui al doilea strat de pictură -, că pictura din anul respectiv a fost realizată de un autohton cu numele specific românesc de Mihul, de loc din Crişul Alb şi că tot atunci, în fruntea Bisericii ortodoxe din Transilvania se găsea arhiepiscopul Ghelasie, primul ierarh ortodox cunoscut cu numele în această „ţară" românească.

Acest arhiepiscop nu putea fi altul decât călugărul Ghelasie, pe care poporul l-a cinstit ca „sfânt", poate încă din timpul vieţii. El va fi fost egumen al obştei de la Râmeţ, fiind ridicat apoi la stepena arhieriei. Îşi va fi continuat viaţa tot la Râmeţ, departe de zgomotul lumii şi după ce i s-a încredinţat conducerea vieţii duhovniceşti a tuturor românilor transilvăneni. De altfel, nici n-ar fi putut sta în alt loc, căci numai cu câţiva ani înainte, în 1366, din ordinal regelui Ludovic cel mare al Ungariei, credinţa ortodoxă a românilor transilvăneni era scoasă în afara legii. Aici, la Râmeţ, va fi strâns tineri la învăţătură, pe care-i hirotonea apoi preoţi pentru satele româneşti ale Transilvaniei, va fi rostit cuvinte de învăţătură către obştea dreptcredincioşilor creştini veniţi la mănăstire - ca şi astăzi - din mari depărtări, în zile de duminici şi sărbători, dar mai ales de ziua hramului acelui sfânt aşezământ, la Sfântă Maria mare.

Atât ştim acum despre Sfântul ierarh Ghelasie. Nădăjduim că noi cercetări istorice, arheologice şi epigrafice vor aduce cu timpul şi alte date cu privire la viaţa şi lucrarea lui duhovnicească şi culturală în mijlocul credincioşilor transilvăneni pe care i-a păstorit.

Ţinând seama de viaţa sa aleasă, de minunile săvârşite de „moaştele" sale, ca şi cinstirea de care se bucură din partea credincioşilor din Ardeal, la 20 iunie 1992, Sfântul Sinod al Bisericii noastre a hotărât să se procedeze la „canonizarea" oficială a acestui sfânt autohton şi trecerea numelui său în calendarul ortodox. Canonizarea solemnă s-a făcut la Râmeţ la 29 iunie acelaşi an. Pomenirea lui se va face la 30 iunie.

Să ne rugăm acestui sfânt odrăslit din neamul nostru, zicând:

„Către tine, Sfinte ierarhe Ghelasie, înălţându-ne gândurile, cu umilinţă şi cu căldură te rugăm: caută din înălţimea plină de slavă a cerului şi te milostiveşte de suferinţele, durerile, patimile, necazurile, amărăciunile şi strâmtorările noastre. Şi roagă pe Stăpânul şi Dumnezeul nostru cel ceresc, să ne ierte păcatele pe care, cu ştiinţă şi cu neştiinţă, le săvârşim neîncetat, ca şi pentru puţina noastră dragoste faţă de El şi faţă de aproapele nostru, rugându-L să fie pururea milostiv şi iertător şi să îndepărteze de la noi toată suferinţa şi durerea. Fii povăţuitorul şi îndrumătorul nostru pe cărările cele necunoscute ale vieţii, pentru ca, urmând pilda credinţei şi a dragostei tale faţă de Hristos, să ne învrednicim de darurile Sale şi trecând din această viaţă, să ne bucurăm împreună cu tine şi cu toţi cei bineplăcuţi din veac ai Domnului, de împărăţia cea nesfârşită a cerurilor, ca acolo, înconjuraţi de cetele îngerilor, să aducem mărire, cinste şi închinăciune lui Dumnezeu Celui în Treime slăvit, în vecii vecilor, Amin”.

Sursa: Mircea Păcurariu, Sfinţi daco-romani si români, Trinitas, Editura Mitropoliei Moldovei şi Bucovinei, Iaşi, 1994 (Apologeticum, 2006, ediţie electronică), p. 38 - 39, Sfântul Ierarh Ghelasie de la Râmeţ.

Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeț - drumul spre sfințenie

Povățuitor al ucenicilor, sihaștrilor și pustnicilor, Sfântul Ghelasie era un mare făcător de minuni, tămăduindu-i pe cei bolnavi și stăpâniți de duhuri rele.

***

Venind pe lume în secolul al XIV-lea, Sfântul Ghelasie s-a nevoit mai întâi ca sihastru pe valea pârâului Râmeț din Munții Apuseni, iar apoi a fost ales egumen al Mănăstirii Râmeț din Alba.

Primind darul facerii de minuni din tinerețe, avea 12 ucenici cu care se ruga și postea, în timpul săptămânii primind doar Sfintele Taine, fără mâncare.

Părinte duhovnicesc al sihaștrilor și sătenilor, îi cerceta pe cei din peșteri și din munți, și îi vindeca pe cei bolnavi și stăpâniți de duhuri rele.

Pentru rugăciunile lui a izvorât prin minune un izvor de apă rece și, cunoscându-și de dinainte sfârșitul, i-a chemat pe ucenici pentru a le da ultimele povețe. Clopotele

începuseră a suna singure, iar după trecerea lui la cele veșnice a fost îngropat lângă zidul bisericii, mulți bolnavi primind tămăduire la mormântul lui.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Soborul Sfinţilor 12 apostoli; Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ

Astăzi pomenim Soborul celor 12 apostoli, ucenicii Mântuitorului Iisus Hristos, care au propovăduit Evanghelia în toată lumea, după cuvântul Domnului care a zis: ***„Drept aceea, mergând învăţaţi toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, învăţându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă. Şi iată, Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârşitul veacului” (Matei 28, 19-20).***

Ei au fost chemaţi la apostolie de Domnul Însuşi şi au fost martorii propovăduirii, Pătimirilor şi Învierii Sale.

Cei 12 apostoli sunt: Petru, Andrei, Iacob, Ioan, Filip, Bartolomeu, Toma, Matei, Iacob al lui Alfeu, Iuda Tadeul, Simon Zilotul şi Matia.

***

Tot astăzi pomenim şi pe Sfântul ierarh Ghelasie, care a trăit în veacul al 14-lea şi s-a nevoit la Mănăstirea Râmeţ din Transilvania.

Credincioşii din partea locului l-au cinstit pe acesta ca Sfânt, din neam în neam, până în zilele noastre, iar vieţuitorii mănăstirii îi cinstesc cu evlavie mare sfintele sale moaşte.

În anii din urmă s-au descoperit în chip minunat şi alte părţi din sfintele sale moaşte, prin care oamenii primesc vindecare de boli.

Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Soborul Sfinţilor 12 apostoli; Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ

Cei 12 Sfinţi apostoli sunt: Petru, Andrei, Iacob şi Ioan (fiii lui Zevedeu), Filip, Bartolomeu, Toma, Matei, Iacob al lui Alfeu, Iuda Tadeul, Simon zilotul şi Matia.

Tropar, glasul 4: Cei ce sunteţi între apostoli mai întâi pe scaun şezători şi lumii învăţători, Stăpânului tuturor rugaţi-vă să dăruiască pace lumii şi sufletelor noastre mare milă.

Petru, fiul lui Iona şi fratele apostolului Andrei, s-a născut în Betsaida Galileei. Numele său de iudeu era Simon, însă Mântuitorul îl va numi Chifa (piatra). După pescuirea minunată de pe lacul Ghenizaret, este chemat să devină pescar de oameni.

Andrei s-a născut în Betsaida Galileia, localitate situată pe ţărmul Lacului Ghenizaret, în nordul Ţării Sfinte. Din Sfânta Scriptură aflăm că este fratele lui Simon Petru. Sfântul apostol Andrei este numit cel dintâi chemat.

Iacob a fost fiul lui Zevedeu şi fratele Sfântului evanghelist Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu. Împreună cu fratele său, lăsându-şi corabia, pe tatăl său şi mreaja sa, a mers după Iisus la chemarea Lui cea dumnezeiască.

Ioan a fost fiul lui Zevedei şi al Salomiei. Acesta a fost chemat de Hristos de la mrejile pescăreşti la propovăduirea Evangheliei. La primirea sa, Ioan a fost numit de Hristos Domnul fiu al tunetului, căci ca tunetul avea să se audă în toată lumea şi tot pământul să umple.

Filip este cel de-al treilea apostol chemat la misiune de către Mântuitorul Iisus Hristos.

Bartolomeu era de neam din Galaad. El a propovăduit Evanghelia mai întâi în Siria şi în Asia de sus, India, apoi în Armenia cea mare şi în Alvan, cetatea Armeniei.

Toma, care se numeşte Geamăn, era din Paneada, cetatea Galileii. Iar când Domnul nostru Iisus Hristos era pe pământ cu oamenii şi umbla prin cetăţi şi sate învăţând popoarele şi tămăduind toate suferinţele, atunci Toma, auzind propovăduirea Lui şi văzându-I minunile, s-a apropiat de El cu osârdie şi umbla după El, nesăturându-se de cuvintele cele dulci şi de vederea prea sfintei Sale feţe. Şi astfel s-a învrednicit a fi rânduit în ceata celor doisprezece apostoli, cu care a urmat Domnului până la mântuitoarele Lui patimi.

Înainte de a ajunge apostol, Matei a fost vameş şi se numea Levi. Acesta era originar din Capernaum şi era fiul lui Alfeu. Potrivit Tradiției este autorul primei Evanghelii.

Iacob al lui Alfeu a fost fratele lui Matei, iar tatăl lor se numea Alfeu.

Iuda, numit și Tadeu, a fost fratele Sfântului Iacov cel tânăr, rudă cu Domnul Iisus Hristos. A fost unul dintre cei 12 apostoli. A predicat Evanghelia în Iudeea, Samaria, Idumeea, Siria, Mesopotamia și Libia.

Simon Zilotul este numit şi Natanael. Acesta și-a lăsat casa, părinții și mireasa pentru Mirele cel ceresc. El a propovăduit în Mauritania, Africa şi Britania, unde şi-a dat şi sufletul său, fiind răstignit și îngropat.

Matia s-a numărat în rândul Sfinţilor apostoli în locul lui Iuda vânzătorul și a propovăduit pe Hristos în Etiopia cea mai din afară.

Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ

În veacul al XIV-lea, s-a nevoit la Mănăstirea Râmeţ, din Transilvania, un monah cu viaţă îmbunătăţită, pe nume Ghelasie.

Credincioşii din partea locului l-au cinstit pe acesta ca sfânt, din neam în neam, până în zilele noastre, iar vieţuitorii sfintei mănăstiri îi cinstesc cu mare evlavie sfintele moaşte, ştiind că acestea dăruiesc minunate vindecări de boli şi suferinţe.

Tropar, glasul 1: De Dumnezeu purtătorule, părintele nostru Ghelasie, povăţuitorul călugărilor, preoţilor şi credincioşilor, podoaba cuvioşilor şi lauda arhiereilor, sprijinitorul celor în necazuri şi făcătorule de minuni, cu nevoinţele tale chip de sfinţenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii în ceruri te veseleşti. Cu aceştia roagă-L pe milostivul Dumnezeu să ne dăruiască nouă pace şi mare milă.

În tradiţia locului se spune despre cuviosul Ghelasie că avea doisprezece ucenici cu care împreună se ruga şi postea, săvârşind sfintele slujbe cu mare osârdie şi frică de Dumnezeu.

Toată săptămâna, cuviosul Ghelasie nu primea mâncare, îndestulându-se numai cu Preacuratele Taine. Ziua mergea cu ucenicii la muncă, iar noaptea făcea priveghere

şi săvârşea Sfânta Liturghie. Numai sâmbăta şi Duminica mânca împreună cu călugării la trapeza mănăstirii.

Acest cuvios sihastru era, de asemenea, un mare părinte duhovnicesc al sihaştrilor din împrejurimi, precum şi al sătenilor din Ţara Moţilor. La fericitul Ghelasie veneau şi mulţi bolnavi, mai ales cei stăpâniţi de duhuri rele şi, prin rugăciunile lui, se vindecau, întrucât avea mare dar de la Dumnezeu.

Odată, fiind cu ucenicii la adunat fân în poiana mănăstirii, numită Hopagi şi fiind mare arşiţă, încât toţi sufereau de sete, cuviosul Ghelasie a îngenuncheat la rugăciune, apoi, lovind pământul cu toiagul său, îndată a izvorât acolo apă.

Acest izvor se vede până în zilele noastre şi se cheamă „Izvorul cuviosului Ghelasie". Mulţi săteni iau apă din el pentru sănătate şi binecuvântare.

Odată, urcând Sfântul ierarh Ghelasie în poiană cu asinul său la adunat fân, şi-a cunoscut dinainte sfârşitul. Deci, rugându-se mult, şi-a chemat ucenicii, poruncindule să trăiască în desăvârşită dragoste, să iubească Biserica şi să fugă de beţie, de desfrâu şi de tot păcatul. Apoi, binecuvântându-i pe toţi, şi-a dat sufletul în mâinile lui Hristos.

În tradiţia mănăstirii se spune că, în ceasul când cobora asinul de pe munte cu trupul Sfântului Ghelasie, au început clopotele de prin sate să sune singure. Apoi, fiind plâns de ucenici, a fost îngropat lângă zidul bisericii şi mulţi bolnavi se vindecau la mormântul lui.

Ceea ce s-a transmis prin tradiţia locului de generaţii întregi s-a adeverit în zilele noastre când, în anul 1978, s-a descoperit în biserica Mănăstirii Râmeţ o inscripţie de mare însemnătate pentru Biserica şi neamul românesc, mai ales din părţile Transilvaniei, şi care pomeneşte numele „Arhiepiscopului Ghelasie", pe cel al zugravului „Mihul de la Crişul Alb", precum şi anul 1376.

Acest arhiepiscop al Transilvaniei, primul atestat cu numele, este îmbunătăţitul Ghelasie pe care poporul, în evlavia sa, îl cinsteşte ca sfânt.

În anii din urmă s-au descoperit în chip minunat, prin bunătatea şi milostivirea lui Dumnezeu, în jurul mănăstirii, părţi din sfintele sale moaşte prin care se fac nenumărate minuni în rândul dreptcredincioşilor veniţi pentru rugăciune şi închinare.

Astfel, o femeie, cu numele Maria, din Negreşti-Oaş, după ce i s-a arătat în vis un porumbel care a îndemnat-o să meargă la Mănăstirea Râmeţ, ca să se roage şi să se atingă de moaştele Sfântului Ghelasie, a făcut precum i se poruncise în vis şi s-a tămăduit de cumplita epilepsie.

Unei alte femei, Elisabeta din Albina (Timiş), i-a fost vindecată mâna, atinsă de o grea boală, prin fierbinţi rugăciuni şi multe lacrimi vărsate la moaştele Sfântului Ghelasie, iar un credincios căzut în rătăcire de la dreapta credinţă, din Cocora (Alba), şi care era paralizat, adus fiind într-un car cu boi, a aflat minunată vindecare prin stăruitoarele sale rugăciuni şi ale părinţilor mănăstirii la moaştele Sfântului Ghelasie, întorcându-se pe deplin vindecat la casa lui, şi trupeşte, şi sufleteşte, asemenea slăbănogului din Evanghelie.

Sfântul ierarh Ghelasie a fost canonizat de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 1992, având zi de pomenire 30 iunie, iar moaştele sale se află acum în biserica nouă a Mănăstirii Râmeţ, unde sunt cinstite cu evlavie de monahiile din obşte şi de credincioşi.

Pentru rugăciunile Sfântului ierarh Ghelasie, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Proloage - Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ (30 iunie/13 iulie)

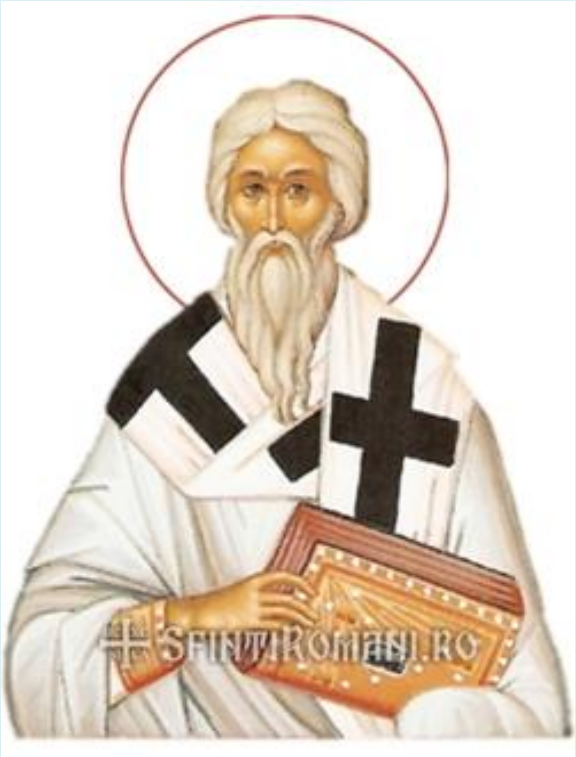

Sfântul ierarh Ghelasie s-a nevoit în veacul al XIV-lea, mai întâi ca sihastru pe valea pârâului Râmeţ din Munţii Apuseni şi, apoi, ca egumen al Mănăstirii Râmeţ din judeţul Alba, având o viaţă duhovnicească îmbunătăţită şi învrednicindu-se încă din tinereţe cu darul facerii de minuni. ***Era originar din partea locului. Luând din tinereţe jugul lui Hristos, a deprins de la cei mai iscusiţi eremiţi meşteşugul luptei duhovniceşti. Apoi, curăţindu-şi mintea de cugetele cele rele şi învrednicindu-se de darul facerii de minuni, a coborât în obşte şi a ajuns vestit povăţuitor de suflete, întemeind o obşte de monahi aleşi.***

În tradiţia locului se spune despre cuviosul Ghelasie că avea doisprezece ucenici cu care împreună se ruga şi postea, săvârşind sfintele slujbe cu mare osârdie şi frică de Dumnezeu. În toată săptămâna, cuviosul Ghelasie nu primea mâncare, îndestulîndu-se numai cu Preacuratele Taine. Ziua mergea cu ucenicii la ascultare, iar noaptea făcea priveghere şi săvârşea Sfânta Liturghie. Numai sâmbăta şi Duminica mânca împreună cu călugării la trapeza mănăstiri.

Acest cuvios sihastru era, de asemenea, un mare părinte duhovnicesc al sihaştrilor din Munţii Râmeţ, precum şi al sătenilor din Ţara Moţilor. În posturi cerceta pe toţi sihaştrii ce se nevoiau în peşteri de piatră şi el însuşi se ostenea la

rugăciune împreună cu dânşii. Apoi cobora în mănăstire, unde îl aşteptau credincioşii şi mocanii de prin munţi. La fericitul Ghelasie veneau şi mulţi bolnavi, mai ales cei stăpâniţi de duhuri rele, şi cu rugăciunile lui se vindecau, căci avea mare dar de la Dumnezeu.

Odată, fiind cu ucenicii la adunat fân în poiana mănăstirii, numită Hopaţi şi fiind mare arşiţă, încât toţi sufereau de sete, cuviosul Ghelasie a căzut la rugăciune şi îndată a aflat un izvor cu apă. Acest izvor de apă rece se vede până în zilele noastre şi se cheamă Izvorul cuviosului Ghelasie. Mulţi săteni iau apă din el pentru sănătate şi binecuvântare.

Odată, urcând Sfântul ierarh Ghelasie în poiană cu asinul său la adunat fân, şi-a cunoscut dinainte sfârşitul. Deci, rugându-se mult, şi-a chemat ucenicii, poruncindu-le să trăiască în desăvârşita dragoste, să iubească Biserica şi să fugă de beţie, desfrâu şi de tot păcatul. Apoi, sărutându-i pe toţi, şi-a dat sufletul în mâinile lui Hristos.

În tradiţia mănăstirii se spune că, în ceasul când cobora asinul de pe munte cu trupul Sfântului Ghelasie au început clopotele de prin sate să sune singure. Apoi, fiind plâns de ucenici, a fost îngropat lângă zidul bisericii şi mulţi bolnavi se vindecau la mormântul lui.

În anii din urmă, s-au descoperit în chip minunat, prin bunătatea şi milostivirea lui Dumnezeu, în jurul mănăstirii, bucăţi din sfintele sale moaşte, prin care se fac nenumărate minuni în rândul credincioşilor veniţi la mănăstire pentru rugăciune şi închinare.

***

Astfel, o femeie, pe numele ei Maria, din Negreşti-Oaş, după ce i s-a arătat în vis un porumbel care a îndemnat-o să meargă la Mănăstirea Râmeţ, să se roage şi să se atingă de moaştele Sfântului Ghelasie, a făcut precum i se poruncise în vis şi s-a vindecat de epilepsie.

***

Unei alte femei, din Albina - Timiş, i-a fost vindecată mâna bolnavă prin neîncetate rugăciuni şi lacrimi la moaştele Sfântului Ghelasie, iar un credincios căzut în rătăcire de la dreapta credinţă, din Cocora - Alba, şi care era paralizat, adus fiind într-un car cu boi, a aflat vindecare prin neîncetatele sale rugăciuni şi ale părinţilor la Moaştele Sfântului Ghelasie, întorcându-se vindecat la casa sa trupeşte şi sufleteşte, asemenea paraliticului din Evanghelie.

***

Ceea ce s-a transmis prin tradiţia locului, de generaţii întregi, s-a adeverit în zilele noastre, când, în anul 1978, s-a descoperit în biserica mănăstirii o inscripţie de mare însemnătate pentru Biserica şi neamul românesc, mai ales din părţile Transilvaniei, şi care consemnează numele "Arhiepiscopului Ghelasie", al zugravului "Mihul de la Crişul Alb", precum şi anul 1337. Acest Arhiepiscop al Transilvaniei, primul atestat cu numele, este îmbunătăţitul Ghelasie pe care poporul, în evlavia sa, îl cinsteşte ca sfânt.

Deci, fără îndoială, ***Sfântul Ghelasie a fost arhiepiscop şi păstor sufletesc al credincioşilor din centrul Transilvaniei şi din Munţii Apuseni în secolele XIV-XV, retrăgându-se la bătrâneţe în mănăstirea de metanie, Râmeţ.***

Iar vieţuitorii sfintei mănăstiri îi cinstesc cu veneraţie părţi din sfintele moaşte, ştiind că, prin rugăciuni neîncetate la Bunul Dumnezeu, acestea au darul vindecării de boli şi suferinţe.

Cu ale cărui sfinte rugăciuni, Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ

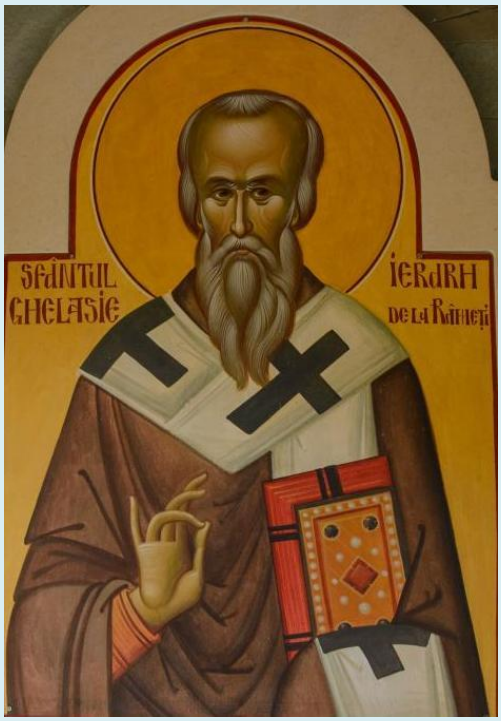

În veacul al XIV-lea, s-a nevoit la Mănăstirea Râmeţ, din Transilvania, un monah cu viaţă îmbunătăţită, pe nume Ghelasie. Credincioşii din partea locului l-au cinstit pe acesta ca Sfânt, din neam în neam, până în zilele noastre, iar vieţuitorii sfintei mănăstiri îi cinstesc cu mare evlavie sfintele moaşte, ştiind că acestea dăruiesc minunate vindecări de boli şi suferinţe.

În tradiţia locului se spune despre cuviosul Ghelasie că avea doisprezece ucenici cu care împreună se ruga şi postea, săvârşind sfintele slujbe cu mare osârdie şi frică de Dumnezeu.

Toată săptămâna, cuviosul Ghelasie nu primea mâncare, îndestulându-se numai cu Preacuratele Taine. Ziua mergea cu ucenicii la muncă, iar noaptea făcea priveghere şi săvârşea Sfânta Liturghie. Numai sâmbăta şi Duminica mânca împreună cu călugării la trapeza mănăstirii.

Acest cuvios sihastru era, de asemenea, un mare părinte duhovnicesc al sihaştrilor din împrejurimi, precum şi al sătenilor din Ţara Moţilor. La fericitul Ghelasie veneau şi mulţi bolnavi, mai ales cei stăpâniţi de duhuri rele, şi, prin rugăciunile lui, se vindecau, întrucât avea mare dar de la Dumnezeu.

Odată, fiind cu ucenicii la adunat fân în poiana mănăstirii, numită Hopagi, şi fiind mare arşiţă, încât toţi sufereau de sete, cuviosul Ghelasie a îngenuncheat la rugăciune, apoi, lovind pământul cu toiagul său, îndată a izvorât acolo apă. Acest izvor se vede până în zilele noastre şi se cheamă „Izvorul cuviosului Ghelasie". Mulţi săteni iau apă din el pentru sănătate şi binecuvântare.

Odată, urcând Sfântul ierarh Ghelasie în poiană cu asinul său la adunat fân, şi-a cunoscut dinainte sfârşitul. Deci, rugându-se mult, şi-a chemat ucenicii, poruncindu-le să trăiască în desăvârşită dragoste, să iubească Biserica şi să fugă de beţie, de desfrâu şi de tot păcatul. Apoi, binecuvântându-i pe toţi, şi-a dat sufletul în mâinile lui Hristos.

În tradiţia mănăstirii se spune că, în ceasul când cobora asinul de pe munte cu trupul Sfântului Ghelasie, au început clopotele de prin sate să sune singure. Apoi, fiind plâns de ucenici, a fost îngropat lângă zidul bisericii şi mulţi bolnavi se vindecau la mormântul lui.

Ceea ce s-a transmis prin tradiţia locului de generaţii întregi s-a adeverit în zilele noastre când, în anul 1978, s-a descoperit în biserica Mănăstirii Râmeţ o inscripţie de mare însemnătate pentru Biserica şi neamul românesc, mai ales din părţile Transilvaniei, şi care pomeneşte numele „arhiepiscopului Ghelasie", pe cel al zugravului „Mihul de la Crişul Alb", precum şi anul 1376. Acest arhiepiscop al Transilvaniei, primul atestat cu numele, este îmbunătăţitul Ghelasie pe care poporul, în evlavia sa, îl cinsteşte ca Sfânt.

În anii din urmă s-au descoperit în chip minunat, prin bunătatea şi milostivirea lui Dumnezeu, în jurul mănăstirii, părţi din sfintele sale moaşte prin care se fac nenumărate minuni în rândul dreptcredincioşilor veniţi pentru rugăciune şi închinare.

***

Astfel, o femeie, cu numele Maria, din Negreşti-Oaş, după ce i s-a arătat în vis un porumbel care a îndemnat-o să meargă la Mănăstirea Râmeţ, ca să se roage şi să se atingă de moaştele Sfântului Ghelasie, a făcut precum i se poruncise în vis şi s-a tămăduit de cumplita epilepsie.

***

Unei alte femei, Elisabeta din Albina (Timiş), i-a fost vindecată mâna, atinsă de o grea boală, prin fierbinţi rugăciuni şi multe lacrimi vărsate la moaştele Sfântului Ghelasie, iar un credincios căzut în rătăcire de la dreapta credinţă, din Cocora (Albă), şi care era paralizat, adus fiind într-un car cu boi, a aflat minunată vin-

decare prin stăruitoarele sale rugăciuni şi ale părinţilor mănăstirii la moaştele Sfântului Ghelasie, întorcându-se pe deplin vindecat la casa lui, şi trupeşte, şi sufleteşte, asemenea slăbănogului din Evanghelie.

Sfântul ierarh Ghelasie a fost canonizat de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 1992, având zi de pomenire 30 iunie, iar moaştele sale se află acum în biserica nouă a Mănăstirii Râmeţ, unde sunt cinstite cu evlavie de monahiile din obşte şi de credincioşi.

Pentru rugăciunile Sfântului ierarh Ghelasie, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Moaştele Sfântului Ghelasie de la Râmeţ

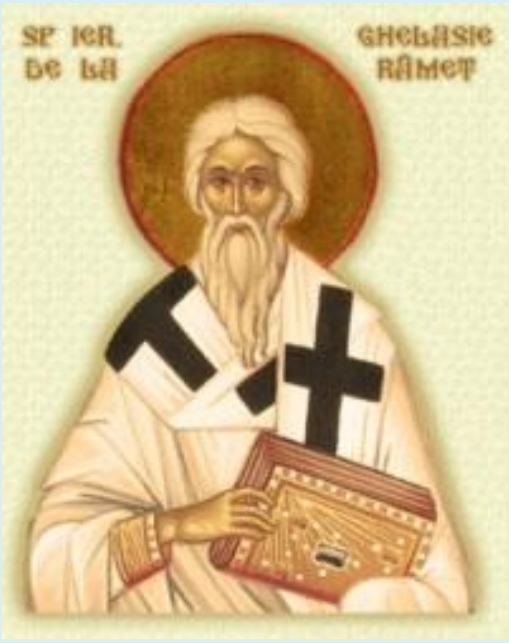

Părticele din moaştele Sfântului se află la:

- **Mănăstirea Râmeţ**, la 34 km de Alba-Iulia şi 18 km de Teiuş, pe Valea Geoagiului şi a Mănăstirii, la intrarea în Cheile Râmeţului, Munţii Trascăului;

19 14:56

- **Mănăstirea Ţeghea**, comuna Craidorolt, sat Ţeghea, câmpia Crasnei, râul Crasna, jud. Satu Mare;
- **Mănăstirea Robaia**, com. Muşăteşti, jud. Argeş, 25 km NE de Curtea de Argeş;
- **Parohia Sfânta Treime** - Schitul Beştelei, Str. Primăverii nr. 7, Piteşti, jud. Argeş;

- **Mănăstirea Sireti** - Sfântul mare mucenic Iacov Persul. În inima Basarabiei, la 16 km de Chişinau stă de veghe, ca un ochi de cer deschis între colinele înverzite, Mănăstirea Sfântului mare mucenic Iacov Persul, ctitorie monahicească contemporană ce se vrea a nu ruşina tradiţia ci a o continua creator;
- **Biserica Sfântului Simeon Stâlpnicul**, oraş Vatra, la 7 Km nord de Chişinău, Republica Moldova.

Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ (sec. XIV)

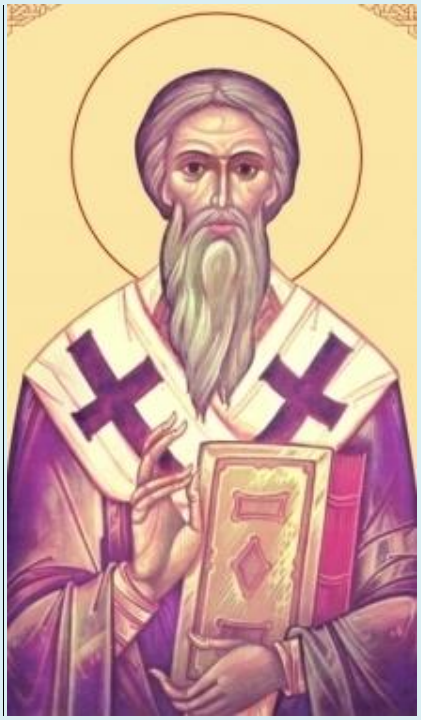

Acest sfânt din Munţii Apuseni a fost mai întâi egumen la Mănăstirea Râmeţ. Apoi, ajungând episcop şi arhiepiscop în Arhiepiscopia Geoagiului din Munţii Apuseni, a păstorit bine turma lui Hristos, apărând dreapta credinţă cu fapta şi cuvântul până şi-a dat obştescul sfârşit. ***Pentru viaţa sa aleasă, Sfântul ierarh Ghelasie a fost canonizat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române la 20 iunie 1992, cu zi de prăznuire la 30 iunie.***

În tradiţia locului se spune că Sfântul ierarh Ghelasie avea 12 ucenici cu care împreună se ruga, postea şi săvârşea Sfânta Liturghie cu mare osârdie şi frică de Dumnezeu. În toată săptămâna nu primea mâncare, îndestulându-se numai cu Sfintele Taine. Numai sâmbăta şi Duminica mânca împreună cu călugării la trapeza mănăstirii. Pentru nevoinţa sa, el a dobândit darul facerii de minuni.

Capul său bine mirositor, descoperit în chip minunat şi păstrat într-o raclă de lemn la Mănăstirea Râmeţ, săvârşeşte şi astăzi tămăduiri şi aduce mângâiere celor ce se roagă cu credinţă Sfântului Ghelasie.

Minuni ale Sfântului Ghelasie de la Râmeţ

1. Odată, fiind cu ucenicii la adunat fân şi fiind mare arşiţă, cuviosul Ghelasie a căzut în genunchi la rugăciune. Apoi, însemnându-se cu semnul crucii, a lovit cu toiagul în pământ, de unde a ieşit un izvor de apă rece, care se vede până astăzi şi este numit Fântâna Vlădichii.

2. În tradiţie se spune că atunci când Sfântul Ghelasie a adormit întru Domnul, clopotele de la şapte biserici au început să sune singure. Fiind plâns de ucenici, a fost îngropat lângă zidul bisericii de piatră şi mulţi bolnavi se vindecau la mormântul lui.

3. Prin anul 1925, în timpul unor inundaţii în zona Mănăstirii Râmeţ, apele au scos la suprafaţă un craniu galben şi bine mirositor, care a ocolit biserica de trei ori şi s-a aşezat pe fereastra altarului. Luându-l cu evlavie, preotul de atunci l-a îngropat în partea dreaptă a bisericii. Dar prin 1937-1938, apele au scos din nou la suprafaţă craniul, fără ca cineva să ştie al cui este.

După o vreme a venit la mănăstire o femeie din Negreşti-Oaş, pe nume Maria. Aceasta, fiind bolnavă de epilepsie, a avut o descoperire cum că acel craniu este al Sfântului Ghelasie şi are darul vindecării. Părinţii au săvârşit Taina Sfântului Maslu pentru femeie şi după ce ea s-a atins de capul sfântului, s-a vindecat de suferinţa ei.

4. O femeie pe nume Elisabeta, din Albina-Timiş, venind la Râmeţ şi sărutând capul sfântului, s-a îndoit de puterea lui. Îndată mâna dreaptă i s-a umplut de un

miros greu şi nu se mai putea închina. După trei zile de rugăciune în genunchi la moaştele sfântului, sănătatea i-a revenit şi mirosul a dispărut.

5. Un sectar din Cacova-Alba, a venit la mănăstire paralizat, într-un car cu boi. După rugăciuni îndelungate la moaştele sfântului, a plecat acasă tămăduit, iar după aceasta s-a întors împreună cu toată familia la ortodoxie.

IPS Andrei, arhiepiscopul Alba Iuliei - Sfântul Ghelasie de la Râmeţ

Viaţa

Cu mult înainte de a fi descoperită inscripţia care-l pomeneşte pe Ghelasie ca arhiepiscop al românilor din Transilvania, locuitorii satelor din împrejurimile mănăstirii cinsteau cu mare evlavie amintirea unui monah cuvios cu acelaşi nume.

Tradiţia populară relatează mai multe minuni făcute de Dumnezeu prin rugăciunile lui. Considerăm că acest cuvios este identic cu arhiepiscopul Ghelasie şi că el ar fi fost mai la început egumenul mănăstirii Râmeţ.

El şi-a continuat viaţa aici, departe de zgomotul lumii, şi după ce i s-a încredinţat conducerea vieţii duhovniceşti a românilor transilvăneni, va fi strâns la mănăstire şi tineri pentru a-i învăţa şi a-i hirotoni preoţi.

Moaştele

Prin anii 1937 -1938 a revenit la Râmeţ de la Sfântul Munte ieromonahul Evloghie Ota originar din Geoagiul de sus. ***Efectuându-se lucrări importante de restaurare, printre care şi înlăturarea straturilor de pământ şi pietriş depuse de viituri pe lângă biserică până sub ferestre, s-a descoperit un craniu gălbui, frumos şi care,***

răspândea mireasmă plăcută. Se spune că luat de apa ce ieşise pe lângă biserică în urma săpăturilor, a ocolit-o de trei ori şi s-a aşezat pe fereastra sfântului altar. Călugării l-au aşezat cu evlavie într-un loc curat neştiind al cui este.

După o vreme la mănăstire a venit o femeie din Maramureş, pe nume Maria, care fiind bolnavă de epilepsie i-a relatat părintelui stareţ că a avut o descoperire cum că acel craniu este al Sfântului Ghelasie şi are darul vindecării neputinţelor omeneşti. Părinţii au săvârşit Taina Sfântului Maslu pentru femeie şi după ce aceasta s-a atins cu evlavie de capul Sfântului s-a vindecat de suferinţa ei.

Părintele Dometie Manolache şi maicile mai vârstnice au cunoscut-o pe această femeie; a stat de vorbă cu ea şi actualul duhovnic, părintele Ioachim Popa.

În anii trecuţi se spune că o mireasmă se răspândea din capul Sfântului învăluind mănăstirea şi împrejurimile. Capul se păstrează într-o raclă de lemn în paraclis.

Mărturii şi minuni

O credincioasă în vârstă, ce locuieşte aproape de mănăstire, Leontina Groza, relata şi ea minunea că femeia striga cu voce groasă, cu voce ca de bărbat: “suntem doisprezece,… ba suntem o sută!”.

***

Moş Nicolae Bec, localnic din Râmeţ, povestea şi el câteva întâmplări deosebite legate de viaţa cuviosului Ghelasie: nişte oameni din jur au mers la strâns de fân în zi de duminică. Sfântul s-a dus şi i-a mustrat pentru fapta lor, poruncindu-le să dea foc fânului adunat. Îndată din claia aprinsă a ieşit o arătare în chip de iepure. “Iată acesta v-a îndemnat pe voi să lucraţi în ziua Domnului”, a zis Cuviosul.

***

Tot tradiţia locală a păstrat o întâmplare cu fântâna de la Hopagi, care se cheamă şi astăzi “Fântâna Vlădichii”. Locul respectiv se află la câţiva km de mănăstire. Într-o vară călugării s-au dus acolo să cosească fânul. Fiind cald au început să cârtească fiindcă nu aveau apă. Egumenul Ghelasie s-a rugat lui Dumnezeu şi făcând de trei ori semnul Crucii cu toiagul şi lovind cu el în pământ, a ieşit apă. Izvorul există şi astăzi.

Tradiţia despre moartea Sfântului Ghelasie

Moartea lui a avut loc în chip minunat. Coborând de la Hopagi înspre mănăstire a murit călare pe asin, care l-a dus singur acasă. În faţa bisericii, unde s-a oprit, măgăruşului i-a rămas imprimată copita în piatră care şi astăzi se află în muzeu. Urma copitei a mai rămas atunci şi pe o piatră în satul Brădeşti.

Se povesteşte că la şapte biserici, între care şi la mănăstire, clopotele au început să bată singure.

Multe alte fapte minunate le ştie doar Dumnezeu şi cei ce s-au bucurat de ajutorul Sfântului. În aceste vremuri de cumpănă, când ţara îşi caută echilibrul, şi încă nu şi-l găseşte, când singura salvare ne poate veni de la Dumnezeu prin Biserica strămoşilor noştri, îl socotim pe Sfântul ierarh Ghelasie ca un dar al cerului, făcut transilvănenilor.

† Andrei, Arhiepiscopul Alba Iuliei

Arhimandrit Ioanichie Bălan - Sfântul ierarh Ghelasie, mare egumen al Mănăstirii Râmeţ

Odată, fiind cu ucenicii la adunat fân în poiana mănăstirii numită Hopaţi şi fiind mare arşiţă, încât toţi sufereau de sete, cuviosul Ghelasie a căzut la rugăciune şi îndată au aflat un izvor cu apă. Acest izvor de apă rece se vede până în zilele noastre şi se cheamă „Izvorul cuviosului Ghelasie”. Mulţi săteni iau apă din acest izvor pentru sănătate şi binecuvântare.

***

Mănăstirea Râmeţ din Munţii Apuseni, una din cele mai vechi mănăstiri româneşti, a fost întemeiată pe la începutul secolului XIII de vestiţii eremiţi ce se nevoiau în peşteri pe valea pârâului cu acelaşi nume. În secolele următoare, Mănăstirea Râmeţ avea o obşte destul de numeroasă şi egumeni devotaţi, care apărau cu multă putere credinţa ortodoxă în satele româneşti transilvănene.

Cuviosul Ghelasie ieroschimonahul a fost cel mai vestit egumen cunoscut al Mănăstirii Râmeţ, cinstit ca sfânt în satele din Munţii Apuseni. Era originar din partea locului. Luând din tinereţe jugul lui Hristos, mai întâi s-a nevoit ca sihastru pe valea pârâului Râmeţ, deprinzând de la cei mai iscusiţi eremiţi meşteşugul luptei duhovniceşti. Apoi, curăţindu-şi mintea de cugetele cele rele şi învrednicindu-se de

darul facerii de minuni, a coborât în obşte şi a ajuns vestit egumen al Mănăstirii Râmeţ.

În tradiţia locului se spune că Sfântul Ghelasie avea doisprezece ucenici, cu care împreună se ruga şi împreună postea, săvârşind Sfânta slujbă cu mare osârdie şi frică de Dumnezeu. În toată săptămâna, egumenul Ghelasie nu primea mâncare, îndestulându-se numai cu Preacuratele Taine. Ziua mergea cu ucenicii la ascultare, iar noaptea făcea priveghere şi săvârşea Sfânta Liturghie. Numai sâmbăta şi Duminica mânca împreună cu călugării la trapeza mănăstirii.

Acest cuvios egumen era, de asemenea, mare părinte duhovnicesc al sihaştrilor din Muntele Râmeţ şi al sătenilor din Ţara Moţilor. În posturi cerceta pe toţi sihaştrii ce se nevoiau în peşteri şi el însuşi se ostenea la rugăciune împreună cu dânşii. Apoi cobora în mănăstire, unde îl aşteptau credincioşii şi mocanii de prin munţi.

La fericitul Ghelasie veneau şi mulţi bolnavi, mai ales cei stăpâniţi de duhuri rele, şi cu rugăciunea lui se vindecau, căci avea mare dar de la Dumnezeu.

Odată, fiind cu ucenicii la adunat fân în poiana mănăstirii numită Hopaţi şi fiind mare arşiţă, încât toţi sufereau de sete, cuviosul Ghelasie a căzut la rugăciune şi îndată au aflat un izvor cu apă. Acest izvor de apă rece se vede până în zilele noastre şi se cheamă „Izvorul cuviosului Ghelasie”. Mulţi săteni iau apă din acest izvor pentru sănătate şi binecuvântare.

Altădată, urcând cuviosul în poiană cu asinul său la adunat fân, şi-a cunoscut dinainte sfârşitul. Deci, rugându-se mult, şi-a chemat ucenicii poruncindu-le să trăiască în desăvârşită dragoste, să iubească biserica şi să fugă de beţie şi desfrânare. Apoi, sărutându-i pe toţi, şi-a dat sufletul în braţele lui Hristos.

În tradiţia mănăstirii se spune că, în ceasul când cobora asinul de pe munte cu trupul Sfântului Ghelasie, au început clopotele de prin sate să sune singure. Apoi, fiind plâns de ucenici, a fost îngropat lângă zidul bisericii şi mulţi bolnavi se vindecau la mormântul lui.

Potrivit unei însemnări de pe vechea frescă din biserică, cuviosul Ghelasie a fost hirotonit episcop şi a păstorit, atât obştea monahilor de la Râmeţ, cât şi Arhiepiscopia Ortodoxă a românilor din Transilvania.

În vara anului 1924, venind pârâul mare, a dus în vale multe oase din cimitirul mănăstirii. Atunci şi craniul Sfântului Ghelasie, fiind scos din mormânt, s-a oprit în

fereastra bisericii vechi şi se păstrează cu cinste în sfântul altar, spre mângâierea credincioşilor. Sufletul său în cer este numărat în ceata Cuvioşilor Părinţi.

Pentru sfinţenia vieţii lui, Sfântul ierarh Ghelasie a fost canonizat de Sfântul Sinod la 20-21 iunie 1992, fiind prăznuit la 30 iunie.

(Arhimandrit Ioanichie Bălan, Patericul românesc, Editura Mănăstirea Sihăstria, pp. 158-159)

Adrian Agachi - Cuviosul Ghelasie, primul arhiepiscop al Transilvaniei

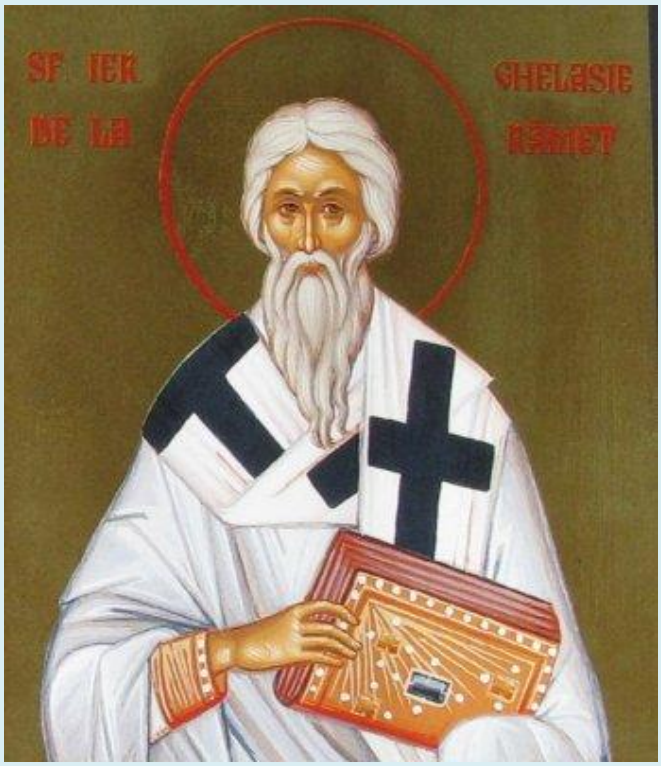

Viaţa smerită şi cuviincioasă este cea mai plăcută lui Dumnezeu. Puţini oameni reuşesc să înţeleagă că în amintirea celorlalţi nu rămân zugrăvite succesele personale, cărţile scrise sau vorbele rostite, ci mai ales bunătatea. ***Dragostea, blândeţea, răbdarea sunt cele mai de preţ moşteniri pe care o persoană le poate lăsa neamului din care face parte. Cuviosul Ghelasie de la Râmeţ ne-a dăruit exemplul acestor virtuţi, întrupate în viaţa sa duhovnicească.*** Chiar dacă nu cunoaştem prea multe amănunte despre existenţa sa cotidiană, minunile făcute şi darurile dobândite de la Dumnezeu sunt suficiente pentru a-l considera un părinte iubitor de oameni.

Nu cunoaştem nici măcar anul naşterii sau al trecerii la cele veşnice al Sfântului Ghelasie de la Râmeţ. Cu toate acestea, trebuie să remarcăm că a vieţuit cu siguranţă în secolul al XIV-lea. Singura dată de care beneficiem este cea de pe peretele care desparte naosul de pronaosul bisericii de la Râmeţ: ***„Scris-am eu mult greşitul robul lui Dumnezeu Mihul zugravul de la Crişul Alb în timpul Arhiepiscopului Ghelasie, anul 1377, 2 iulie, în zilele regelui Ludovic“.***

Prin urmare, această scurtă frază ne dezvăluie câteva amănunte importante despre Cuviosul Ghelasie. El nu a fost doar stareţ al Mănăstirii Râmeţ, ci şi arhiepiscop al

Transilvaniei. Este prima menţiune a unui întâistătător ortodox al Transilvaniei în istoria Bisericii noastre. Totodată, faptul că era arhiepiscop arată că se poate să mai fi existat cel puţin o episcopie sufragană, al cărei conducător ne rămâne, în continuare, necunoscut. Regele Ludovic care este menţionat în inscripţie a fost de origine maghiară şi a creat în dese rânduri probleme ortodocşilor transilvăneni.

Tinereţea sihăstrească

Încă din tinereţe, cuviosul Ghelasie a preferat, în locul activităţii în lume, liniştea sihăstrească. ***Se pare că, înainte de a ajunge stareţ al Mănăstirii, cuviosul Ghelasie a petrecut mai mulţi ani ca pustnic pe valea pârâului Râmeţ, a dobândit darul facerii de minuni şi s-a remarcat prin viaţa sa duhovnicească smerită.*** După o perioadă de timp, la insistenţele părinţilor, a acceptat să fie conducătorul spiritual al Mănăstirii Râmeţ.

„În tradiţia locului se spune despre cuviosul Ghelasie că avea doisprezece ucenici cu care, împreună, se ruga şi postea, săvârşind sfintele slujbe cu mare osârdie şi frică de Dumnezeu. În toată săptămâna, cuviosul Ghelasie nu primea mâncare, îndestulându-se numai cu Preacuratele Taine. Ziua mergea cu ucenicii la ascultare, iar noaptea făcea priveghere şi săvârşea Sfânta Liturghie. Numai sâmbăta şi duminica mânca împreună cu călugării, la trapeza mănăstirii“ („Vieţile Sfinţilor“ - iunie, p. 513).

Corelând cele două amănunte despre viaţa Sfântului Ghelasie înainte şi după ce a devenit stareţ al mănăstirii, constatăm că obştea de la Râmeţ avea un program atât chinovial, cât şi idioritmic. Existau pustnici în împrejurimi care veneau probabil doar sâmbăta şi duminica la slujbe, pentru a se retrage apoi, în restul săptămânii, în singurătate. Ceilalţi monahi, care stăteau în mănăstire, respectau programul obişnuit chinovial şi îndeplineau diversele ascultări pe care le primeau. Lucrul acesta este mărturisit şi în „Vieţile Sfinţilor“:

„Acest cuvios sihastru era, de asemenea, un mare părinte duhovnicesc al sihaştrilor din Munţii Râmeţ, precum şi al sătenilor din Ţara Moţilor. În posturi cerceta pe toţi sihaştrii ce se nevoiau în peşteri de piatră şi el însuşi se ostenea la rugăciune împreună cu dânşii. Apoi cobora în mănăstire, unde îl aşteptau credincioşii şi mocanii de prin munţi. La fericitul Ghelasie veneau şi mulţi bolnavi, mai ales cei stăpâniţi de duhuri rele, şi cu rugăciunile lui se vindecau, căci avea mare dar de la Dumnezeu“ (p. 513). ***Cuviosul Ghelasie îndeplinea ambele moduri de viaţă monahală, pentru a se îngriji cât mai bine de viaţa duhovnicească a ucenicilor săi.***

Fântâna Vlădicii

Mănăstirea Râmeţ avea, în timpul Sfântului Ghelasie, câteva terenuri, mai ales fâneţe. Acestea se aflau însă la o depărtare considerabilă de obşte, unele chiar la 20 de kilometri. Ca o încercare ascetică în plus, aceste terenuri erau lipsite de izvoare, călugării răbdând deseori de sete.

Într-o bună zi, mergând la una dintre aceste fâneţe aflate în localitatea Hopagi, Cuviosul a observat că ucenicii săi suferă din această cauză şi cârtesc. Şi-a plecat, astfel, genunchii la rugăciune şi, de sub o piatră a început să izvorască apă limpede. Ucenicii au rămas miraţi şi au început să-şi ceară iertare pentru purtarea necuviincioasă. Acest izvor a fost numit Fântâna Vlădicii, iar până astăzi credincioşii din locurile apropiate au mare credinţă în apa de aici, pe care o beau cu multă evlavie.

Semnele moaştelor Sfântului Ghelasie

Pe drumul de întoarcere la mănăstire, după săvârşirea acestei minuni, cuviosul Ghelasie şi-a dat obştescul sfârşit. În momentul în care a trecut la Domnul, clopotele a şapte biserici din împrejurimi au sunat singure. În apropiere de satul Valea Uzii, urmele asinului care îi transporta trupul au rămas întipărite în piatră.

A fost îngropat lângă biserica veche a Mănăstirii Râmeţ, iar, cu timpul, locul mormântului său s-a pierdut. Dar Dumnezeu, care poartă grijă de aleşii Săi, nu a dorit să lase poporul fără moaştele acestui sfânt.

În 1925, pârâul Geoagiu a ieşit din matcă, iar biserica veche a fost acoperită de aluviuni. A fost observat un cap de om care a înconjurat biserica de trei ori şi, intrând în ea, s-a oprit la fereastra din altar. Totodată, apele au mai scos la suprafaţă încă două capete. Preotul Barbu, slujitor în mănăstire, a îngropat cele trei capete în partea dreaptă a bisericii vechi. Călugării au început să observe că, în locul respectiv, iarna se topea întotdeauna zăpada, iar vara nu era rouă. Au decis să dezgroape cele trei capete şi le-au pus în biserică. A fost nevoie de o minune pentru a fi identificat capul Sfântului Ghelasie. O femeie bolnavă de epilepsie, Maria, originară din Negreşti-Oaş, s-a vindecat după ce s-a atins de capul cuviosului.

Minunile cuviosului

Au mai fost şi alte momente în care cuviosul a săvârşit minuni deosebite. Astfel, o

femeie din satul Albina, venind la mănăstire, a primit un gând rău, întrebându-se dacă nu cumva moaştele cuviosului vor mirosi urât. Imediat a început să îi miroase ei urât mâna dreaptă şi nu mai putea să facă Sfânta Cruce. Şi-a mărturisit păcatul faţă de toţi cei prezenţi şi, rugându-se, a fost iertată şi vindecată de cuviosul Ghelasie.

***

În alt caz, un ortodox care îmbrăţişase anumite erezii suferea de paralizie. În momentul în care a auzit de minunile care se petrec la Mănăstirea Râmeţ, a hotărât să vină acolo şi a promis că va deveni un ortodox curat dacă se va vindeca. Cum lucrul acesta s-a întâmplat, şi-a ţinut promisiunea făcută, evitând orice contact cu erezia de dinainte.

***

Trecerea cuviosului în rândul sfinţilor s-a petrecut pe data de 29 iunie 1992, hotărându-se ca data sa de prăznuire anuală să fie 30 iunie.

Cum aminteşte şi părintele Mircea Păcurariu, nu trebuie să uităm să ne rugăm acestui sfânt „odrăslit din neamul nostru“:

„Către tine, Sfinte ierarhe Ghelasie, înălţându-ne gândurile, cu umilinţă şi cu căldură te rugăm: caută din înălţimea plină de slavă a cerului şi te milostiveşte de suferinţele, durerile, patimile, necazurile, amărăciunile şi strâmtorările noastre. Şi roagă pe Stăpânul şi Dumnezeul nostru cel ceresc, să ne ierte păcatele pe care, cu ştiinţă şi cu neştiinţă, le săvârşim neîncetat, ca şi pentru puţina noastră dragoste faţă de El şi faţă de aproapele nostru, rugându-L să fie pururea milostiv şi iertător şi să îndepărteze de la noi toată suferinţa şi durerea. Fii povăţuitorul şi îndrumătorul nostru pe cărările cele necunoscute ale vieţii, pentru ca, urmând pilda credinţei şi a dragostei tale faţă de Hristos, să ne învrednicim de darurile Sale şi trecând din această viaţă, să ne bucurăm împreună cu tine şi cu toţi cei bineplăcuţi din veac ai Domnului de împărăţia cea nesfârşită a cerurilor, ca acolo, înconjuraţi de cetele îngerilor, să aducem mărire, cinste şi închinăciune lui Dumnezeu Celui în Treime slăvit, în vecii vecilor. Amin.“

(Adrian Agachi / în Ziarul Lumina - Duminica, 28 Iunie 2009)

Raluca Prelipceanu - Râmeţ, raiul din Apuseni

Înaintăm pe drumul şerpuitor ce duce din Teiuş către Mănăstirea Râmeţ din judeţul Alba. Trecem prin satul Geoagiu de Sus, acolo unde încă se văd case tradiționale, iar pe stradă căruțe trase de cai. Ajungem în cele din urmă la poarta mănăstirii. Veche vatră monahală, ansamblul de la Râmeț este așezat între stâncile calcaroase ale masivului Trascău. Mănăstirea este unul dintre cele mai vechi locașuri de cult din Transilvania, care se păstrează până în zilele noastre, majoritatea fiind distruse de-a lungul secolelor de stăpânirile străine sau de invaziile turco-tătare.

Locul pe care s-a ridicat lavra se numește încă din vechime Valea Mănăstirii. Râmețul este numit și Grădina Raiului din Apuseni și se spune că acest toponim, „Râmeţ”, ar proveni de la cuvântul „eremit”, adică pustnic, datorat puzderiei de pustnici care și-au găsit adăpost în locurile stâncoase din împrejurimi.

Secole de ortodoxie transilvană

ПИСАМНОГОГРЪ
ЩНИРАБ Б БЖЇИ
МИХУАЙ ЗУГРА
ѲЪ БѢЛОКРИШЬ
ЦЬ ПОВЕЛЕНЇЕМ
АРХЇЕПУСКУПОВЪ
ГЕЛАСЇѠНЪ-ВЪ
ДНИЛѠДѠВИКАКРА
ЛѢ — ЄѠЛЕ
МЦА ЇЮ А — В

„Mănăstirea, unde se nevoiesc actualmente mai multe maici, a fost inițial o importantă lavră de călugări al cărei trecut se pierde în negura vremurilor. Biserica veche, una dintre cele mai vechi din Transilvania, cu hramul «Izvorul Tămăduirii», păstrează încă urme ale picturii realizate la 1377 de zugravul Mihul de la Crișul Alb. De asemenea, inscripțiile consemnează și numele arhiepiscopului românilor ortodocși din Transilvania, Ghelasie, considerat de istorici între primii ierarhi ortodocși ai românilor ardeleni”, începe stareța Apolinaria Barb povestea acestui loc sfințit de rugăciunile ardelenilor dreptmăritori care și-au păstrat credința aici, în ținutul de peste munți, în condiții vitrege de multe ori. Un alt strat de pictură de factură postbrâncovenească datează din 1749. Se pare că sub această pictură mai existau două straturi de pictură anterioară. Cea mai veche datare propusă pentru această mănăstire a fost prima jumătate a secolului al XIII-lea, ea fiind o ctitorie a acestor pustnici ostenitori întru cele sfinte în zona masivului Trascău.

În 1506, mănăstirea se afla sub protecția domnitorului Radu cel frumos al Țării Românești, care primise moșia de la Stremț, fiind în continuare ocrotită de mulți boieri. A trecut ulterior sub protecţia regelui Ungariei, Matei Corvin, și, mai târziu, sub cea a lui Mihai Viteazul. Datorită rolului jucat de această mănăstire, adevărat bastion al Ortodoxiei, în răscoala Sfântului Sofronie de la Cioara, a fost lovită cu tunurile de generalul Buckow, după cum consemnează monahul Silvestru la sfârşitul unui Octoih vechi păstrat în muzeul mănăstirii: „Scri-s-am eu, Silvestru monahu când au stricat necredincioşii mănăstirea de la Râmeț și cea de la Geoagiu, la anul 1762, august 20, într-o zi de sâmbătă spre pieirea lor”.

A urmat apoi o nouă distrugere ca urmare a participării localnicilor la răscoala lui Horea, Cloșca și Crișan în 1785. Biserica mănăstirii a fost refăcută însă în 1792.

În anul 1988, sub păstorirea Episcopului Emilian Birdaş, biserica a suferit o intervenție prin care a fost supraînălțată cu 2 metri, ea fiind în pericol de a fi inundată de pânza freatică din apropiere. Lucrările au fost conduse de regretatul inginer Eugeniu Iordăchescu, cel care a salvat mai multe biserici și construcții prin translare. În timpul lucrărilor s-au găsit aici osemintele a 20 de persoane, dintre care unele datează din secolul al XI-lea, iar altele din secolul al XVIII-lea. Analizele biologice indică faptul că acestea au aparţinut unor călugări.

Lângă biserica veche se află și muzeul mănăstirii, care adăpostește o piatră adusă de la Golgota, pe care se află întipărită scena „Rugul Aprins” și mai multe icoane din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea, precum și obiecte specifice portului local.

Ghelasie, arhiepiscopul sfânt al Transilvaniei, ocrotitorul lavrei de la Râmeţ

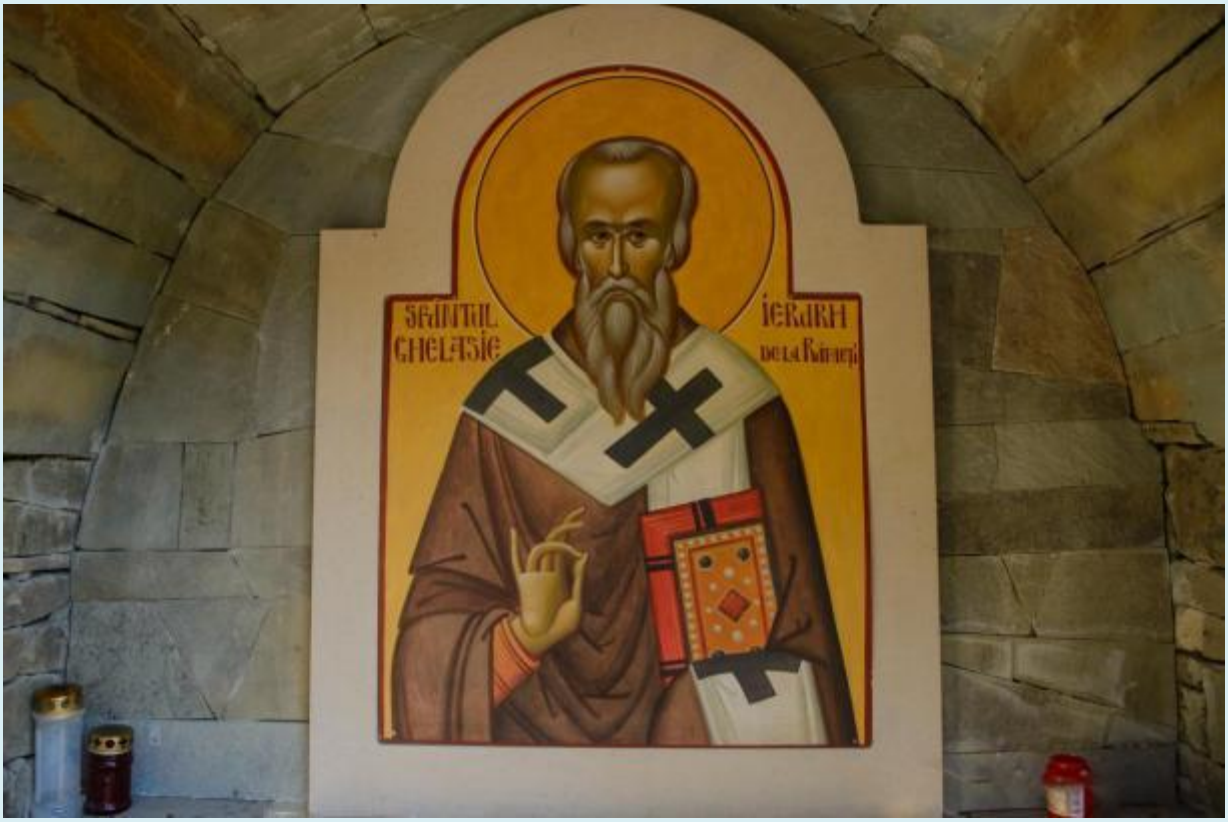

Dar cel mai valoros odor din lavra Râmeţului sunt moaştele Sfântului ierarh Ghelasie, arhiepiscop şi păstor sufletesc al credincioşilor din centrul Transilvaniei şi din Munţii Apuseni în secolul al XIV-lea.

În anul 1978, s-a descoperit în biserica mănăstirii o inscripţie care consemnează numele „arhiepiscopului Ghelasie”, al zugravului „Mihul de la Crişul Alb”, pre-

cum şi anul 1337. Acest arhiereu are cea mai veche atestare între episcopii ortodocşi ai Ardealului.

Sfântul Ghelasie era originar din partea locului. El a pustnicit în veacul al XIV-lea pe valea pârâului Râmeţ şi, apoi, a devenit stareţ al mănăstirii, ducând o viaţă duhovnicească îmbunătăţită şi învrednicindu-se de darul facerii de minuni. A deprins de la pustnici iscusiţi meşteşugul nevoinţei duhovniceşti. Apoi, cu mintea curăţită de cugetele cele rele şi învrednicindu-se de darul facerii de minuni, a vieţuit în obşte şi a ajuns vestit povăţuitor de suflete.

Rugăciunea lui a făcut să izvorască apă

„Sfântul Ghelasie avea doisprezece ucenici cu care împreună se ruga şi postea, săvârşind sfintele slujbe cu mare osârdie şi frică de Dumnezeu. Peste săptămână, Sfântul Ghelasie nu mânca, doar se împărtăşea zilnic cu Sfintele Taine. Ziua participa cu ucenicii la ascultări, fiindu-le exemplu, iar noaptea priveghea şi săvârşea Sfânta Liturghie. Numai sâmbăta şi duminica mânca împreună cu fraţii din mănăstire. Era cunoscut drept un mare părinte duhovnicesc al sihaştrilor din Munţii Râmeţ, precum şi al sătenilor din mocănime. Veneau la Sfântul Ghelasie şi mulţi bolnavi, şi oameni stăpâniţi de duhuri rele, şi cu rugăciunile lui se vindecau, prin darul lui Dumnezeu.

Pe când aduna fân împreună cu ucenicii în poiana mănăstirii numită Hopaţi, fiind mare arşiţă, au însetat cu toţii, atunci Sfântul Ghelasie a căzut la rugăciune şi îndată a izvorât apă. Acest izvor se cheamă Izvorul cuviosului Ghelasie", nu uită să-mi spună maica Dionisia, muzeograf al mănăstirii. Urcând cu asinul în poiană la adunat fân, Sfântul Ghelasie şi-a cunoscut dinainte sfârşitul. Atunci, rugându-se, şi-a chemat ucenicii şi le-a poruncit să trăiască în desăvârşită dragoste, să iubească Biserica şi să se ferească de păcate. Apoi i-a îmbrăţişat pe toţi şi astfel şi-a dat sufletul în mâinile Domnului.

Descoperirea minunată a moaştelor cuviosului

„Se zice că, atunci când trupul Sfântului Ghelasie a fost coborât din munte pentru a fi îngropat, clopotele de prin sate au început să bată singure. Cuviosul a fost înhumat lângă zidul bisericii şi mulţi bolnavi se vindecau la mormântul lui.

Dar cu timpul locul acela a fost uitat. Însă Dumnezeu, care nu lasă făclia ascunsă sub obroc, a făcut să se descopere în chip minunat moaştele iubitului său slujitor, Ghelasie arhiepiscopul.

În anul 1937 a revenit la Râmeț de la Sfântul Munte ieromonahul Evloghie Oța, originar din Geoagiul de Sus și, în urma unor lucrări importante de restaurare, printre care și înlăturarea straturilor de pământ și pietriș depuse de viituri pe lângă biserică, s-a descoperit un craniu gălbui și care răspândea mireasmă plăcută.

Se spune că, luată de apa ce îşi croise făgaş pe lângă biserică în urma săpăturilor, tigva a ocolit-o de trei ori și s-a așezat aproape de fereastra Sfântului Altar. Monahii au așezat-o cu evlavie într-un loc curat, neștiind al cui este craniul.

După o vreme, la mănăstire a venit o femeie din Maramureș, care se numea Maria, bolnavă de epilepsie. Ea a fost cea care i-a spus starețului că a avut o descoperire privind identitatea acelui craniu, care era al Sfântului Ghelasie, care avea darul

vindecării neputinţelor. Părinţii au săvârşit Taina Sfântului Maslu, femeia s-a atins cu evlavie de capul sfântului şi a pierit suferinţa ei", povesteşte stareţa obştii, maica Apolinaria.

Părintele Dometie Manolache şi comuniştii

Râmeţul a fost şi este până în zilele noastre un loc binecuvântat de Dumnezeu cu mulţi oameni sfinţi.

Unul dintre ei a fost părintele Dometie Manolache, un duhovnic bine-cunoscut din secolul trecut ale cărui rugăciuni au adus vindecare multor suferinzi. La izvorul cuvântului său alerga mulţime de credincioşi să-şi adape sufletul însetat.

Dumitru Horia Ionescu, nepotul părintelui Dumitru Stăniloae, l-a cunoscut personal pe părintele Dometie şi s-a spovedit pe când era copil la duhovnicul renumit pentru nevoinţa sa. În perioada comunistă, autorităţile atee au ocupat abuziv una din clădirile aflate în incinta mănăstirii, îşi aduce aminte Dumitru Horia Ionescu, pe care au transformat-o în cabană turistică unde, în vacanţele şcolare, dar şi la sfârşit de săptămână, studenţi şi elevi veneau fie în excursie, fie în taberele organizate prin ONT (Oficiul Naţional de Turism). „Era o hărmălaie de nedescris.

Tinerii zgomotoşi nu aveau nici cea mai mică jenă faţă de locul unde erau cazaţi, în interiorul unei mănăstiri totuşi. De cele mai multe ori muzica şi petrecerile organizate întreceau limita bunei cuviinţe. Monahiile erau tulburate. Părintele Dometie a cerut autorităţilor închiderea cabanei. I s-a răspuns zeflemitor: «Vom închide locaţia dacă ne vei construi tu alta în afara mănăstirii». Comuniştii au crezut că l-au «liniştit» definitiv pe părintele Dometie dându-i această soluţie imposibilă. Numai că ei nu ştiau pe cine aveau în faţă. Părintele Dometie Manolache s-a apucat să ridice la un kilometru distanţă de mănăstire o cabană pe potriva celei aflate în interiorul lavrei. A cărat cu mâinile lui din munte piatra pentru cabană şi aşa a reuşit să aducă pacea mult dorită în obşte. Clădirea ridicată de părintele Dometie există şi astăzi, transformată într-o casă de oaspeţi, aparţinând acum mănăstirii.

Părintele Dometie a murit în urma unui atac de cord în anul 1975, la vârsta de 51 de ani. Înainte de a-l pune în mormânt, maicile au căutat să-l pregătească cum se cuvine. Dar în chilia lui au dat numai peste câteva rase zdrenţuite. În picioare cuviosul avea nişte încălţări roase în talpă. Degeaba au scotocit, toţi pantofii existenţi în camera lui erau complet distruşi. Vă daţi seama, în locul acela muntos unde zăpezile, ploile, vremea rea nu sunt o raritate, omul ăsta mergea cu încălţările ferfeniţă. Până la urmă, pentru că trebuia să fie înmormântat cu ceva în picioare, l-au încălţat cu o pereche de pantofi ai unei maici.”

Pe lângă acest părinte minunat, care a reînviat lavra de aici de la Râmeț, din această obște a făcut parte pentru o perioadă și părintele Arsenie Praja, pustnicul Apusenilor, înainte de a se retrage la schitul de la Poșaga.

Un alt duhovnic mai puțin cunoscut, dar cu trăire înaltă a fost părintele Varsanufie Știrban. Astfel, sfințenia și harul au continuat să se transmită necontenit și mănăstirea este încă sălașul multor suflete rugătoare de prin aceste locuri.

Îndemn pentru viaţă: „Căutaţi Împărăţia lui Dumnezeu!”

De reținut este și povestea maicilor, dintre care unele au avut o viață minunată, chiar dacă ele au rămas necunoscute oamenilor. Râmețul a fost transformat în mănăstire de maici în anul 1955, dar odată cu Decretul 410/1959 călugărițele au fost silite să părăsească mănăstirea. Ele au revenit totuși în 1969, căci părintele Dometie a avut ideea înființării unui atelier de țesut manual covoare, fapt care le-a permis maicilor să rămână în incinta mănăstirii. Țesătoria mai funcționează și acum, ca și croitoria. Dar, din păcate, în ultima vreme sunt tot mai puține monahii care să se ocupe cu aceste îndeletniciri. În prezent, la Râmeţ funcţionează trei ateliere, de croitorie, de broderie pentru veşminte preoţeşti şi de tricotaj.

Înainte de declararea stării de urgenţă în România, mănăstirea primea mulţi vizitatori veniţi să își găsească liniștea sufletească sau vindecarea trupească în Lavra Sfântului Ghelasie. Dar acum toate par nemişcate, ca în urma unui cataclism care a lăsat pustii drumurile, oraşele, satele. Însă viaţa în interiorul mănăstirii pulsează. Rugăciunea nu s-a oprit. Ascultările se împlinesc cu aceeaşi râvnă.

Înainte de plecare am rugat-o pe maica stareță Apolinaria să ne dea un cuvânt pentru vremurile de acum. Ne-a povățuit să învățăm a căuta împlinirea voii lui

Dumnezeu și să trăim după voia Lui. Dacă vom căuta Împărăția cerurilor, toate celelalte se vor adăuga nouă.

Laurențiu Cosmoiu - Sfântul Ghelasie de la Râmeț, o viață plină de miracole

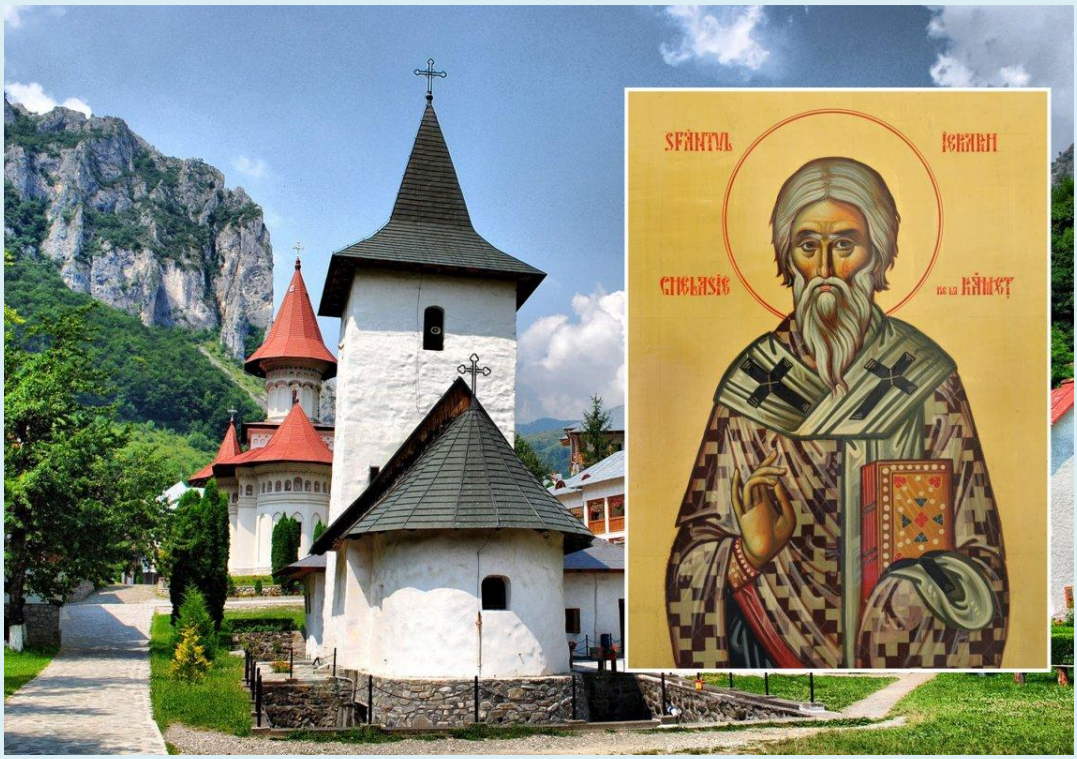

Râul Râmeț și-a făcut de când lumea albie la vale printr-un areal de rai. O cale ce taie prin adâncul stâncilor și desișul codrilor, prin întinsul poienilor înflorate și văile munților. O cale ce trece printr-un ținut lăsat în dar de Dumnezeu încă de la începuturi strămoșilor cu dragoste de El și dornici de însingurare, devenind un loc de recuperare a omului din neascultare. Mult mai târziu, locul și-a extras pe bună dreptate numele de Râmeț, din chiar cuvântul latinesc -„eremita”, ce îi definea cu precizie pe trăitorii în duh de aici. Frumusețile împrejurimilor, fructele sălbatice, dar și peșterile și grotele au întregit nevoia materială simplă a monahilor aflați în aspra nevoință de întoarcere acasă, pe strâmtul drum spre Împărăție.

Prin secolul 13, Râmețul devenise deja faimos pentru înalta trăire spirituală, dar și pentru că acești luminați de Dumnezeu au întemeiat o primă formă de organizare călugărească, idioritmică, ridicând totodată din temelii una dintre cele mai vechi vetre monahale cunoscute astăzi pe teritoriul țării noastre. De aceea, acest spațiu, atunci ca și acum, mărturisește clipă de clipă, prin fiecare por, imensa dragoste a lui Dumnezeu pentru om.

Minunile sfântului

Deși nu se cunoaște cu precizie perioada în care a trăit Sfântul ierarh Ghelasie, avem totuși certitudinea că el este un vrednic reprezentant al acestui deosebit filon eremitic medieval de la Râmeț. Și chiar dacă a fost canonizat de Biserica Ortodoxă Română abia în secolul 20, există mărturii că sfântul era cinstit de credincioși încă din secolul 15, căci pe mulți dintre ei îi povățuia și vindeca în chip tainic, pe când nu se mai afla în vremelnica viață. Canonizarea a venit atât de târziu din motive cât se poate de întemeiate, osemintele Sfântului Ghelasie fiind scoase la iveală prin lucrare dumnezeiască abia în anul 1924.

Viiturile au inundat în primăvara anului 1924 tot ce au găsit în cale, săpând albie pe lângă biserica veche a Mănăstirii Râmeț. Apele învolburate au scos la lumină trei cranii. Unul dintre acestea, spun oamenii, ar fi înconjurat biserica de trei ori, plutind pe ape, până când s-a oprit în dreptul ferestrei de la Altar. În acea vreme mănăstirea era fără de obște. Doar un preot bătrân mai slujea din când în când în biserica așezământului. Acesta, găsind cele trei cranii, le-a îngropat în partea dreaptă a vechii biserici. Au mai trecut câțiva ani, iar sătenii au dat uitării această întâmplare.

Între timp, la mănăstire s-a așezat din nou o obște de călugări sub conducerea părintelui Evloghie Oța, venit aici din Sfântul Munte Athos. Noul stareț a început săpăturile de scoatere a bisericii din mâlul adus de aluviuni și astfel a aflat același craniu ivit de ape în anul 1924. Povestea s-a repetat întocmai, craniul plutind pe apele băltite din jurul bisericii, înconjurând-o de trei ori, oprindu-se în dreptul ferestrei Altarului. Sătenii și-au amintit atunci povestea petrecută cu ani în urmă în același fel. Craniul avea culoarea alunie și răspândea în jur o mireasmă deosebită. Părintele Evloghie, din acest motiv, a decis să nu-l mai îngroape, ci să-l păstreze în biserică, nădăjduind că Dumnezeu îi va descoperi originea lui. Așa se face că nădejdea și credința părintelui stareț nu au rămas nerăsplătite de dragostea lui Dumnezeu.

Nu după multă vreme, o femeie epileptică din Maramureș a venit la mănăstire spunând starețului Evloghie că a visat un porumbel care i-a spus să meargă la Râmeț și să se atingă de craniul Sfântului Ghelasie, că se va vindeca pe loc.

O localnică pe nume Leontina Groza își amintea cum s-au petrecut lucrurile: „Femeia bolnavă a venit și a asistat la slujba Sfântului Maslu, iar după aceea a mers să se închine la craniu, exact cum i s-a spus în vis. După ce l-a sărutat, s-a vindecat pe loc”.

Așa au aflat părinții mănăstirii că moaștele dezgropate de ape aparțin Sfântului Ghelasie, cel despre care bătrânii locului păstrau încă vii anumite relatări despre minunile pe care acest sfânt le făcea cu ei, chiar și când osemintele nu erau încă aflate.

Memoria colectivă

Creștinii din împrejurimile Râmețului nu au uitat niciodată minunile pe care Sfântul Ghelasie le-a săvârșit, transmițându-le prin viu grai de la o generație la alta. Ei au transmis totodată și faptele petrecute din viața sfântului.

În tradiție se spune că Sfântul Ghelasie provenea din părțile locului și că mulți ani a trăit ca sihastru, asemenea altor călugări care își trăiau viața prin peșterile din apropiere. Sfântul a deprins astfel tainele isihasmului, nevoindu-se cu rugăciunea neîncetată și postul, precum și cu paza gândurilor. Pentru viața spirituală înaltă la care ajunsese câtă vreme a stat în pustie, a reușit să strângă în jurul său, asemenea Mântuitorului și unicului său model de viață, doisprezece ucenici. Ajuns la vârsta deplină a maturității duhovnicești, a coborât din singurătate împreună cu ucenicii, devenind stareț al Mănăstirii Râmeț. În scurt timp, înțelepciunea sa venită de la Duhul Sfânt a devenit un izvor din care se adăpau nu numai călugării obștii, ci și mirenii mult încercați în acele vremuri de stăpânirea ungurească, întărindu-i prin sfat să rabde jugul lui Hristos: „Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară” (Matei 11, 29-30).

Se spune că sfântul ducea o viață foarte aspră, căci nu mânca nimic în timpul săptămânii, întărindu-se prin împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului. Mergea la trapeză pentru a lua masa împreună cu frații doar sâmbăta și duminica. Noaptea și-o petrecea în privegheri, în timp ce ziua mergea cu cei din obște la muncile mănăstirii, ajutând oriunde era necesar. În posturi, se retrăgea în grotele pustnicești dimprejur, cercetându-i pe pustnici, spovedindu-i și împărtășindu-i.

Aceste mărturisiri din tradiție aduc întărire ipotezelor legate de începuturile mănăstirii de la Râmeț. Mai exact, că aceasta a funcționat mai întâi ca sihăstrie și apoi ca lavră cu viață de obște, dar și a faptului că după întemeiere călugării trăiau viață semi-anahoretică, retrăgându-se deopotrivă în peșterile din împrejurimi mai ales în perioada posturilor de peste an.

Plecarea la cer

Chiar dacă nu se cunoaște data când s-a născut și nici când a murit, știm totuși astăzi cu aproximație perioada în care a trăit. Din nou, tradiția mănăstirii ne vine în ajutor despre felul cum a plecat din această lume vremelnică sfântul. Se spune că atunci când s-a apropiat momentul de trecere a sa la cele veșnice, Sfântul Ghelasie era plecat din mănăstire pentru a sfinți o biserică din munte. În clipa când a murit, se afla pe drumul spre acest nou sfânt lăcaș, călare pe un măgăruș ale cărui copite s-au înfundat în noroi. Așa se face că astăzi mănăstirea păstrează la loc de cinste un fragment de piatră cu o urmă de copită a asinului care a făcut atunci cale întoarsă, aducând trupul neînsuflețit înapoi. Călugării au consemnat acest moment, transmițând de la o generație la alta că, de cum asinul și trupul sfântului s-au apropiat de lavră, clopotele au început să bată singure, răsunând în întreaga vale a Râmețului.

Tot ceea ce s-a transmis prin tradiția locului s-a adeverit și cimentat în prezent atunci când, în anul 1978, în lăcaşul mănăstirii a fost descoperită o inscripție foarte importantă pentru Biserica noastră. Aceasta menționează numele de „Arhiepiscopul Ghelasie”, o inscripție ce aparține zugravului „Mihul de la Crișul Alb”, consemnând totodată anul 1337. Sfinte ierarhe Ghelasie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

orthodoxwiki - Ghelasie de la Râmeț

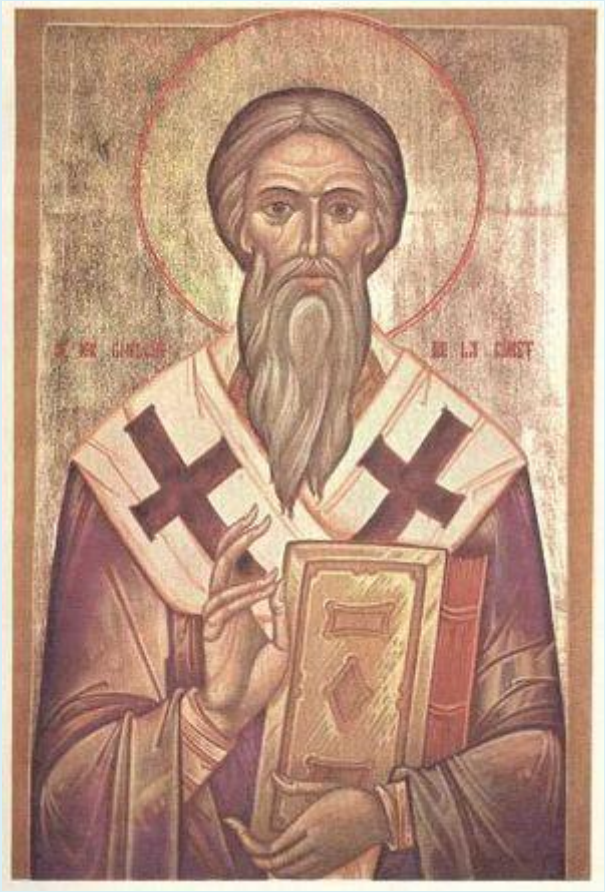

Cel întru sfinți părintele nostru Ghelasie de la Râmeț a fost arhiepiscop al Transilvaniei în secolul al XIV-lea, călugăr, pustnic și unul din organizatorii monahismului în Transilvania. Pomenirea Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeț se face în Biserica Ortodoxă la 30 iunie.

Viața

Sfântul Ghelasie a viețuit în secolul al XIV-lea. A pustnicit pe valea pârâului Râmeț (în județul Alba). Se știe că în 1377 Sfântul Ghelasie era arhiepiscop în Transilvania, dar se cunosc puține date istorice despre viața lui.

Menționarea Sfântului Ghelasie și a anului 1377 apare într-o inscripție de pe peretele care desparte naosul de pronaosul bisericii de la Râmeț: „Scris-am eu mult greșitul robul lui Dumnezeu Mihul zugravul de la Crișul Alb în timpul arhiepiscopului Ghelasie, anul 1377, 2 iulie, în zilele regelui Ludovic”.

A fost cel mai cunoscut pustnic din regiune în secolul al XIV-lea. Alți pustnici veneau la el pentru sfat duhovnicesc. Împreună cu unii dintre ei și cu ucenicii care s-au adunat în timp în jurul lui, Sfântul Ghelasie a întemeiat Mănăstirea Râmeț (azi mănăstire de maici).

După tradiția locală, cuviosul Ghelasie a murit coborând înspre mănăstire, călare pe asin care l-a dus singur acasă. În fața bisericii, unde s-a oprit, a rămas imprimată copita măgărușului într-o piatră care se află și astăzi în muzeul mănăstirii. Se povestește că la șapte biserici, între care și la mănăstire, clopotele au început singure să bată la moartea lui.

Proslăvirea

Pe 20 iunie 1992, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât canonizarea oficială a Sfântului Ghelasie.

Canonizarea solemnă s-a făcut la Mănăstirea Râmeț la 30 iunie 1992, a doua zi după sfințirea/ târnosirea bisericii noi.

Pomenirea Sfântului ierarh Ghelasie de la Râmeț se face la 30 iunie.

Posteritatea

Capul sfântului a fost descoperit în mod minunat în secolul XX, și se află expus pentru închinare în biserica principală a Mănăstirii Râmeț.

Moaștele lui sunt făcătoare de minuni, multe mărturii fiind adunate la mănăstire și publicate în cărți.

Părticele din moaștele Sfântului se află la:
Mănăstirea Râmeț, jud. Alba.
Mănăstirea Șeghea, jud. Satu Mare.
Mănăstirea Robaia, jud. Argeș.
Parohia Sfânta Treime - Schitul Beștelei, Pitești, jud.Argeș.
Mănăstirea Sireți, Republica Moldova.
Biserica Sfântului Simeon Stâlpnicul, Vatra, Republica Moldova.

Imnografie

Tropar, glasul al 4-lea: De Dumnezeu purtător, Părinte al nostru Ghelasie, povățuitorul călugărilor, preoților și credincioșilor, podoaba cuvioșilor și lauda arhiereilor, sprijinitorul celor întru necazuri și făcătorule de minuni, cu nevoințele tale în chip de sfințenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii în ceruri te veselești. Cu aceștia, roagă-L pe milostivul Dumnezeu să ne dăruiască nouă pace și mare milă.

Condac, glasul al 3-lea: Mărturisitor al Credinței ortodoxe și apărător al Bisericii lui Hristos, prea fericite Părinte Ghelasie, purtătorule de biruință, ocrotește cu rugă-ciunile tale pe bine credincioșii care îți cântă pururea: Bucură-te, Sfinte ierarhe Ghelasie, Părintele nostru.

Oana Rusu - Sfântul Ghelasie şi izvorul duhovnicesc de la Râmeţ

Mărturisirea de veacuri a Ortodoxiei în Transilvania este grăitoare la Mănăstirea Râmeţ, pe Valea Geoagiului, în Munţii Trascăului. Maicile care vieţuiesc în această vatră monahală poartă pe umeri, ca o povară nevăzută, rugăciunile sihaştrilor înaintaşi, având datoria de a spori această povară spre îmbogăţirea duhovnicească a tuturor. Începuturile mănăstirii care îşi serbează hramul zilele acestea se pierd la începutul celui de-al doilea mileniu. ***Izvorul de credinţă a rămas însă nesecat, împotriva tuturor piedicilor, asemenea izvorului egumenului Ghelasie la moaştele căruia vin să se adape cu binecuvântări mii de pelerini.***

Vechimea mănăstirii cu hramul "Sfinţii apostoli Petru şi Pavel" nu a fost determinată cu precizie, fiind încă un subiect de studiu. Cu ocazia săpăturilor efectuate înainte de 1989 pentru consolidarea bisericii, au ieşit la iveală opt morminte despre care Institutul de antropologie din Iaşi a stabilit că datează din secolele XI-XVI, conform istoricului mănăstirii.

O însemnare pe un vechi registru al mănăstirii pomeneşte doi călugări, Romulus şi Ghenadie, care ar fi plecat de la Râmeţ în 1215 şi ar fi pus temelia Mănăstirii "Sfântul Mihail" din Perii Maramureşului. Biserica veche are mai multe straturi de

pictură, primul datând din 1300. ***"O inscripţie descoperită în 1978 pe un al doilea strat de pictură din biserica Mănăstirii Râmeţ consemna numele arhiepiscopului Ghelasie, al meşterului zugrav Mihul de la Crişul Alb precum şi anul 1376. Deci în acest an, românii transilvăneni aveau un cârmuitor bisericesc, în persoana acestui arhiepiscop Ghelasie, primul ierarh român cunoscut cu numele în teritoriile intra-carpatice",*** după cum arată pr. prof. dr. Mircea Păcurariu, în volumul "Istoria Bisericii Ortodoxe Române", iar ***"această descoperire de mare importanţă duce la concluzia că în a doua jumătate a secolului al XIV-lea românii transilvăneni aveau o organizare bisericească identică cu a fraţilor lor din teritoriile extra-carpatice".*** Printre cei care au ajutat mănăstirea de-a lungul veacurilor se numără Matei Corvin, Radu Vodă cel mare, domnul Ţării Româneşti, domnitorul Mihai Viteazul, mitropolitul moldovean Gavriil Calimachi.

Mănăstirea-martiră

Aşezământul a fost unul dintre cele mai puternice centre ortodoxe din Transilvania, o renumită vatră monahală pentru sihaştrii care se nevoiau în munţii din zonă. Mănăstirea nu a scăpat de tunurile generalului Bucow, la 20 august 1762. Biserica

a fost refăcută, însă a fost din nou distrusă de armata imperială habsburgică, la 23 decembrie 1785. În 1826, aşezământul a fost transformat în biserică de mir şi redevine mănăstire abia în 1932. În 1955, aşezământul este transformat în mănăstire de maici, dar în 1960 este desfiinţat de prigoana comunistă şi ajunge cabană turistică. Ieromonahul Dometie Manolache şi o parte dintre fostele maici care lucrau la o secţie de covoare din Aiud reintră în fosta mănăstire în anul 1968. ***Din 1982 se începe zidirea bisericii noi, terminată şi sfinţită la 30 iunie 1992, dată la care a fost canonizat Sfântul Ghelasie, fost egumen al mănăstirii şi arhiepiscop al Transilvaniei.***

Clopotele bat pentru Sfântul Ghelasie

Sfântul Ghelasie de la Râmeţ este prăznuit în Biserica Ortodoxă Română în ziua de 30 iunie. Cu mult înainte de a fi descoperită inscripţia care-l pomeneşte pe Ghelasie ca arhiepiscop al românilor din Transilvania, locuitorii satelor din jurul mănăstirii cinsteau amintirea unui monah cuvios, cu acelaşi nume, cu o viaţă plină de sfinţenie, cu râvnă întru propovăduirea cuvântului Evangheliei, cu dragoste faţă de păstoriţi. Moaştele sale au fost descoperite în chip minunat la Mănăstirea Râmeţ, în urmă cu mai bine de o jumătate de veac, de atunci săvârşind multe vindecări în rândul dreptcredincioşilor creştini, după cum arată site-ul lăcaşului de cult. Multe din faptele sale au rămas povestite în tradiţia locală.

Una dintre acestea relatează o întâmplare de la fântâna de la Hopagi, numită "Fântâna Vlădichii", aflată la o distanţă de câţiva kilometri de mănăstire. ***Într-o vară, călugării s-au dus să cosească fânul şi, fiind cald, au început să cârtească, fiindcă nu aveau apă. Egumenul Ghelasie s-a rugat lui Dumnezeu şi făcând de trei ori semnul crucii cu toiagul, lovind cu el în pământ, a ieşit apa, izvorul continuând să dea apă şi astăzi.***

A rămas în memoria localnicilor şi chipul minunat în care a avut loc trecerea egumenului la cele veşnice. ***Coborând de la Hopagi, înspre mănăstire, a murit călare pe asin, care l-a dus singur acasă. În faţa bisericii, unde s-a oprit, măgăruşului i-a rămas imprimată copita în piatra care se află şi astăzi în muzeu. Se povesteşte că la şapte biserici, între care şi la mănăstire, clopotele au început să bată singure.*** Capul sfântului Ghelasie se păstrează într-o raclă de lemn în biserica mănăstirii.

Lăcaş de cult cu izvor sub altar

Vechiul lăcaş de cult al mănăstirii este asemănător cu ctitoriile hunedorene ridicate de cnejii români în secolele XIII-XV, la Densus, Sânta-Maria Orlea, Strei, Streisângiorgiu, indicând însă, prin unele diferenţe, o fază mai evoluată a arhitecturii româneşti din Transilvania, o desprindere de influenţele arhitecturii gotice. Sub altar se află un izvor cu apă potabilă, de la care mănăstirii i-a fost dat şi hramul "Izvorul Tămăduirii".

Sfântul Ghelasie, pictat pe noua biserică

În biserica nouă sunt prezentate, în pridvorul închis, scene din viaţa Sfântului Ierarh Ghelasie. Scenele îl prezintă pe Sfântul Ghelasie scoţând apă din piatră, la Hopagi, pe Mihu Zugravul, de la Crişul Alb, pictând Mănăstirea Râmeţ, pe Mântuitorul, pe scaunul de judecată, iar în genunchi, la picioarele Sale, se află Sfântul Ghelasie. De-a dreapta şi de-a stânga Mântuitorului se află Sfinţii apostoli Petru şi Pavel.

(Oana Rusu – Ziarul Lumina.Ro)

Popas la troiţa Sfântului Ghelasie de la Mănăstirea Râmeţ

© doxologia.ro

© doxologia.ro

SFÂNTUL GHELASIE
IERARH DE LA RÂMEȚI
© doxologia.ro

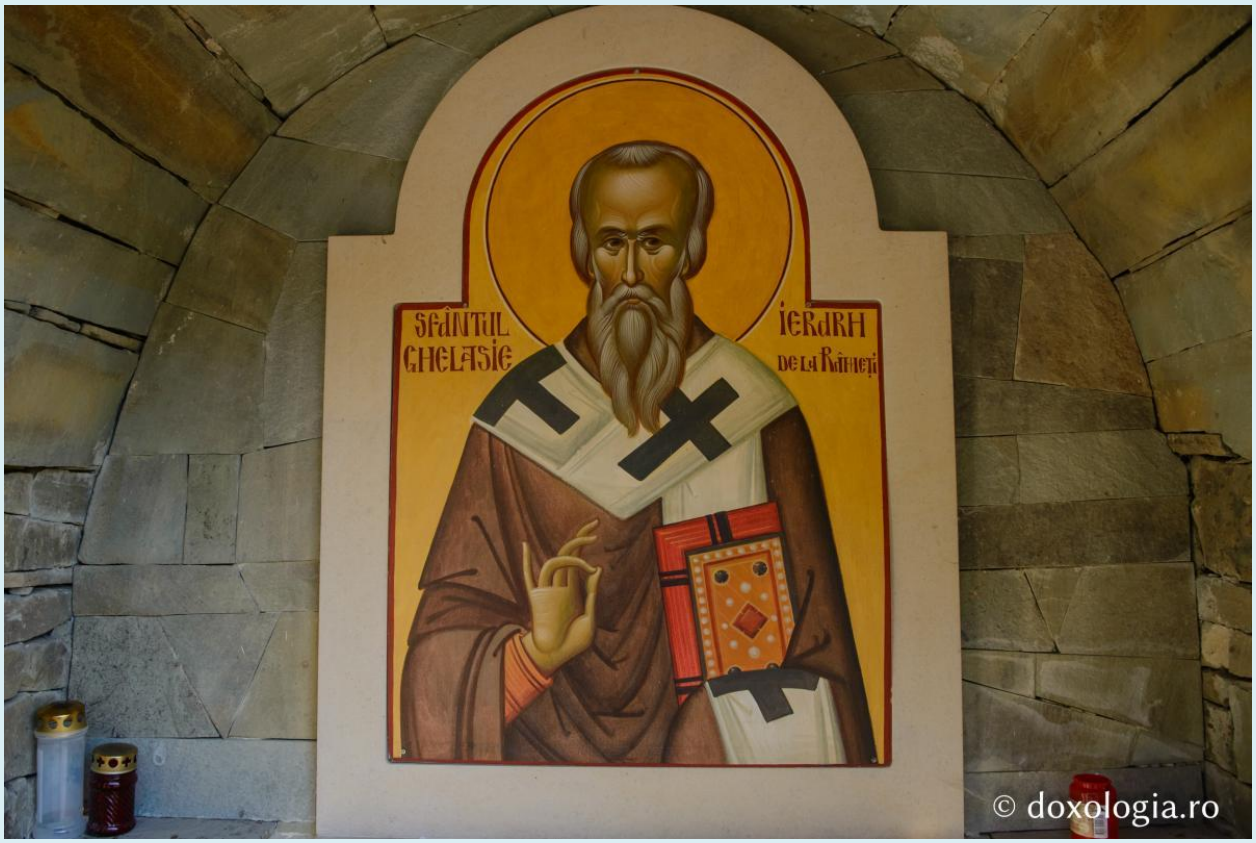
SFÂNTUL GHELASIE
IERARH DE LA RÂMEȚI
© doxologia.ro

Mănăstirea Râmeţ

Această mănăstire este una dintre cele mai vechi aşezăminte ortodoxe din Transilvania. Una dintre picturile murale este datată în anul 1377 deci mănăstirea este construită înainte de acest an. Istoria ei este una zbuciumată pentru că a fost distrusă de ape, foc şi tunuri.

Nici viaţa monahală nu a fost continuă, din cauză că a fost interzisă pe o perioadă de 7 ani reconstrucţia mănăstirii de către Curtea de la Viena, ca pedeapsă pentru că a participat la răscoala Horia, Cloşca şi Crişan. Viaţa monahală a reînceput în anul 1940 până în anul 1959 când măicuţele au fost alungate de către comunişti. Abia în anul 1960 li s-a permis să se întoarcă în mănăstire dar în civil şi să facă o secţie

puternică de covoare. În anul 1972 a fost redeschisă mănăstirea şi lângă secţia de covoare s-au deschis şi altele: de broderie, tricotaje, brutărie, şcoală, bibliotecă, cabinet medical şi chiar un muzeu cu numeroase obiecte vechi, tablouri, icoane şi chiar o colecţie etnografică.

Mănăstirea are două biserici, cea veche care are formă de navă dreptunghiulară, prevăzută cu boltă semicilindrică longitudinală, absida semicirculară şi pronaos boltit cu un semicilindru transversal, deasupra căruia se ridică un masib turn de clopotniţă, având diametrul original din cărămidă hexagonală. Înfăţişarea bisericii o reaminteşte pe aceea a numeroaselor ctitorii hunedorene ridicate de cnejii români. Sub altar se află un izvor cu apă potabilă, de la care mănăstirii i-a fost dat şi hramul "izvorul Tămăduirii".

Dezvoltarea mănăstirii şi nevoia credincioşilor din întreaga ţară de a veni la slujbele sale, de a se mărturisi şi de a se ruga aici, au impus construirea unei noi biserici. În data de 29 iunie 1982 s-a sfinţit piatra de temelie a noii biserici, cu un sobor de preoţi şi un număr mare de credincioşi. Târnosirea acestui sfânt locaş s-a oficiat de Prea Fericitul Patriarh Teoctist, însoţit de mitropoliţi şi episcopi, membri ai Sfântului Sinod în data de29 iunie 1992. Elementele arhitectonice din interior şi exterior dau valoarea şi frumuseţea bisericii, precum şi pictura, cu colorit sobru şi luminos. Toate acestea creează în sfântul locaş o atmosferă de evlavie şi rugăciune.

Aici există o şcoală înainte de anul 1762, când aşezământul a fost devastat, iar copiii sătenilor au rămas fără învăţătură de carte. Pentru că mult timp acest lăcaş a fost lumina copiilor din satele din zonă, chiar dacă nu avea condiţiile cele mai bune, în anul 1973 părintele arhimandrit Dometie Manolache, duhovnicul mănăstirii, a zidit o clădire specială pentru a fi şcoală copiilor moţi de pe Valea Mănăstirii.

Această şcoală funcţionează până în ziua de azi făr întrerupere. În anul 1995 măicuţele au luat în îngrijire 6 fetiţe de la Şcoala Specială din Sincrai, iar după 3 ani au mai adăugat 4 fetiţe acestui grup de copii care sunt crescute şi educate în şcoala şi biserica de la Râmeţ, sub îndrumarea câtorva măicuţe cu pregătire pedagogică superioară.

În Mănăstirea Râmeţ şi în împrejurimi s-a păstrat tradiţia cinstirii moaştelor unui monah cu numele Ghelasie. Sfintele sale moaşte, descoperite în chip minunat la mănăstirea Râmeţ, în urmă cu peste o jumătate de veac, au săvârşit multe vindecări în rândul dreptcredincioşilor creştini.

Moartea lui a avut loc în chip minunat. ***Coborând de la Hopagi, înspre mănăstire, a murit călare pe asin, care l-a dus singur acasă. În faţa bisericii, unde s-a oprit, măgăruşului i-a rămas imprimată copita în piatra în care se află şi astăzi în muzeu. Se povesteşte că la şapte biserici, între care şi la mănăstire, clopotelele au început să bată, singure.***

Mănăstirea Râmeţ, una dintre cele mai vechi aşezăminte ortodoxe monahale din Transilvania, se află pe valea îngustă, săpată de apa Geoagiului, în Munţii Trascăului. Este aşa zisa ”vale a mănăstirii”.

Mănăstirea Râmeţ - Biserica Sfinţii apostoli Petru şi Pavel

Mănăstirea Râmeţ (mănăstire de maici, 95 vieţuitoare, viaţă de obşte)

Hram: ”Izvorul Tămăduirii”, ”Naşterea Maicii Domnului” şi ”Sfântul Nicolae”, la biserica de parohie (Valea Mănăstirii), şi ”Adormirea Maicii Domnului” şi ”Sfinţii apostoli Petru şi Pavel”, la biserica nouă.

Adresă: com. Râmeţ, jud. Alba; Acces: Rutier: DNI (E81) Alba lulia, spre nord - Teiuş (16 km) - ramificaţie la stânga, DL spre Stret (4 km) - Geoagiu de Sus (5km) - Valea Mănăstirii (7km). CF: Teiuş

Stareţa: stavrofora lerusalima Ghibu

După tradiţie, este ctitoria călugărilor Ghenadie şi Romulus, din anul 1214.

Biserica veche are mai multe straturi de pictură: primul strat datează din anul 1300, iar al doilea din 1310; aceste straturi au fost identificate, după pigmenţii din pictură, de către pictorul C. Boambes, între anii 1987-1988. Al treilea strat se află pe arcada dintre naos şi pronaos, cu text din anul 1377, stratul al patrulea datează din anul 1450, al cincilea - din anul 1600, al şaselea - din 1741 şi al şaptelea - din anul 1809.

Mănăstirea a fost părăsită timp de 100 de ani.

La 20 august 1762, aşezământul a fost lovit de Bukow cu tunurile, mănăstirea fiind cel mai puternic centru ortodox din Transilvania. Refăcută în anii următori, mănăstirea a fost din nou distrusă de armata imperială habsburgică, la 23 decembrie 1785.

În 1826 aşezământul a fost transformat în biserică de mir şi re-devine mănăstire în 1932, prin strădaniile călugărului Evloghie Ota.

În 1955, aşezământul este transformat în mănăstire de maici, dar în 1960 este desfiinţat şi devine cabană turistică.

În anul 1968, ieromonahul Dometie Manolache şi o parte dintre fostele maici care lucrau la o secţie de covoare din Aiud reuşesc să reintre în fosta mănăstire, transferând aici secţia de covoare. În 1982, mănăstirea este din nou autorizată să funcţioneze. Pentru a recâştiga clădirile mănăstirii, maicile şi ieromonahul Dometie construiesc o cabană turistică în afara mănăstirii, pe care o predau statului. Din 1982, a început zidirea bisericii noi, terminată şi sfinţită la 30 iunie 1992. La aceeaşi dată a fost canonizat Sfântul Ghelasie, fost egumen al mănăstirii şi arhiepiscop al Transilvaniei în cea de-a doua jumătate a secolului al XIV-lea (atestat în anul 1377, de pictura bisericii vechi).

Biserica veche a fost restaurată între anii 1987-1989. A fost renovată stăreţia, iar clădirile din faţa bisericii noi au fost transformate în chilii. S-a construit trapeza. Mănăstirea are un muzeu în care se află o colecţie de carte veche, icoane pe lemn şi pe sticlă, obiecte etnografice din zonă şi obiecte de cult.(Arhiepiscopia Ortodoxă Română Alba Iulia)

Biserica Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel

Dezvoltarea mănăstirii, nevoia credincioşilor din întreaga ţară de a veni la slujbele sale, de a se mărturisi şi de a se ruga aici, au impus construirea unei noi biserici, corespunzătoare.

În ziua de 29 iunie 1982, Episcopul Emilian Birdaş a săvârşit parastasul de 7 ani a Părintelui Dometrie, a fost duhovnic al mănăstirii şi totodată a sfinţit piatra de temelie a noii biserici, cu un sobor de preoţi şi un număr mare de credincioşi.

Prea Sfinţitul Episcop a spus cu acel prilej : ***”Cele două biserici de la Râmeţ vor grăi peste ani şi veacuri de credinţa poporului român născut creştin, despre iubirea de neam şi glie strămoşească a fiilor lor, de unitatea tuturor în duhul dragostei creştine”.*** Zidirea bisericii a durat până în anul 1986. În anul 1987 s-a început lucrarea de pictare a bisericii. Lucrarea a fost condusă de maestrul (pictor) Grigore Popescu de la Bucureşti.

Planurile de arhitectură şi conducerea lucrărilor de construcţie sunt opera regretatului preot inginer Grecea Ioan de la Arhiepiscopia Ortodoxă a Clujului. De fapt, aşa cum spunea maica Stareţă Ierusalima, la sfinţirea bisericii : ***”Biserica nouă este ctitoria întregii Românii. Ne-au ajutat credincioşii din Moldova, Ţara Românească, iar ardelenii noştri n-au pregetat zi şi noapte să ne sprijine, să ne ajute şi să ne încurajeze. Părinţii duhovnici şi întregul sobor au fost împreună cu mine la marile încercări prin care am trecut şi, când aripile mele slăbeau, se ridicau pentru a nu mă prăbuşi în deznădejde şi descurajare.”***

Târnosirea acestui sfânt locaş s-a oficiat de Prea Fericitul Patriarh Teoctist, însoţit de mitropoliţi şi episcopi, membri ai Sfântului Sinod, la 29 iunie 1992. A fost un moment binecuvântat, cu o triplă semnificaţie: sfinţirea Bisericii noi, aducerea unei părţi din lemnul Sfintei cruci de către un grup de călugări greci în frunte cu P.C. Părinte Iosif - Stareţul Sfintei Mănăstiri Xeropotamu, şi canonizarea Sfântului ierarh Ghelasie.

Biserica, cu fundaţie din beton simplu şi armat, cu ziduri din cărămidă, cu bolţi din beton armat, are o suprafaţă construită de 2655 mp.

Arhitectură, de tradiţie bizantină cu împărţire interioară a spaţiului, este de plan tricone cu turlă pe naos şi cuprinde de la vest spre est : un pridvor deschis, un pridvor închis, pronaosul, naosul cu abside laterale şi turla centrală şi altarul încadrat de proscomidie şi diaconicon.

Faţadele au la bază un postament de piatră făţuită, iar zidurile de deasupra sunt împărţite în două registre, de înălţimi inegale, de un brâu, format de un tor sub forma unei funii împletite încadrat de două şiruri de dinţi de fierăstrău. Registrul inferior, foarte înalt, e decorat cu firide înalte, cu deschiderea părţii superioare în acoladă polilobă ; în interiorul firidelor sunt amplasate şi ferestrele.

Registrul superior, mai scund, este decorat cu un şir de ocniţe, pictate în interior, deasupra lor fiind cornişa bisericii, formată dintr-un şir de denticuli şi patru şiruri de dinţi de fierăstrău.

Arcadramentele uşilor sunt de piatră cioplită, decorate cu motive vegetale, o interpretare modernă a motivelor postbrancoveneşti. Stâlpii pridvorului deschis au capitele compozite (o combinaţie modernă de volute ionice şi frunze corintice, pecetluite de simbolul Sfintei Cruci), cioplite de asemenea în piatră.

Acoperişul, cu învelitori separate pentru diferitele încăperi interioare şi poala mult evazată, este propriu bisericilor din Moldova, ca şi şirul de ocniţe din registrul superior al faţadelor, în timp ce pridvorul deschis şi împărţirea faţadelor în două registre de către un brâu median se întâlneşte la bisericile din Ţara Românească.

Pictura bisericii

În axul bisericii, la răsărit (axul absidei altarului) este reprezentat Iisus Hristos, încadrat în următoarele ocniţe de Maica Domnului şi de Ioan Botezătorul, după care urmează, de la est către vest, arhangheli, prooroci, ţinând în mâini rotulusuri cu inscripţii, apostoli, sfinţi ierarhi, sfinţi militari, sfinţi mucenici şi sfinţi muceniţe, ca un fel de ”Mare Deisis” (Deisi = Rugăciune). Ultimii reprezentanţi în ocniţele de la sud şi nord, către vest sunt sibile şi înţelepţi ai antichităţii (fără aureole).

Pe mijlocul faţadei vestice apar cele două hramuri ale bisericii :”Adormirea Maicii Domnului”, încadrată de ”Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel”. La mijlocul faţadei de sud, şirul sfinţilor este întrerupt de reprezentarea ”Acoperământului Maicii Domnului”.

În planul iconografic, în abisa Sfântului Altar, în concă este pictată Maica Domnului cu pruncul, pe tron (Platytera) încadrată de Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel şi de Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil; alături de bolta ”Cel vechi de Zile”. Tot în sfântul Altar, s-au pictat scenele: ”Spălarea picioarelor” simbol al umilinţei creştine, ”Cina cea de taină”, ”Împărtăşirea Apostolilor”, în care se încorporează simbolul jertfei şi taina misiunii apostolice.

În proscomidie (încăperea din stânga altarului) unde se pregătesc Sfintele Daruri (pâinea şi vinul) cele mai importante reprezentări sunt cea a lui ”Iisus Arhiereu” şi ”Iisus în mormânt” sau ”Iisus Împăratul Slavei”.

În diaconicon (încăperea din dreapta altarului) unde se păstrează veşmintele liturgice, apare pe boltă ”Iisus Emanuel” promis poporului ales în Vechiul Testament, înconjurat de o serie de scene pictate pe pereţi, tot vechitestamentare, care prefigurează coborârea Fiului lui Dumnezeu pe pământ şi jertfa sa pentru mântuirea neamului omenesc.

Naosul este separat de pronaos doar printr-un arc care îngăduie privitorului să vadă, aproape în întregime, chiar de la intrare, măreţia artistică a interiorului bisericii. Tema iconografică centrală este ierarhia celestă: în calota turlei se află chipul lui Iisus Hristos, ca Pantocrator, înconjurat de serafimi, o adevărată gardă înaripată, simbol al luptei împotriva răului şi necredinţei. Pe pereţii laterali, pictura este dispusă în trei registre, începând de sus, cu cetele îngereşti, ceata proorocilor şi ceata apostolilor. Pe pandantivii ce sprijină turla, sunt pictaţi cei patru evanghelişti. În absidele laterale, sunt reprezentate mari momente din viaţa Mântuitorului: ”Naşterea Domnului”, ”Întâmpinarea Domnului”, ”Iisus în templu”, ”Învierea Domnului”, ”Coborârea de pe cruce”, ”Punerea în mormânt”. Următorul registru, mai jos, cuprinde Deisis (Mântuitorul, Maica Domnului şi Sfântul Ioan Botezătorul), sfinţi militari.

Pe plafonul din pronaos este pictată Maica Domnului Oranta - rugătoare, cu braţele ridicate şi cu imaginea pruncului în medalion, pe piept, iar pe pandativi apar sfinţi melozi. Un loc important, din pronaos, îl ocupă scena Adormirea Maicii Domnului, cel de al doilea hram al mănăstirii. Celelalte scene, de pe pereţii laterali, cuprind : Răstignirea Mântuitorului, Schimbarea la Faţă, Învierea lui Lazăr, Mântuitorul din Grădina Ghetsimani. Pe peretele de vest, faţă în faţă cu sfântul altar, în registru mediu, apar sfinţii români.

În pridvorul închis sunt pictate scene din viaţa Sfântului ierarh Ghelasie, astfel: ” Sfântul Ghelasie scoţând apă din piatră, la Hopagi”, ”Mihu Zugravul, de la Crişul Alb, pictează Mănăstirea Râmeţ”, ”Mântuitorul, pe scaunul de judecată”, iar, în genunchi, la picioarele Sale, stă Sfântul Ghelasie. De-a dreapta şi de-a stânga Mântuitorului, se află Sfinţii apostoli Petru şi Pavel.

Iconostasul, strănile şi întregul mobilier din biserică sunt sculptate în lemn de stejar, operă realizată, cu multă migală şi artă, de către sculptorul Remus

Dragomir. Icoanele, din lemn de tei, în tempera, poleite cu foiţă de aur, sunt pictate tot de maestrul Popescu Grigore.

Frumuseţea şi valoarea bisericii o dau elementele arhitectonice din exterior şi din interior, precum şi pictura, cu un colorit sobru şi luminos. Totul creează în sfântul locaş o atmosferă de evlavie, meditaţie şi rugăciune.

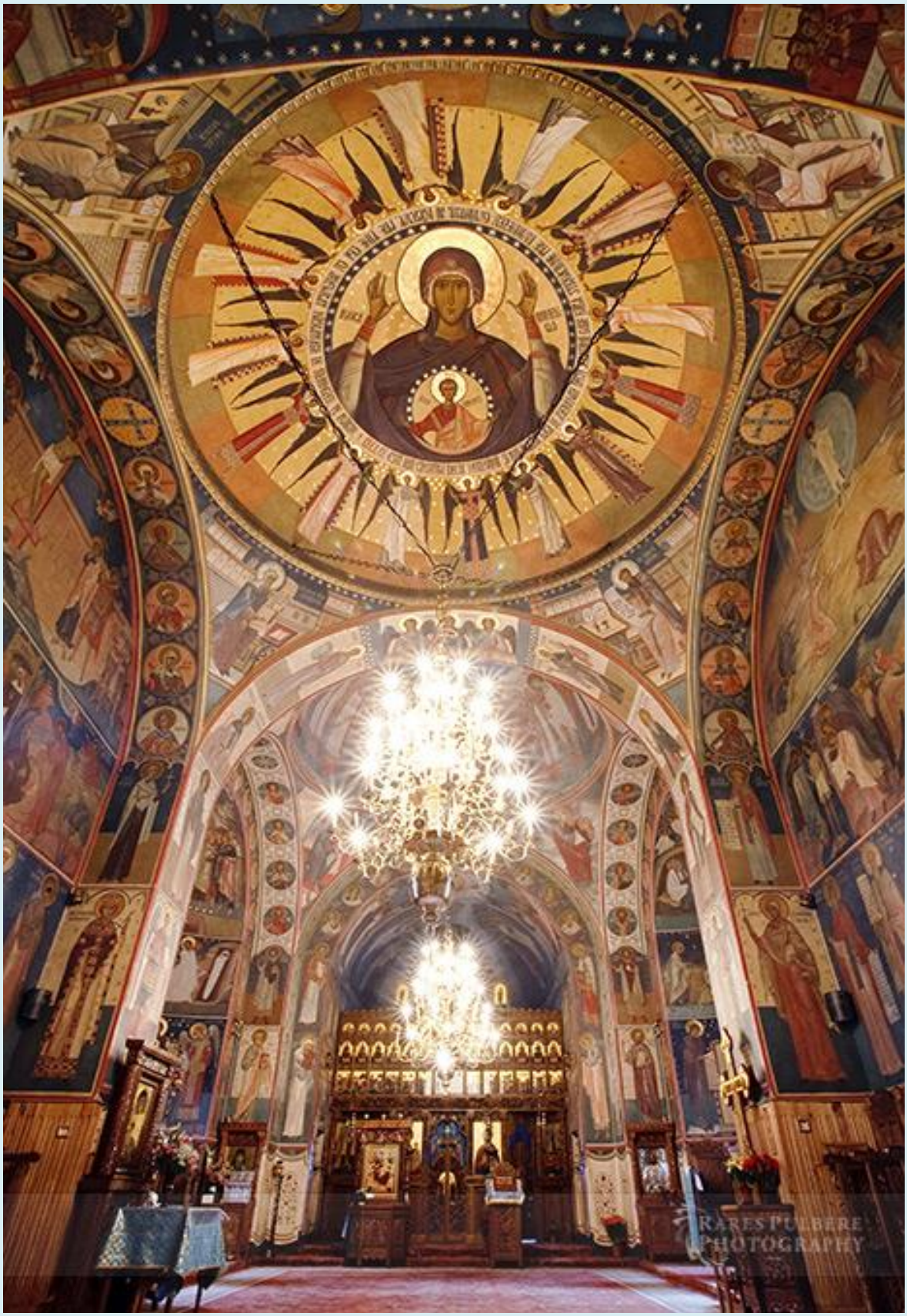
RARES PURBERE
PHOTOGRAPHY

RAMES PULBERE
PHOTOGRAPHY

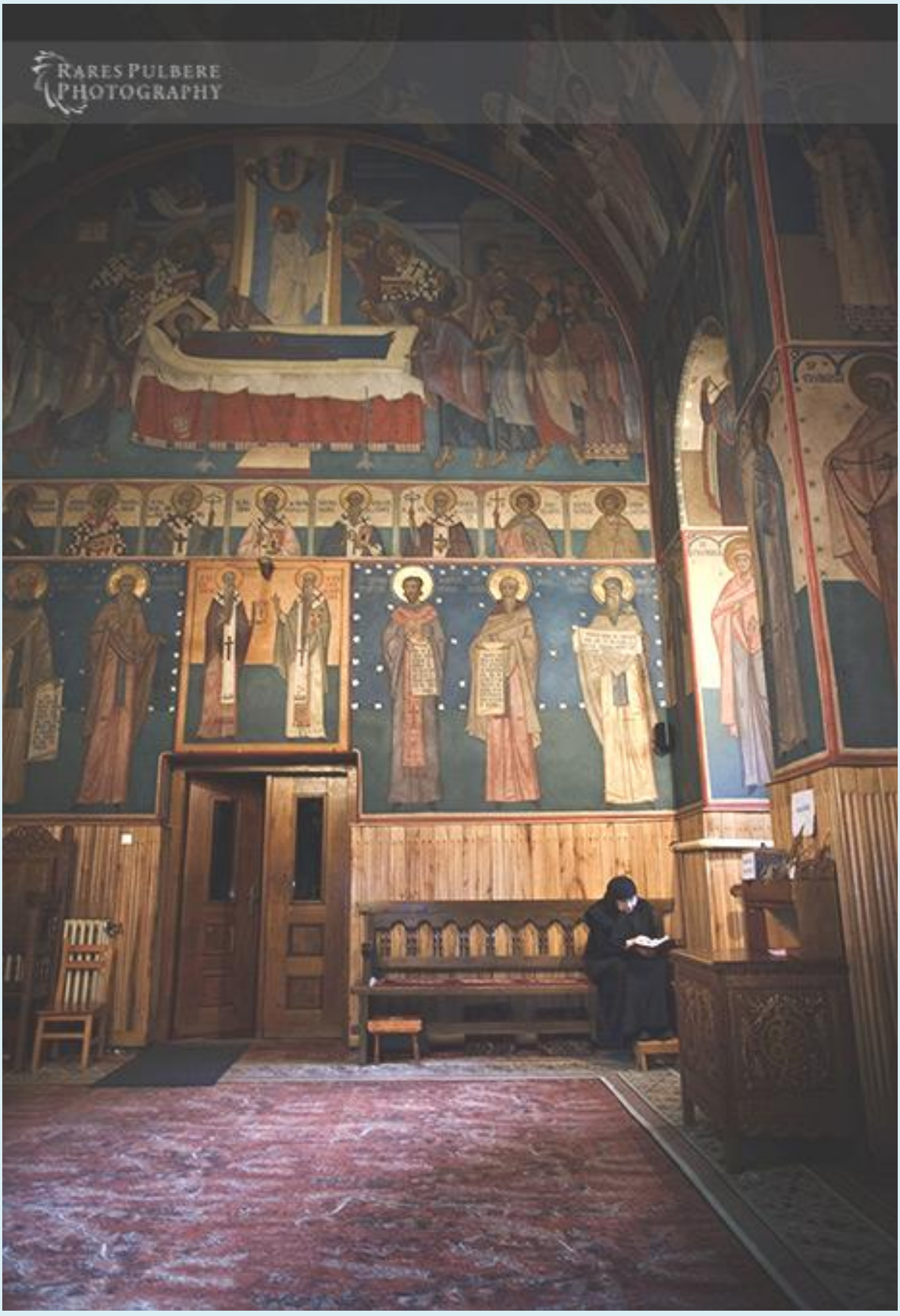
RARES PULBERE
PHOTOGRAPHY

Mănăstirea Râmeţ

Mânăstirea
Râmeț
Monument
Istoric
Sec. XIV
ATENȚIE !
ACCESUL ÎN INCINTA
MĂNĂSTIRII
ESTE PERMIS NUMAI ÎN
ȚINUTĂ DECENTĂ !

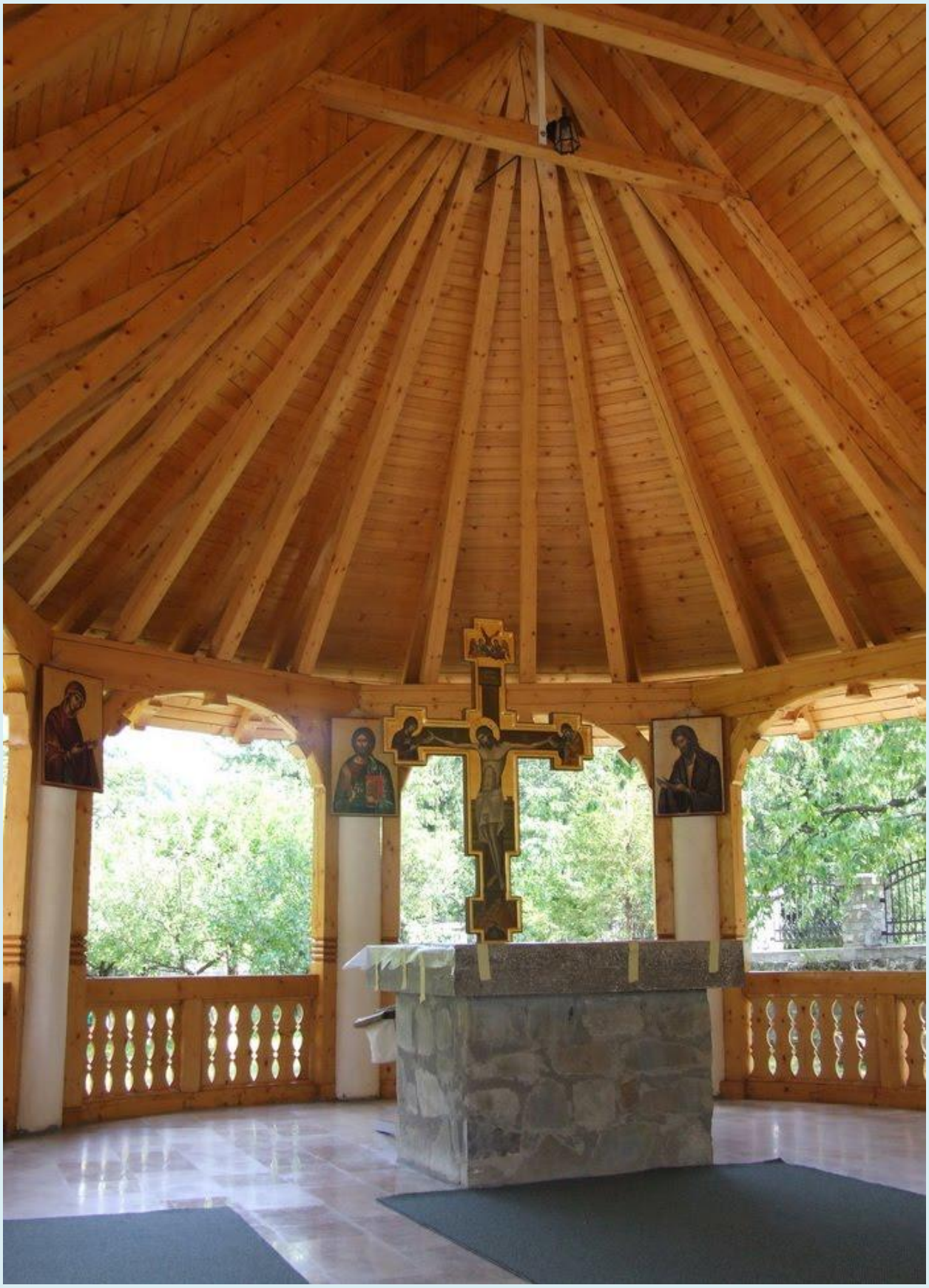

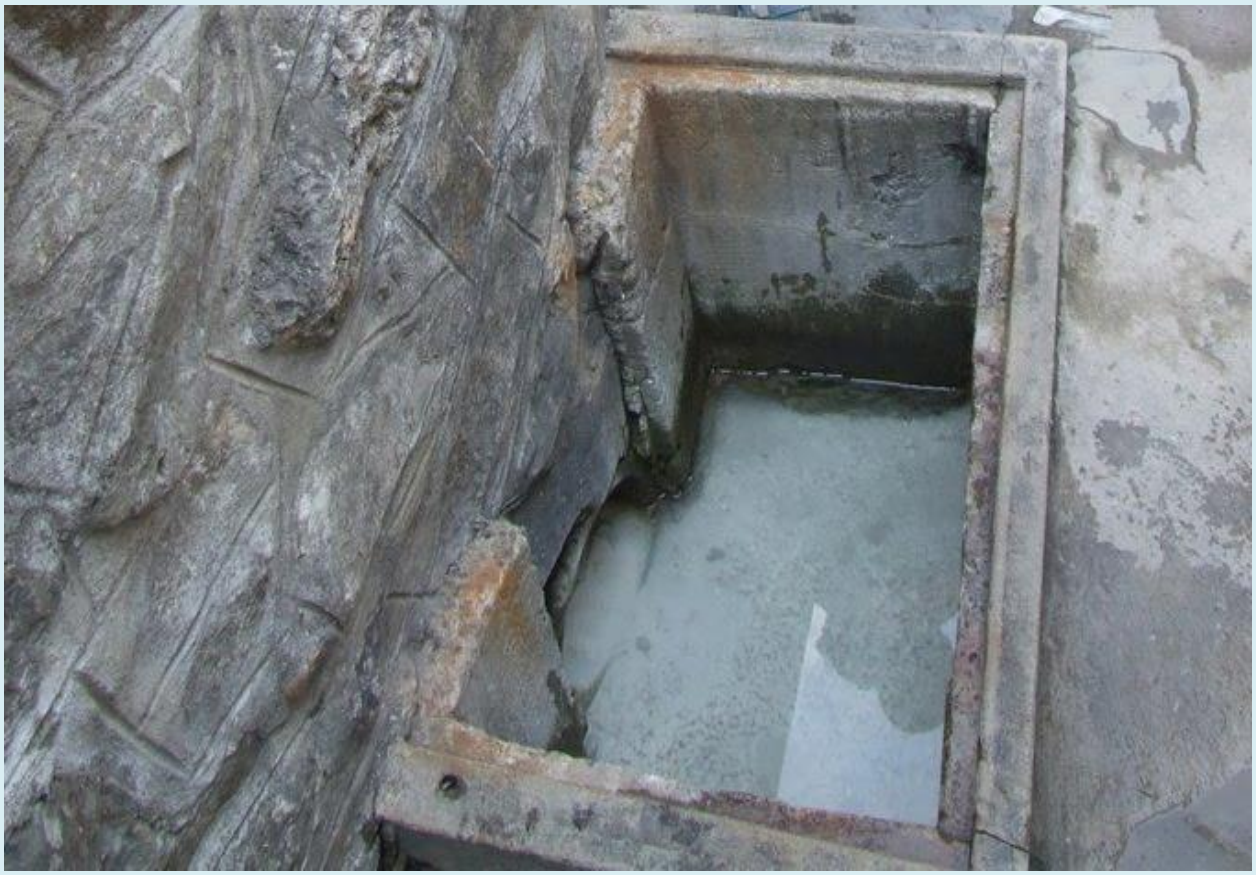

Cu vrerea TATĂLUI, cu bunăvoința FIULUI
și cu lucrarea SFÂNTULUI DUH.
Acest sfânt lăcaș construit în secolul al XIII-lea a
fost ridicat cu 2,08 m. înălțime la data de 8 aug. 1988,
în timpul păstoririi Episcopului de ALBA
-EMILIAN BIRDAȘ-și a MAICII STAREȚE
IERUSALIMA GHIBU, cu întreg soborul de maici și
surori, după proiectul întocmit de Dl. Dr. inginer
EUGENIU IORDĂCHESCU.
Execuția a fost efectuată de I.J.C.M. ALBA
Director Ing. BOLOG IOAN și Șef Șantier Ing. RADU
IULIAN.
SLAVĂ LUI DUMNEZEU PENTRU TOATE.
8. aug. 1988

ПИСАМНОГОГРѢ
ШНИРАБ Б БЖЇИ
МИХАЙ ЗАГРА
ѢЪ БѢЛОКРНШЬ
ЦЬ ПОВЕЛЕНІЕМ
АРХІЕПЎСКЎПЪ

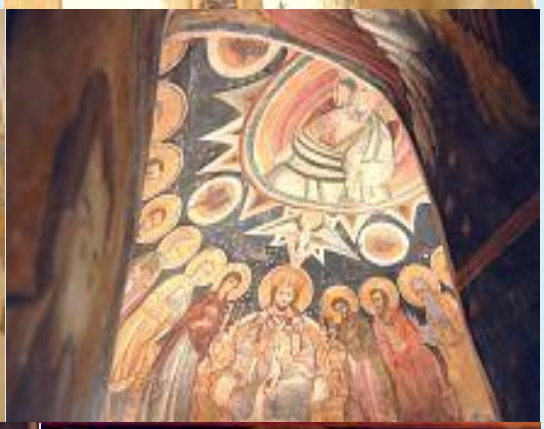

Mănăstirea Râmeț, o gură de Rai din Munții Apuseni

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

IISUS ȘI SAMARINCANCA LA FÂNTÂNĂ
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

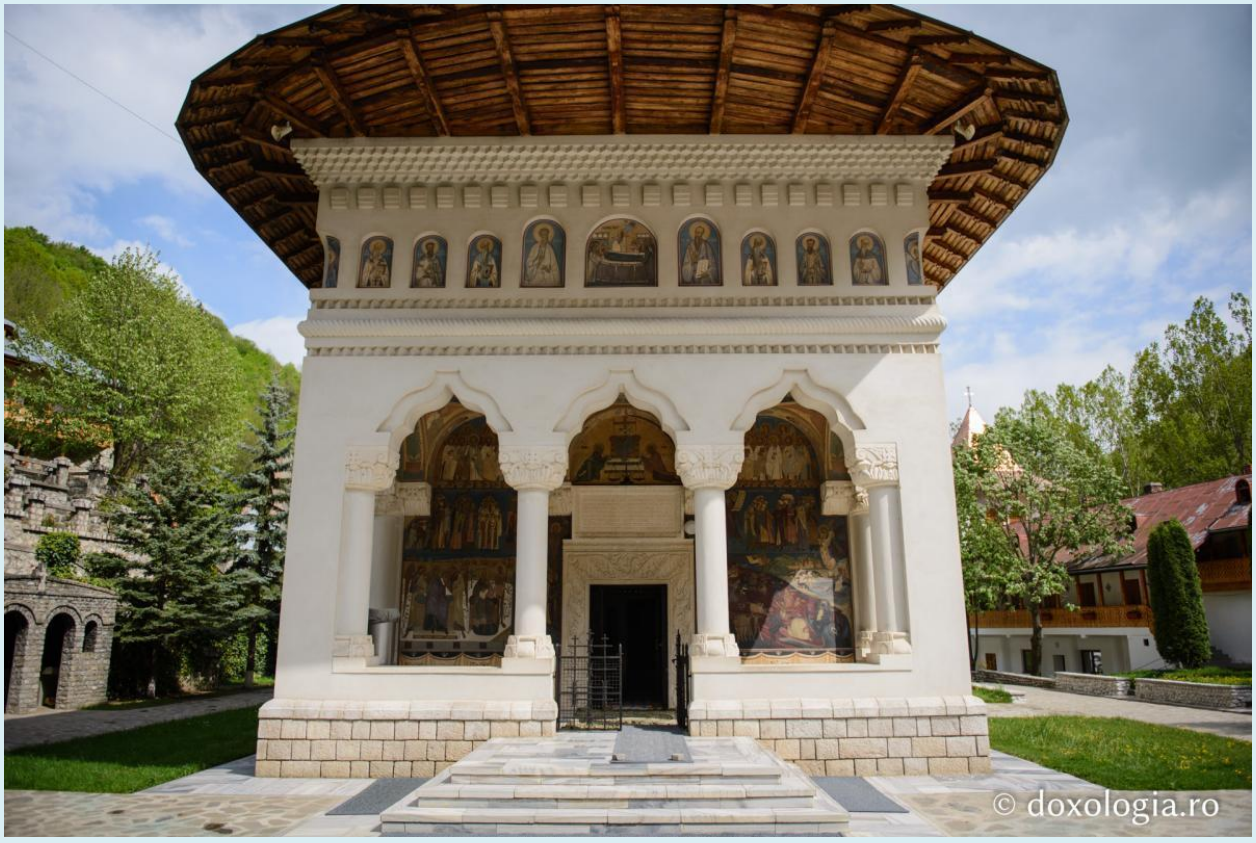
© doxologia.ro

© doxologia.ro

SF. AP. PETRY
SF. AP. PAVEL
© doxologia.ro

IISUS
HRISTOS
© doxologia.ro

IISUS
HRISTOS
© doxologia.ro

IOAN
BOTEZĂTORUL
© doxologia.ro

© doxologia.ro

EU SÎNT USA ; PRIN MINE DE VA INTRA CINEVA SE VA MINTUI SI VA INTRA SI VA IESI SI PASUNE VA AFLA.
© doxologia.ro

© doxologia.ro

ZIDIT-S-A ACEASTA SFINTA BISERICA IN NUMELE TATALUI AL FIU
LUI SI SFINTULUI DUH CU HRAMUL ADORMIREA MAICII DOMNULUI SI
IN CINSTEA SFINTILOR APOSTOLI PETRU SI PAVEL INTRE ANII 1982
1988 CU BINECUVINTAREA EPISCOPULUI EMILIAN AL ALBA IULIEI
STAREITA FIIND IERUSALIMA GHIBU DUHOVNICI IOACHIM POPA CU CA
REA OSTENTE INTREAGA OBSTE PRIMIND DONATII DIN PARTEA MUL
TOR CREDINCOSI LUCRARILE AU FOST CONDUSE DE PR ING I GRE
CEA SFINTIREA BISERICII S-A FACUT IN ANUL 1992 LUNA VI ZIUA
29 FIE JERTFA BINE PRIMITA SI NUMELE LOR INSCRISE IN CERURI
© doxologia.ro

© doxologia.ro

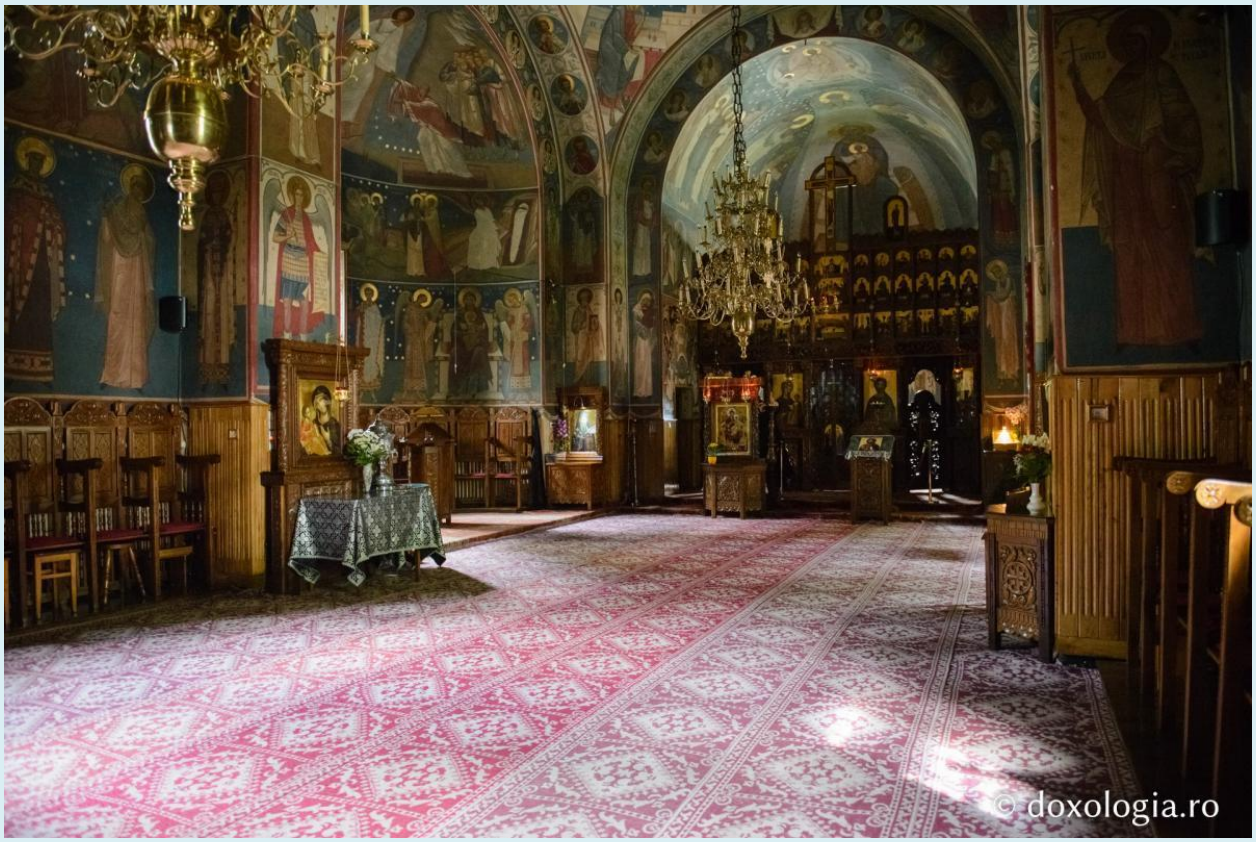
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

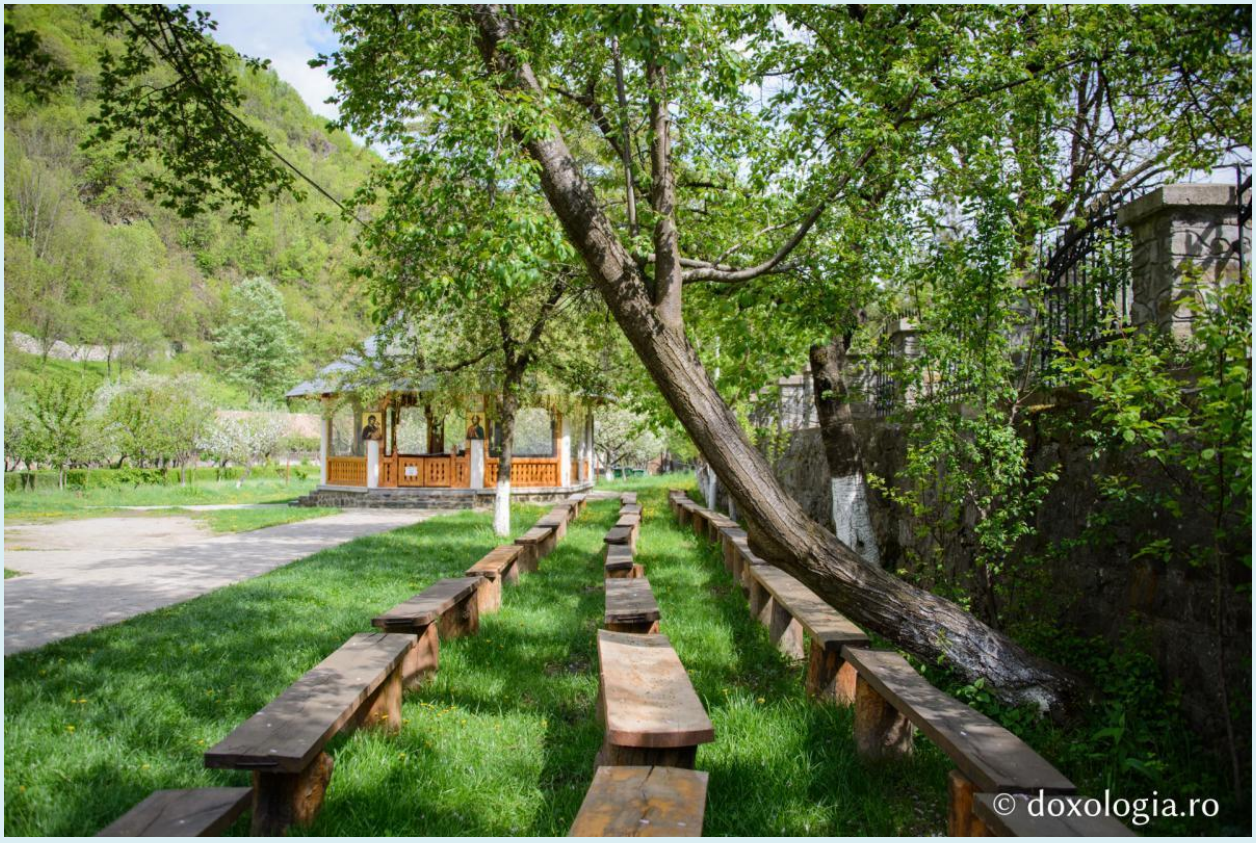
© doxologia.ro

© doxologia.ro

IZVORUL TĂMĂDUIRII
EU SUNT CALEA VIE
© doxologia.ro

COLECȚIA ACATISTE ȘI VIEȚI DE SFINȚI

70

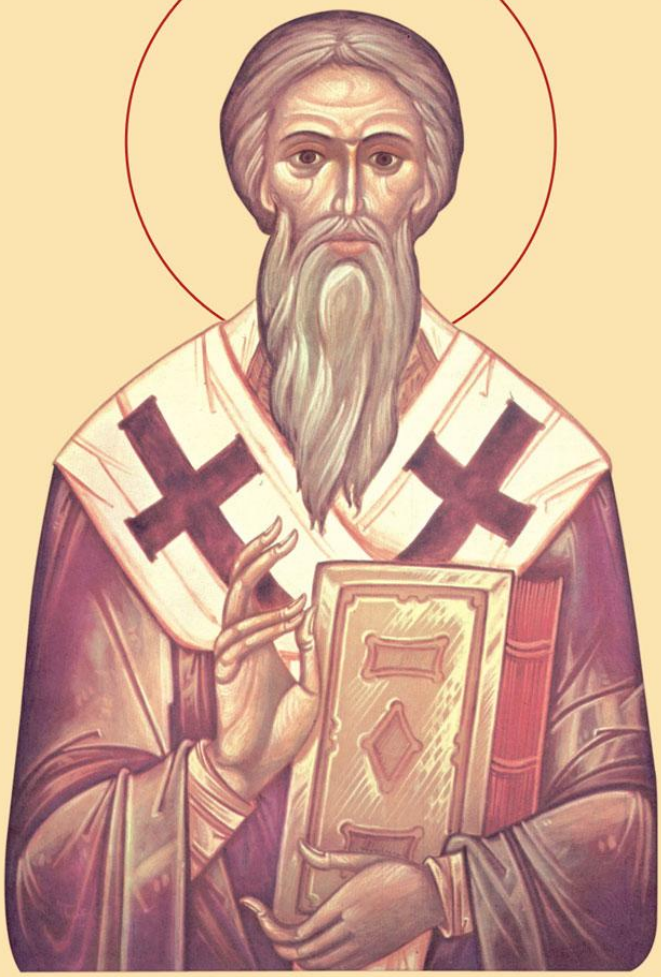

Viața și Acatistul Sfântului Ierarh GHELASIE DE LA RÂMEȚ

Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă

„De Dumnezeu purtătorule, Părinte Ghelasie, povățuitorul călugărilor, întărirea preoților și a credincioșilor, podoaba Cuvioșilor și lauda Ierarhilor, sprijinitorul celor din necazuri și făcătorule de minuni, cu nevoințele tale chip de sfințenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii în ceruri te veselești; împreună cu care, roagă pe Milostivul Dumnezeu, să ne dăruiască nouă pace și mare milă.”

Troparul Sfântului Ierarh
Ghelasie de la Râmeț

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-291-6

Icoane

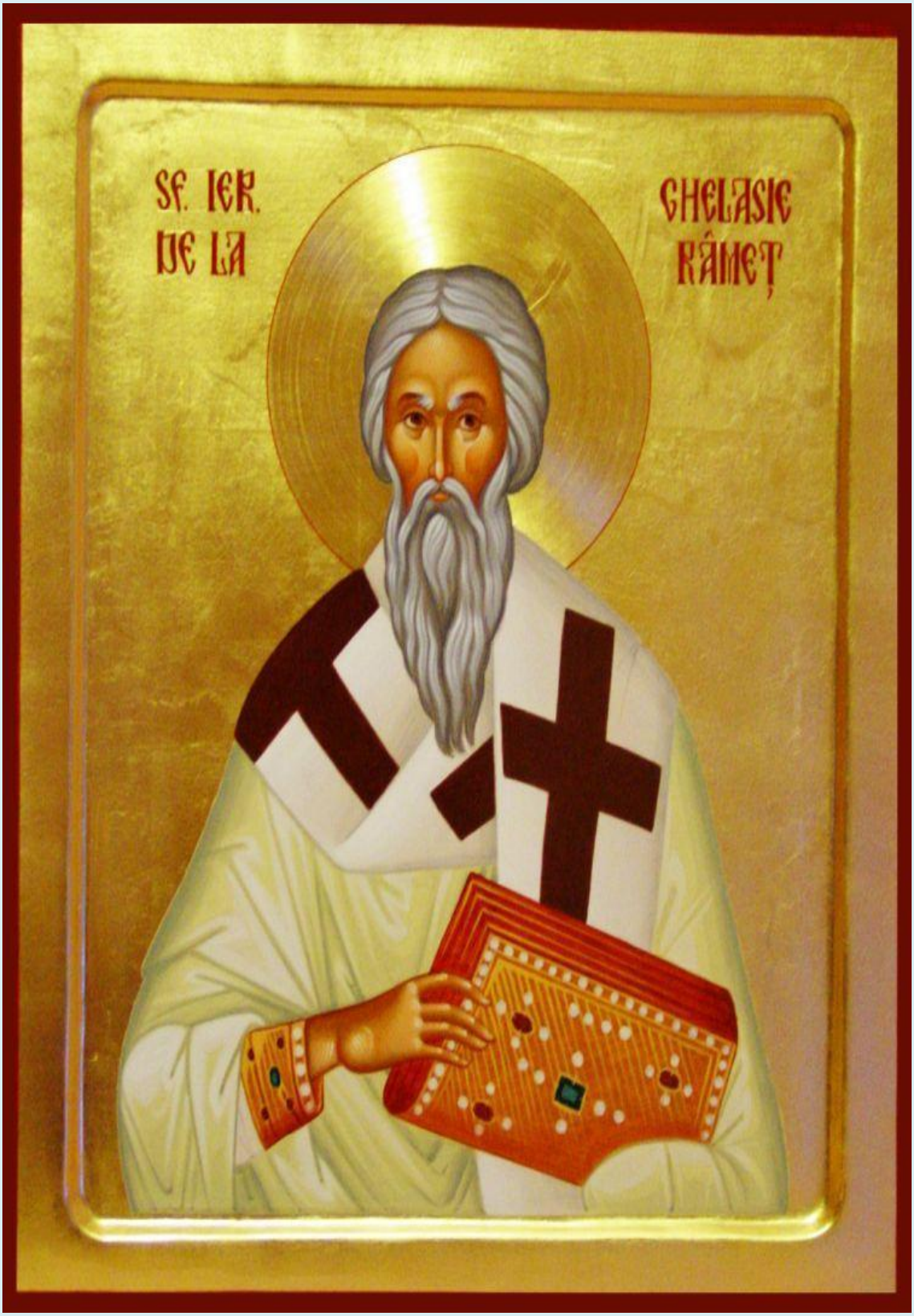

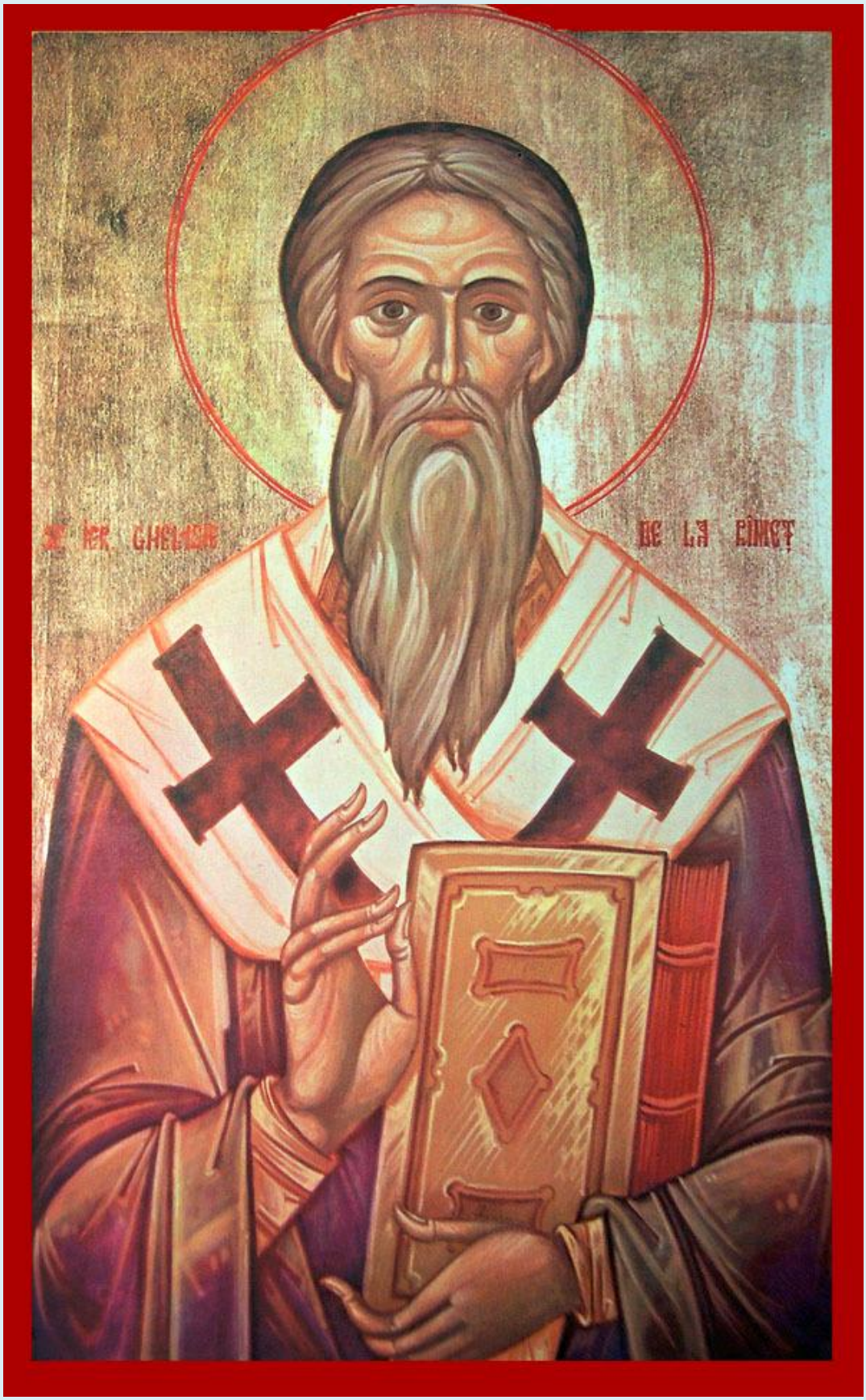

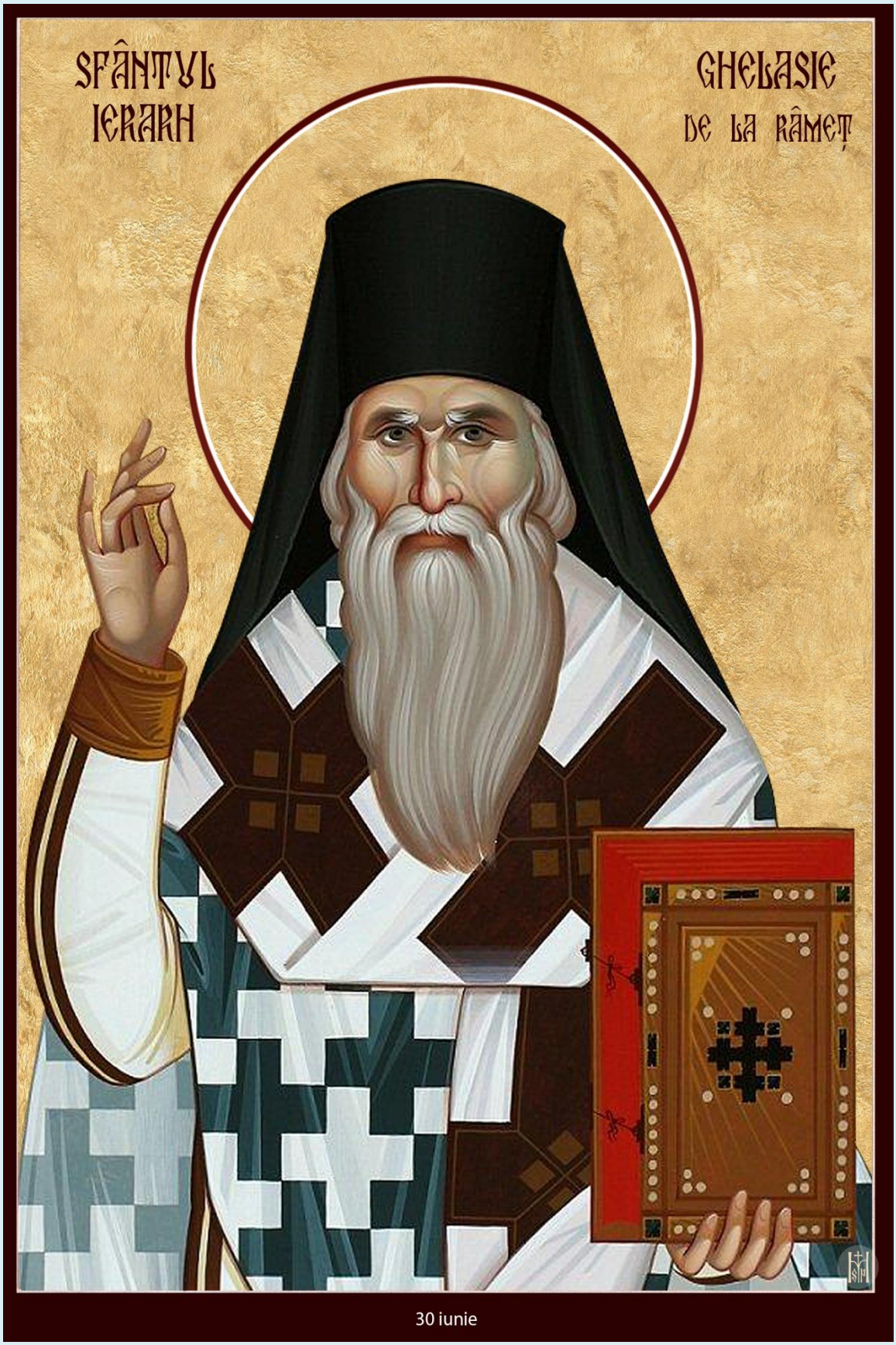
SFÂNTUL
IERARH
GHELASIE
DE LA RÂMEȚ
30 iunie

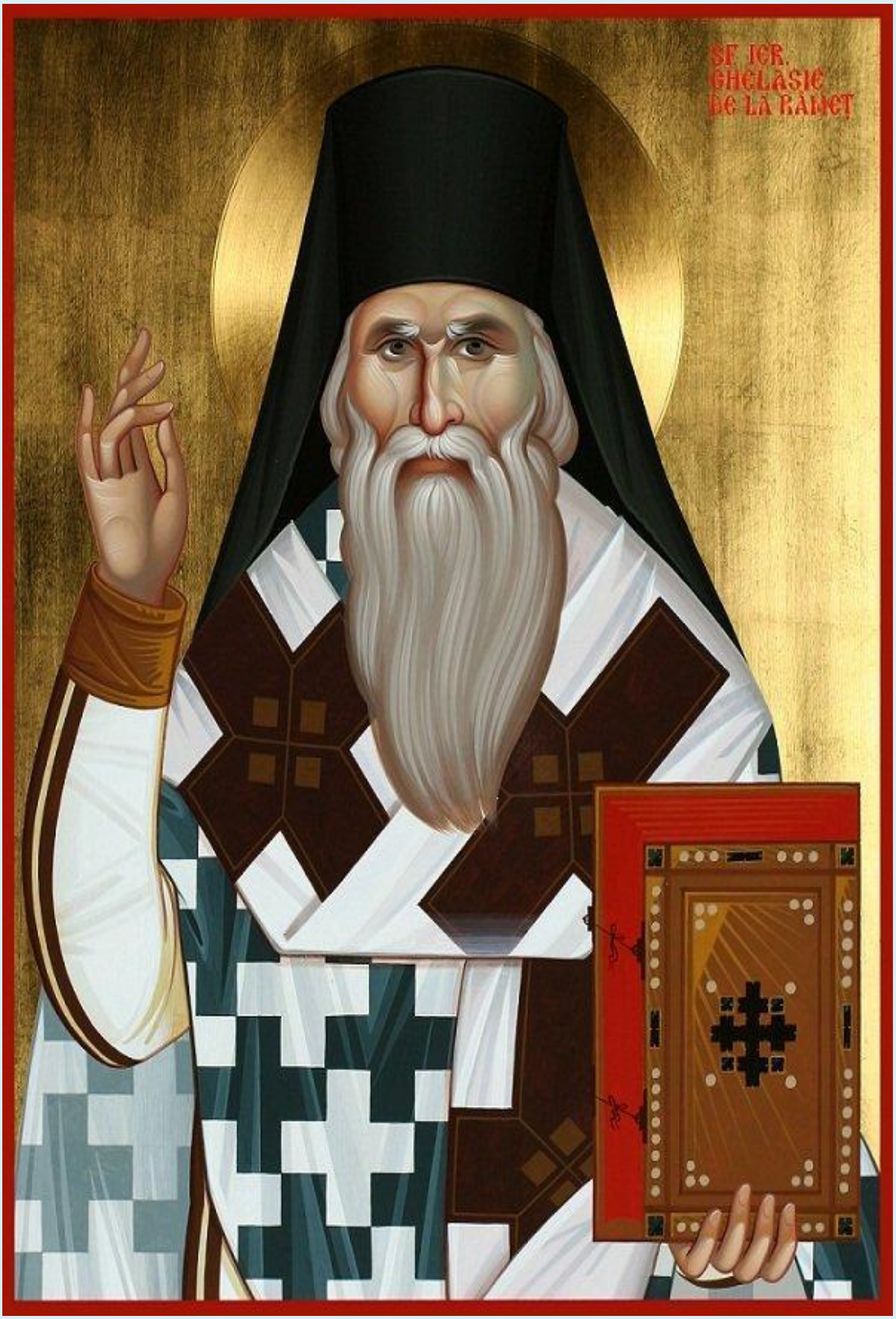
SF. IER.
GHELASIE
DE LA RÂNET

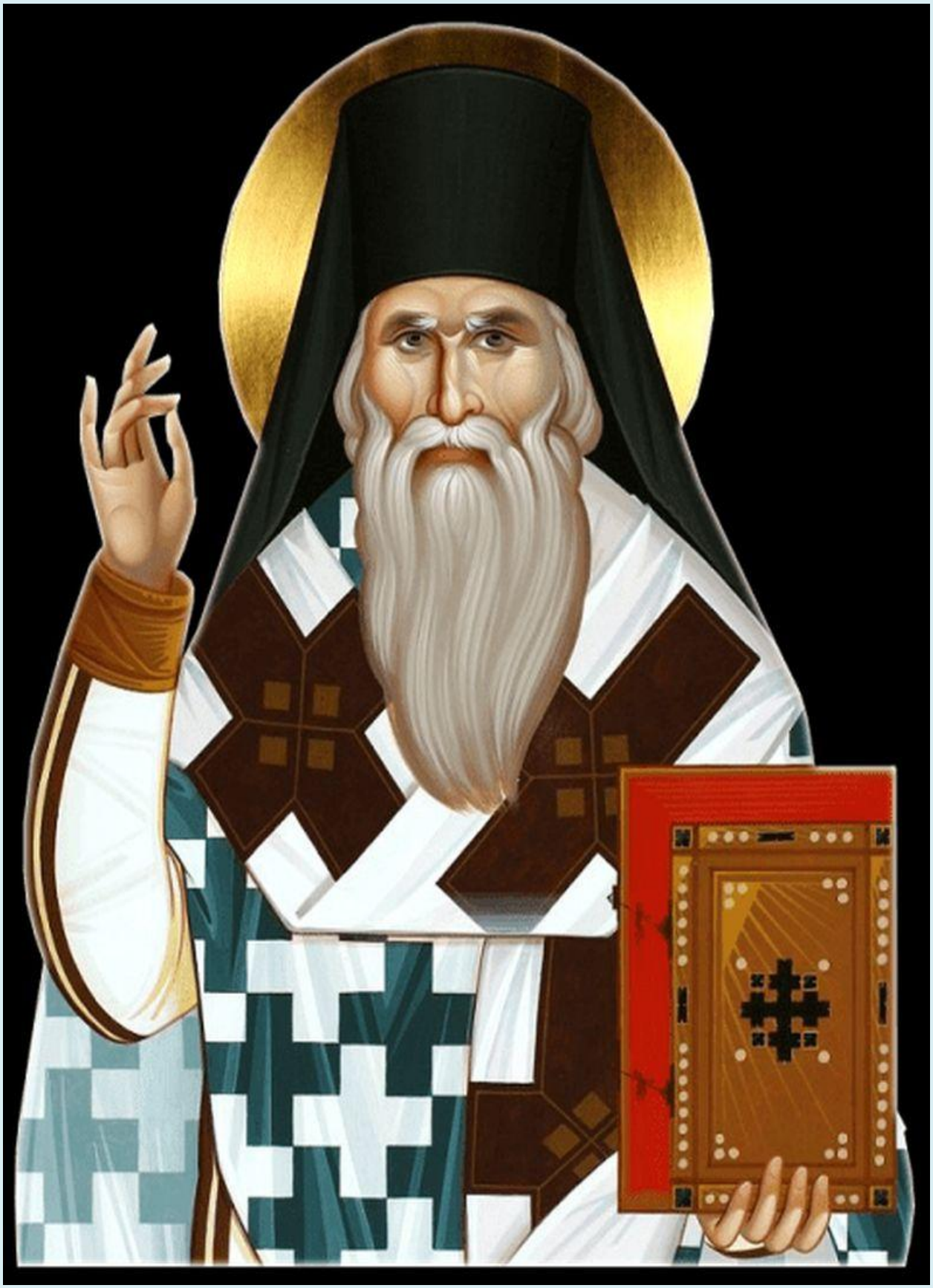

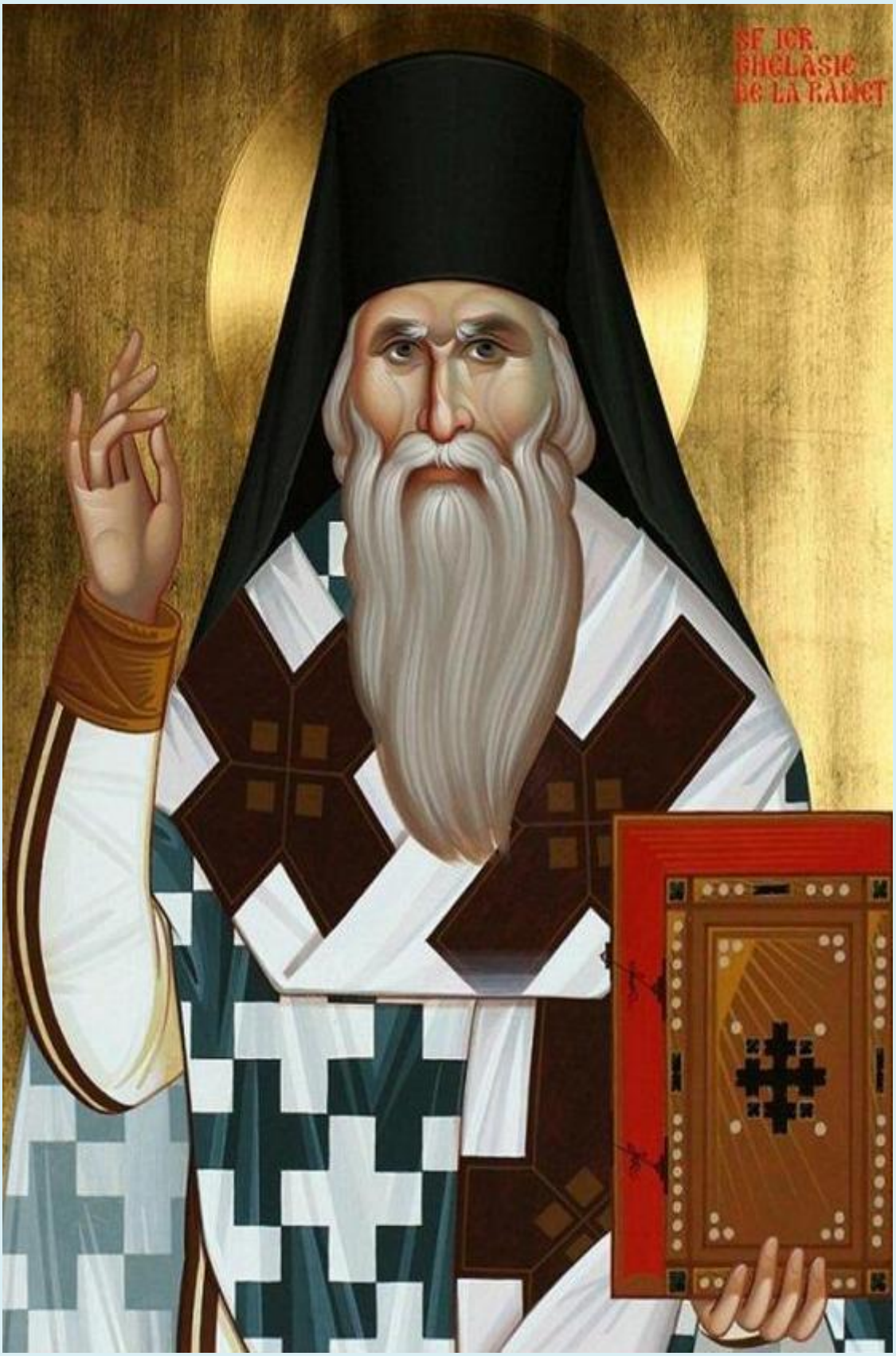
SF IER
GHELASIE
DE LA RAIET

Sf. IER. GHELASIE
de la RÎMEȚ

IOAN
DE LA PRISLOP
SF. IER.
GHELASIE
DE LA RÂMEȚ

GHELASIE
DE LA RÂMEȚ

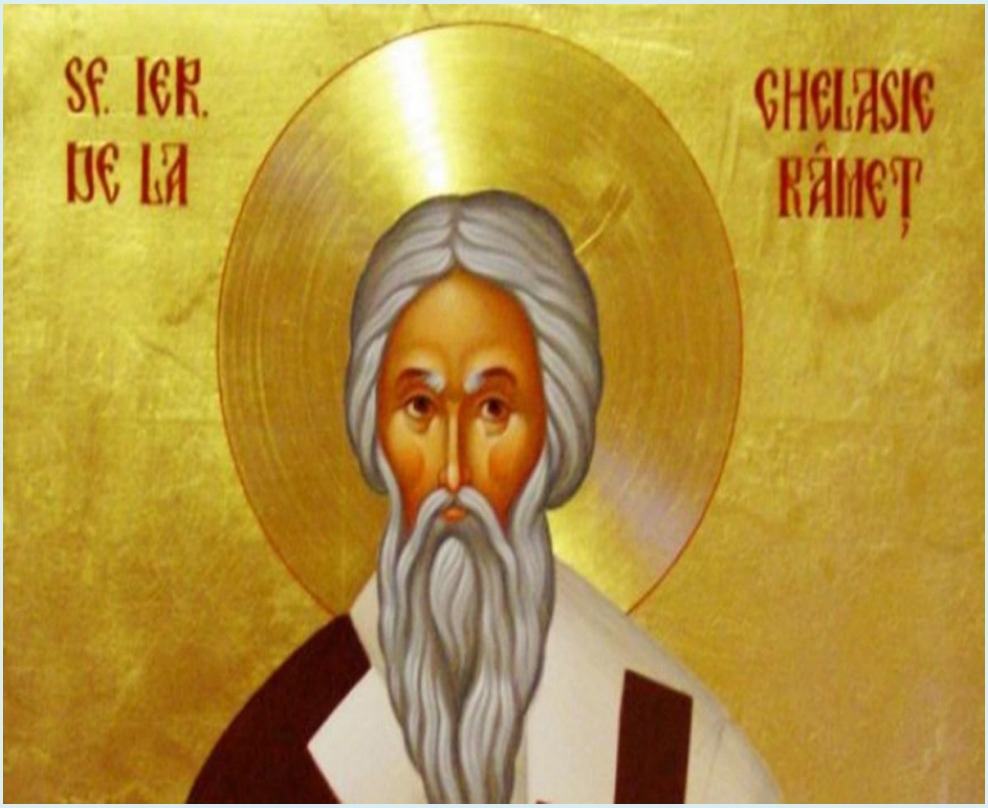
SF. IER.
DE LA
GHELASIE
RÂMEȚ

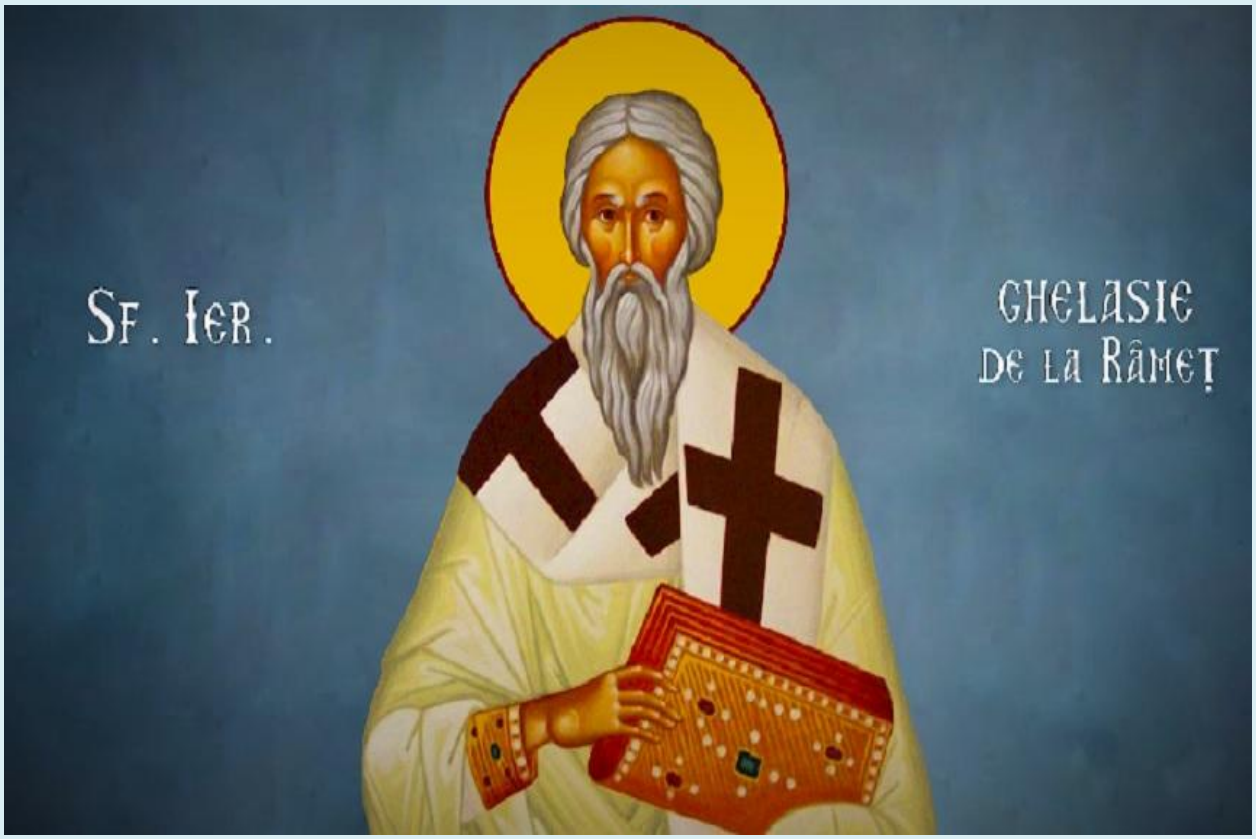
Sf. Ier.
Ghelasie
de la Râmeț

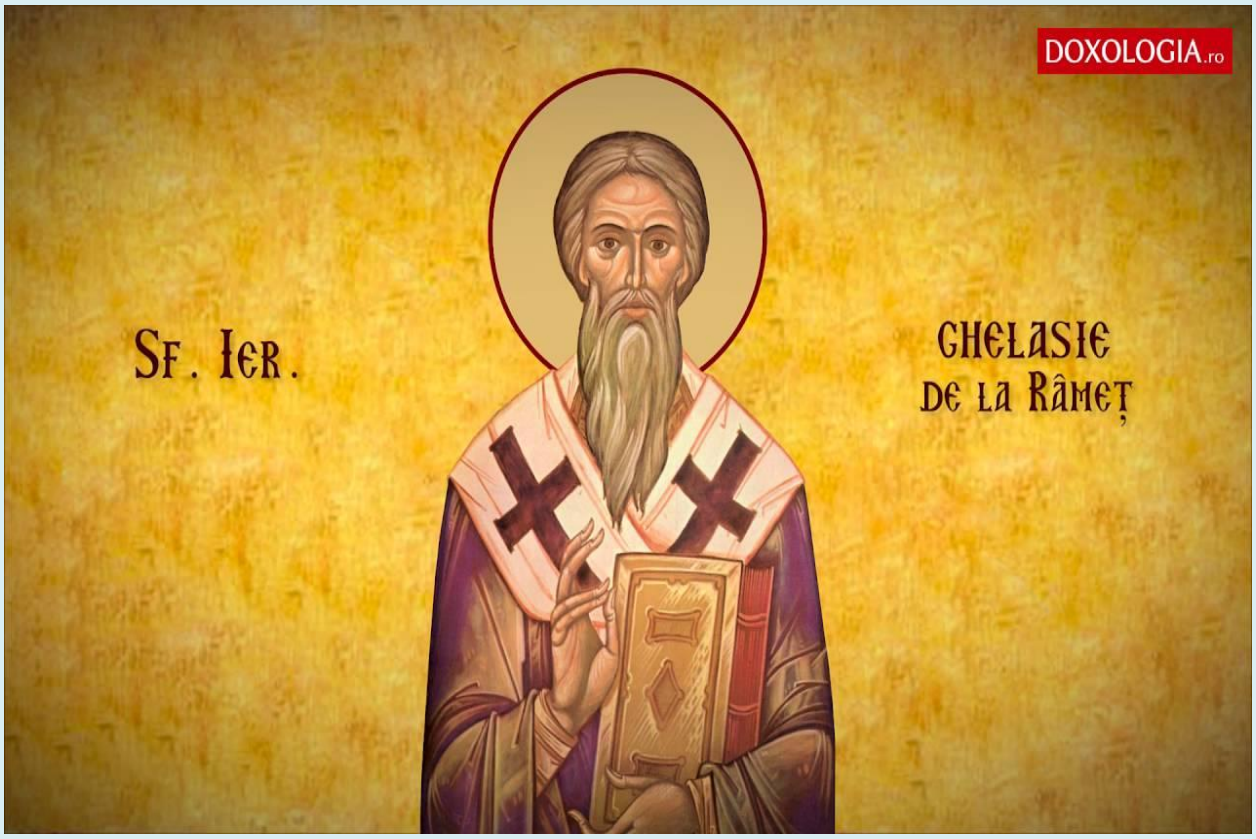
DOXOLOGIA.ro
Sf. Ier.
Ghelasie
de la Râmeț

Sfântul Ierarh Ghelasie a trăit în secolul al XIV-lea. A fost egumen al Mănăstirii transilvănene Râmeț și duhovnic iscusit. Într-o inscripție descoperită recent la Râmeț reiese faptul că Ghelasie era în anul 1377 Arhiepiscop al Transilvaniei.

Pentru viața sa îmbunătățită, Domnezeu l-a încredințat de darul facerii de minuni. Credincioșii din partea locului l-au cinstit dimpreună cu sfânt, iar cei care i se roagă cu credință primesc răspuns rugăciunilor. Până astăzi există în poiana mănăstirii un izvor apărut în chip minunat în urma rugăciunii Sfântului care dăruiește sănătate și binecuvântare celor ce beau din el.

Sfântul Ierarh Ghelasie a fost canonizat de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 1992, având ca zi de prăznuire data de 30 iunie. Sfintele sale moaște se află, în prezent, în biserica nouă a Mănăstirii Râmeț.

CORUL ANGHELOS

album solo

Interpret: Cezar Florin Cocuz

vol. 21

Acatistul Sfântului Ierarh Ghelasie de la Râmeț

Troparul Sfântului Ierarh Ghelasie de la Râmeț

30 Iunie - Glasul 1

De Dumnezeu purtătorule,
Părintele nostru Ghelasie,
povățuitorul călugărilor, preoților
și credincioșilor, podoaba
cuvioșilor și lauda arhiereilor,
sprijinitorul celor în necazuri și
făcătorule de minuni, cu
nevoințele tale chip de sfințenie
te-ai arătat, iar acum cu îngerii
în ceruri te veselești. Cu
aceștia roagă-L pe milostivul
Dumnezeu să ne dăruiască
nouă pace și mare milă.

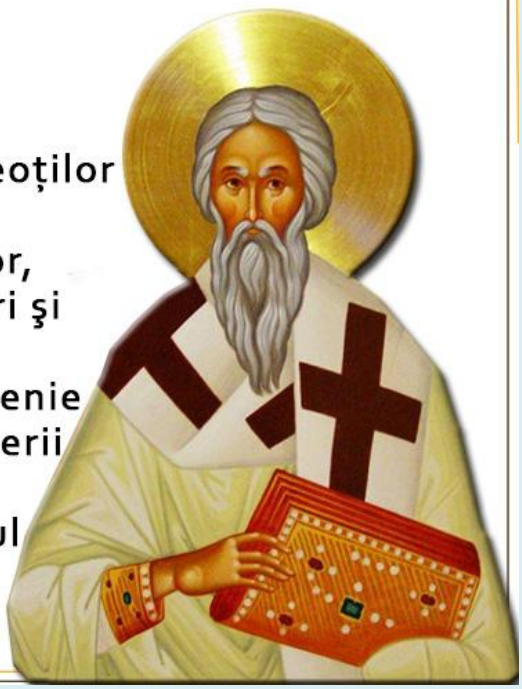

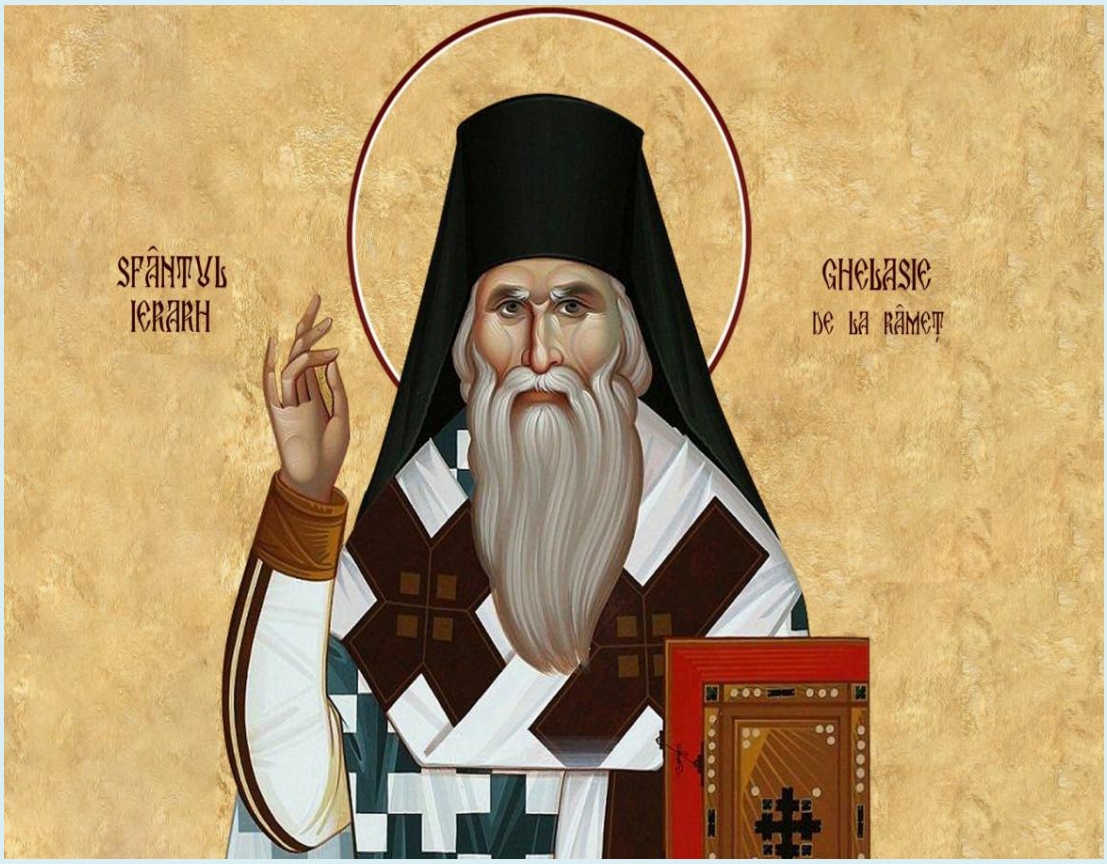

Sfinte ierarhe Ghelasie, părintele nostru înălţându-ne gândurile, cu umilinţă şi cu căldură te rugăm fii povăţuitorul şi călăuzitorul nostru pe cărările cele necunoscute ale vieţii noastre pământene. Amin!